

**EUROOPA LIIDU TOIMIMISE LEPINGU
KONSOLIDEERITUD VERSIOON**

PREAMBUL

TEMA MAJESTEET BELGLASTE KUNINGAS, SAKSAMAA LIITVABARIIGI PRESIDENT, PRANTSUSE VABARIIGI PRESIDENT, ITAALIA VABARIIGI PRESIDENT, TEMA KUNINGLIK KÕRGUS LUKSEMBURGI SUURHERTSOGINNA, TEMA MAJESTEET MADALMAADE KUNINGANNA, ⁽¹⁾

OTSUSTADES panna aluse üha tihedamale liidule Euroopa rahvaste vahel,

PÜÜDES TAGADA Euroopat jagavaid barjääre lammutavate ühismeetmetega oma riikide majanduslikku ja sotsiaalset progressi,

KINNITADES oma jõupingutuste peamise eesmärgina soovi pidevalt parandada oma rahvaste elu- ja töötingimusi,

TUNNISTADES, et olemasolevate tõkete kõrvaldamine nõuab kooskõlastatud meetmeid pideva majanduskasvu, tasakaalustatud kaubanduse ja ausa konkurentsi tagamiseks,

PÜÜDES tugevdada oma rahvamajanduste ühtsust ja tagada nende harmoonilist arengut regioonidevaheliste erinevuste ja ebasoodsate tingimustega piirkondade mahajäämuse vähendamise kaudu,

SOOVIDES ühise kaubanduspoliitika abil kaasa aidata rahvusvahelise kaubanduse piirangute järkjärgulisele kaotamisele,

KAVATSEDES kinnitada solidaarsust, mis seob Euroopat ja ülemeremaid, ning soovides tagada nende õitsengut vastavalt Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja põhimõtetele,

OLLES OTSUSTANUD niiviisi oma ressursse ühendades säilitada ja tugevdada rahu ja vabadust ning kutsudes teisi samu ideaale järgivaid Euroopa rahvaid üles nende jõupingutustega ühinema,

OTSUSTANUD hariduse laia kättesaadavuse ja pideva kaasajastamise abil edendada oma rahvaste teadmiste arendamist võimalikult kõrgele tasemele,

ON MÄÄRANUD sel eesmärgil oma täievolilisteks esindajateks:

(täievoliliste esindajate loetelu ära ei tooda)

KES, olles esitanud oma kehtivaks ja vormikohaseks tunnistatud täisvolitused, on kokku leppinud järgmises.

⁽¹⁾ Bulgaaria Vabariik, Tšehhi Vabariik, Taani Kuningriik, Eesti Vabariik, Iirimaa, Kreeka Vabariik, Hispaania Kuningriik, Küprose Vabariik, Läti Vabariik, Leedu Vabariik, Ungari Vabariik, Malta Vabariik, Austria Vabariik, Poola Vabariik, Portugali Vabariik, Rumeenia Vabariik, Sloveenia Vabariik, Slovaki Vabariik, Soome Vabariik, Rootsi Kuningriik ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik said Euroopa Liidu liikmeteks hiljem.

ESIMENE OSA

PÕHIMÕTTED

Artikkel 1

1. Käesoleva lepinguga korraldatakse liidu toimimist ning määratakse kindlaks liidu pädevuse valdkonnad, pädevuse teostamise ulatus ja kord.
2. Käesolev leping ja Euroopa Liidu leping on liidu aluseks olevad lepingud. Neid kahte lepingut, millel on samaväärne õigusjõud, nimetatakse aluslepinguteks.

I JAOTIS

LIIDU PÄDEVUSE LIIGID JA VALDKONNAD

Artikkel 2

1. Kui aluslepingud annavad liidule teatud valdkonnas ainupädevuse, võib õiguslikult siduvaid akte menetleda ja vastu võtta ainult liit, liikmesriigid võivad seda teha ainult liidu volitusel või liidu õigusaktide rakendamiseks.
 2. Kui aluslepingud annavad liidule teatud valdkonnas liikmesriikidega jagatud pädevuse, võivad nii liit kui ka liikmesriigid selles valdkonnas õiguslikult siduvaid akte menetleda ja vastu võtta. Liikmesriigid teostavad oma pädevust ainult niivõrd, kuivõrd liit ei ole oma pädevust teostanud. Liikmesriigid teostavad taas oma pädevust ainult niivõrd, kuivõrd liit on otsustanud oma pädevuse teostamise lõpetada.
 3. Liikmesriigid koordineerivad oma majandus- ja tööhõivepoliitikat käesoleva lepinguga ettenähtud korras, mille määratlemine on liidu pädevuses.
 4. Vastavalt Euroopa Liidu lepingu sätetele on liidul pädevus määratleda ja rakendada ühist välis- ja julgeolekupoliitikat, sealhulgas kujundada järk-järgult ühist kaitsepoliitikat.
 5. Teatud valdkondades ja aluslepingutes sätestatud tingimustel on liit pädev võtma meetmeid liikmesriikide meetmete toetamiseks, koordineerimiseks või täiendamiseks, ilma et see asendaks liikmesriikide pädevuse neis valdkondades.
- Liidu õiguslikult siduvad aktid, mis neid valdkondi käsitlevate aluslepingute sätete põhjal vastu võetakse, ei kohusta liikmesriike oma õigus- või haldusnorme ühtlustama.
6. Liidu pädevuse teostamise ulatus ja kord määratakse kindlaks aluslepingute vastavates sätetes iga valdkonna kohta.

Artikkel 3

1. Liidul on ainupädevus järgmistes valdkondades:
 - a) tolliliit;
 - b) siseturu toimimiseks vajalike konkurentsieeskirjade kehtestamine;
 - c) nende liikmesriikide rahapoliitika, mille rahaühik on euro;
 - d) mere bioloogiliste ressursside kaitse ühise kalanduspoliitika raames;
 - e) ühine kaubanduspoliitika.
2. Liidu ainupädevusse kuulub ka rahvusvahelise lepingu sõlmimine, kui selle sõlmimise näeb ette liidu seadusandlik akt või kui lepingut on vaja selleks, et võimaldada liidul teostada oma sisemist pädevust, või kui selle sõlmimine võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala.

Artikkel 4

1. Liidul on liikmesriikidega jagatud pädevus, kui aluslepingud annavad liidule pädevuse, mis ei ole seotud artiklites 3 ja 6 osutatud valdkondadega.
2. Liit ja liikmesriigid jagavad pädevust järgmistes põhivaldkondades:
 - a) siseturg,
 - b) käesolevas lepingus määratletud sotsiaalpoliitika valdkonnad,
 - c) majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus,
 - d) põllumajandus ja kalandus, välja arvatud mere bioloogiliste ressursside kaitse,
 - e) keskkond,
 - f) tarbijakaitse,
 - g) transport,
 - h) üleeuroopalised võrgud,
 - i) energeetika,

- j) vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala,
- k) ühised ohutusprobleemid rahvatervise küsimustes seoses käesolevas lepingus määratletud aspektidega.

3. Teadusuuringute, tehnoloogia arendamise ja kosmose alal kuulub liidu pädevusse meetmete võtmine eelkõige programmide koostamiseks ja elluviimiseks, kuid selle pädevuse kasutamine ei või takistada liikmesriikidel oma pädevuse teostamist.

4. Arengukoostöö ja humanitaarabi valdkonnas on liit pädev võtma meetmeid ja viima ellu ühist poliitikat, kuid selle pädevuse teostamine ei või takistada liikmesriikidel oma pädevuse teostamist.

Artikkel 5

1. Liikmesriigid koordineerivad liidu piires oma majanduspoliitikat. Sel eesmärgil võtab nõukogu vastu meetmeid, eelkõige selle poliitika üldsuunised.

Liikmesriikide suhtes, mille rahaühik on euro, kohaldatakse erisätteid.

2. Liit võtab meetmeid liikmesriikide tööhõivepoliitika koordineerimise tagamiseks, eelkõige määratledes selle poliitika üldsuunised.

3. Liit võib teha algatusi liikmesriikide sotsiaalpoliitika koordineerimise tagamiseks.

Artikkel 6

Liit on pädev võtma meetmeid liikmesriikide meetmete toetamiseks, koordineerimiseks või täiendamiseks. Need meetmed puudutavad Euroopa tasandil järgmisi valdkondi:

- a) inimeste tervise kaitse ja parandamine,
- b) tööstus,
- c) kultuur,
- d) turism,
- e) haridus, kutseõpe, noorsugu ja sport,

f) kodanikukaitse,

g) halduskoostöö.

II JAOTIS

ÜLDKOHALDATAVAD SÄTTED

Artikkel 7

Liit tagab erinevate poliitikavaldkondade ja meetmete kooskõla, võttes arvesse kõiki oma eesmärke ja järgides pädevuse andmise põhimõtet.

Artikkel 8

(endine EÜ asutamislepingu artikli 3 lõige 2)

Kõigi oma asjaomaste meetmete puhul on liidu eesmärk meeste ja naiste ebavõrdsuse kaotamine ja võrdõiguslikkuse edendamine.

Artikkel 9

Oma poliitika ja meetmete määratlemisel ja rakendamisel võtab liit arvesse kõrge tööhõive taseme edendamise, piisava sotsiaalse kaitse tagamise, sotsiaalse tõrjutuse vastase võitluse ning hariduse, koolituse ja inimeste tervise kaitse kõrge tasemega seotud nõudeid.

Artikkel 10

Oma poliitika ja meetmete määratlemisel ja rakendamisel püüab liit võidelda diskrimineerimisega soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puute, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel.

Artikkel 11

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 6)

Ühenduse poliitika ja tegevuse määratlemisse ja rakendamisse peab integreerima keskkonnakaitse nõuded, eelkõige pidades silmas säästva arengu edendamist.

Artikkel 12

(endine EÜ asutamislepingu artikli 153 lõige 2)

Liidu ülejäänud poliitika ja meetmete määratlemisel ning rakendamisel võetakse arvesse tarbijakaitse nõudeid.

Artikkel 13

Ühenduse põllumajandus-, kalandus-, transpordi- ja siseturupoliitika ning teadusuuringute ja tehnoloogia arengu ja kosmosepoliitika kavandamisel ning rakendamisel pööravad ühendus ja liikmesriigid täit tähelepanu loomade kui aistimisvõimeliste olendite heaolu nõuetele, respektides samal ajal liikmesriikide õigus- või haldusnorme ja tavasid, mis iseäranis käsitlevad riitusi, kultuuritraditsioone ja piirkondlikku pärandit.

Artikkel 14

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 16)

Ilma et see piiraks Euroopa Liidu lepingu artikli 4 ja käesoleva lepingu artiklite 93, 106 ja 107 kohaldamist ning arvestades kohta, mis liidu ühistes väärtustes kuulub üldist majandushuvi pakkuvatele teenustele, nagu ka nende osa ühiskondliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse edendamisel, hoolitsevad liit ja liikmesriigid, igaüks oma vastavate volituste ja aluslepingute kohaldamisala piires, et niisugused teenused toimiksid põhimõtete ja tingimuste ning eelkõige majandus- ja rahandusalaste tingimuste alusel, mis võimaldavad neil täita oma ülesandeid. Euroopa Parlament ja nõukogu määratlevad määruste abil nimetatud põhimõtted ja tingimused seadusandliku tavamenetluse kohaselt, ilma et see piiraks liikmesriikide pädevust kooskõlas aluslepingutega niisuguseid teenuseid osutada, tellida ja rahastada.

Artikkel 15

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 255)

1. Hea valitsemistava edendamiseks ja kodanikuühiskonna osalemise tagamiseks teevad liidu institutsioonid, organid ja asutused oma tööd võimalikult avalikult.
2. Euroopa Parlamendi istungid on avalikud, samuti nõukogu istungid, kui see arutab ja hääletab seadusandlike aktide eelnõusid.
3. Igal liidu kodanikul ja igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kes elab või kelle registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, on õigus pääseda ligi liidu institutsioonide, organite ja asutuste mis tahes andmekandjal säilitatavatele dokumentidele põhimõtete ning tingimuste alusel, mis määratletakse kooskõlas käesoleva lõikega.

Euroopa Parlament ja nõukogu määravad määruste abil seadusandliku tavamenetluse kohaselt kindlaks dokumentidele ligipääsu reguleerivad üldpõhimõtted ja piirangud, lähtudes avalikest ja erahuvidest.

Iga institutsioon, organ või asutus tagab oma töö läbipaistvuse ja täpsustab oma kodukorras konkreetsed sätted ligipääsu kohta tema dokumentidele vastavalt teises lõigus osutatud määrusele.

Euroopa Liidu Kohus, Euroopa Keskpank ja Euroopa Investeerimispank kohaldavad käesolevat lõiget ainult oma haldusülesannete täitmisel.

Euroopa Parlament ja nõukogu tagavad seadusandlike menetlustega seotud dokumentide avaldamise teises lõigus osutatud määrustega kehtestatud tingimuste kohaselt.

Artikkel 16

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 286)

1. Igähel on õigus oma isikuandmete kaitsele.
2. Euroopa Parlament ja nõukogu kehtestavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt eeskirjad füüsiliste isikute kaitse kohta seoses isikuandmete töötlemisega liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning liikmesriikides liidu õiguse reguleerimisalasse kuuluva tegevuse puhul, samuti selliste andmete vaba liikumise eeskirjad. Nende eeskirjade täitmist kontrollivad sõltumatud asutused.

Käesoleva artikli alusel vastu võetud eeskirjad ei mõjuta Euroopa Liidu lepingu artiklis 39 ettenähtud erieeskirju.

Artikkel 17

1. Liit austab ega piira staatust, mis siseriikliku õiguse kohaselt on liikmesriikides kirikutel ja usuühendustel või -kogukondadel.
2. Liit austab staatust, mis siseriikliku õiguse kohaselt on samavõrra ka filosoofilistel ja mitte-usulistel organisatsioonidel.
3. Tunnustades nende identiteeti ja erilist panust, peab liit nende kirikute ja organisatsioonidega avatud, läbipaistvat ja korrapärast dialoogi.

TEINE OSA

MITTEDISKRIMINEERIMINE JA LIIDU KODAKONDSUS

Artikkel 18

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 12)

Ilma et see piiraks aluslepingutes sisalduvate erisätete kohaldamist, on aluslepingutes käsitletud valdkondades keelatud igasugune diskrimineerimine kodakondsuse alusel.

Tehes otsuse seadusandliku tavamenetluse kohaselt, võivad Euroopa Parlament ja nõukogu võtta vastu eeskirju, mis on kavandatud niisuguse diskrimineerimise keelamiseks.

Artikkel 19

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 13)

1. Ilma et see piiraks aluslepingute teiste sätete kohaldamist ja talle liidu poolt antud volituste piires võib nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt ja pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist astuda vajalikke samme, et võidelda diskrimineerimisega soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puute, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel.

2. Erandina lõikest 1 võivad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt võtta vastu ühenduse edendamismetmete aluspõhimõtted, mis ei tähenda liikmesriikide õigusnormide ühtlustamist, et toetada liikmesriikide poolt lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamisele kaasaaitamiseks võetavaid meetmeid.

Artikkel 20

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 17)

1. Käesolevaga kehtestatakse liidu kodakondsus. Iga isik, kellel on mõne liikmesriigi kodakondsus, on liidu kodanik. Liidu kodakondsus täiendab, kuid ei asenda liikmesriigi kodakondsust.

2. Liidu kodanikel on asutamislepingutes sätestatud õigused ja kohustused. Neil on muu hulgas:

- a) õigus vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil;
- b) õigus hääletada ja kandideerida Euroopa Parlamendi valimistel ja elukohajärgse liikmesriigi kohaliku omavalitsuse valimistel selle riigi kodanikega võrdsel tingimustel;

- c) õigus saada kolmanda riigi territooriumil, kus ei ole esindatud see liikmesriik, mille kodanikud nad on, kaitset iga teise liikmesriigi diplomaatilistelt ja konsulaarasutustelt samadel tingimustel kui selle teise liikmesriigi kodanikud;
- d) õigus pöörduda petitsooniga Euroopa Parlamendi poole, esitada kaebus Euroopa ombudsmanile ning pöörduda liidu institutsioonide ja nõuandvate organite poole ühes aluslepingute keeltest ja saada vastus samas keeles.

Nimetatud õigusi kasutatakse vastavalt tingimustele ja piirangutele, mis on kindlaks määratud aluslepingutega ning nende rakendamiseks vastuvõetud meetmetega.

Artikkel 21

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 18)

1. Igal liidu kodanikul on õigus vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil, kui aluslepingutega ja nende rakendamiseks võetud meetmetega kehtestatud piirangutest ja tingimustest ei tulene teisiti.
2. Kui selle eesmärgi saavutamiseks osutub vajalikuks liidu meetmete võtmine ja aluslepingud ei ole ette näinud selleks vajalikke volitusi, võivad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu võtta sätted lõikes 1 osutatud õiguste kasutamise hõlbustamiseks.
3. Samadel eesmärkidel, nagu on osutatud lõikes 1, ja kui aluslepingud ei ole sätestanud vajalikke volitusi, võib nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt võtta sotsiaalkindlustuse või sotsiaalkaitse meetmeid. Nõukogu teeb ühehäälsel otsusel pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

Artikkel 22

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 19)

1. Igal liidu kodanikul, kes elab liikmesriigis, mille kodanik ta ei ole, on selles liikmesriigis kohalikel valimistel õigus valida ja olla valitud samadel tingimustel kui selle riigi kodanikel. Seda õigust kasutatakse vastavalt nõukogu poolt pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga seadusandliku erimenetluse kohaselt vastuvõetud üksikasjalikule korrale; nimetatud korras võib ette näha erandeid, kui neid õigustavad liikmesriigi eriomased probleemid.
2. Ilma et see piiraks artikli 223 lõike 1 ja selle rakendamiseks vastuvõetud sätete kohaldamist, on igal liidu kodanikul, kes elab liikmesriigis, mille kodanik ta ei ole, selles liikmesriigis Euroopa Parlamendi valimistel õigus valida ja olla valitud samadel tingimustel kui selle riigi kodanikel. Seda õigust kasutatakse vastavalt nõukogu poolt pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga seadusandliku erimenetluse kohaselt vastuvõetud üksikasjalikule korrale; nimetatud korras võib ette näha erandeid, kui neid õigustavad liikmesriigi eriomased probleemid.

Artikkel 23

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 20)

Igal liidu kodanikul on mingi kolmanda riigi territooriumil, kus ei ole esindatud see liikmesriik, mille kodanik ta on, õigus saada kaitset iga teise liikmesriigi diplomaatistelt ja konsulaarasutustelt samadel tingimustel kui selle teise liikmesriigi oma kodanikel. Liikmesriigid kehtestavad vajalikud sätted ning alustavad nimetatud kaitse kindlustamiseks vajalikke rahvusvahelisi läbirääkimisi.

Nõukogu võib seadusandliku erimenetluse kohaselt pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga võtta vastu direktiive, millega kehtestatakse sellise kaitse hõlbustamiseks vajalikud koordineerimis- ja koostöömeetmed.

Artikkel 24

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 21)

Euroopa Parlament ja nõukogu määravad seadusandliku tavamenetluse kohaselt määruste abil kindlaks Euroopa Liidu lepingu artikli 11 tähenduses kodanikualgatuse esitamise korra ja tingimused, kaasa arvatud minimaalse liikmesriikide arvu, millest need kodanikualgatused peavad pärinema.

Igal liidu kodanikul on õigus pöörduda petitsiooniga Euroopa Parlamendi poole vastavalt artiklile 227.

Igal liidu kodanikul on õigus pöörduda ombudsmani poole, kelle ametikoht luuakse vastavalt artiklile 228.

Iga liidu kodanik võib kirjutada ükskõik millisele käesolevas artiklis või Euroopa Liidu lepingu artiklis 13 osutatud institutsioonile või organile ühes nimetatud lepingu artikli 55 lõikes 1 ettenähtud keeltest ja saada vastuse samas keeles.

Artikkel 25

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 22)

Iga kolme aasta järel esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning majandus- ja sotsiaalkomiteele aruande käesoleva osa sätete kohaldamise kohta. Selles aruandes võetakse arvesse liidu arengut.

Selle põhjal ning ilma et see piiraks aluslepingute teiste sätete kohaldamist, võib nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt võtta pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist vastu sätteid artikli 20 lõikes 2 loetletud õiguste suurendamiseks või täiendamiseks. Asjaomased sätted jõustuvad pärast seda, kui liikmesriigid on need kooskõlas oma põhiseadusest tulenevate nõuetega heaks kiitnud.

KOLMAS OSA

LIIDU SISEPOLIITIKA JA -MEETMED

I JAOTIS

SISETURG

Artikkel 26

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 14)

1. Liit võtab meetmeid siseturu rajamiseks või toimimise tagamiseks vastavalt aluslepingute asjakohastele sätetele.
2. Siseturg hõlmab sisepiirideta ala, mille ulatuses tagatakse kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine vastavalt aluslepingute sätetele.
3. Komisjoni ettepaneku põhjal määrab nõukogu kindlaks suunised ja tingimused, mis on vajalikud tasakaalustatud edasimineku tagamiseks kõigis asjasepuutuvates sektorites.

Artikkel 27

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 15)

Koostades oma ettepanekuid artiklis 26 seatud eesmärkide saavutamiseks, võtab komisjon arvesse nende jõupingutuste ulatust, mida erineva arengutasemega rahvamajandustel tuleb siseturu rajamiseks teha, ning ta võib ette panna asjakohaseid sätteid.

Kui need sätted kehtestatakse eranditena, peavad need olema ajutised ja võimalikult vähe häirima siseturu toimimist.

II JAOTIS

KAUPADE VABA LIIKUMINE

Artikkel 28

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 23)

1. Liit hõlmab tolliliitu, mis laieneb kogu kaubavahetusele ning millega kaasneb impordi- ja ekspordimaksude ja kõigi samaväärse toimega maksude keelustamine liikmesriikide vahel, samuti ühise tollitariifistiku vastuvõtmine nende suhetes kolmandate riikidega.

2. Käesoleva jaotise artikli 30 ja 3. peatüki sätted kehtivad liikmesriikidest pärit toodete ning kolmandatest riikidest toodud toodete suhtes, mis on liikmesriikides vabas ringluses.

Artikkel 29

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 24)

Kolmandast riigist toodud tooted loetakse liikmesriigis vabas ringluses olevaks, kui on täidetud impordiformaalsused ning tasutud tollimaksud või samaväärse toimega maksud, mida tuleb maksta selles liikmesriigis, ja kui selliseid tolli- või muid makse pole täielikult või osaliselt tagastatud.

1. PEATÜKK

TOLLILIIT

Artikkel 30

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 25)

Liikmesriikide vahel on keelatud impordi- ja ekspordimaksud ja samaväärse toimega maksud. See keeld kehtib ka fiskaalsete tollimaksude suhtes.

Artikkel 31

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 26)

Ühise tollitariifistiku maksumäärad kehtestab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal.

Artikkel 32

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 27)

Täites talle käesolevas peatükis antud ülesandeid, juhindub komisjon:

- a) vajadusest edendada liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelist kaubandust;
- b) konkurentsitingimuste arengust liidu piires niivõrd, kuivõrd see parandab ettevõtjate konkurentsivõimet;
- c) liidu nõuetest toorainega ja pooltoodetega varustamise suhtes; seoses sellega kannab komisjon hoolt, et valmistoodete puhul välditaks konkurentsitingimuste kahjustamist liikmesriikide vahel;
- d) vajadusest vältida tõsiseid häireid liikmesriikide majanduses ning tagada tootmise ratsionaalne areng ja tarbimise laienemine liidu piires.

2. PEATÜKK TOLLIKOOSTÖÖ

Artikkel 33

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 135)

Aluslepingute kohaldamisalas võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt meetmed tollikoostöö tugevdamiseks liikmesriikide ning liikmesriikide ja komisjoni vahel.

3. PEATÜKK

LIIKMESRIIKIDEVAHELISTE KOGUSELISTE PIIRANGUTE KEELAMINE

Artikkel 34

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 28)

Keelatakse liikmesriikidevahelised koguselised impordipiirangud ja kõik samaväärse toimega meetmed.

Artikkel 35

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 29)

Keelatakse liikmesriikidevahelised koguselised ekspordipiirangud ja kõik samaväärse toimega meetmed.

Artikkel 36

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 30)

Artiklite 34 ja 35 sätted ei välista ekspordi, impordi või transiitkaupade suhtes kehtestatud keelde või piiranguid, kui need on õigustatud kõlbluse, avaliku korra või avaliku julgeoleku seisukohalt; inimeste, loomade või taimede elu ja tervise kaitsmiseks; kunstilise, ajaloolise ja arheoloogilise väärtusega rahvusliku rikkuse või tööstus- ja kaubandusomandi kaitsmiseks. Sellised keelud või piirangud ei kujuta endast siiski suvalise diskrimineerimise vahendit või liikmesriikidevahelise kaubanduse varjatud piiramist.

Artikkel 37

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 31)

1. Liikmesriigid kohandavad kaubanduslikke riigimonopole nii, et kaupade hankimis- ja turustamistingimuste suhtes ei oleks diskrimineerimist liikmesriikide kodanike vahel.

Käesoleva artikli sätted kehtivad iga asutuse suhtes, kelle kaudu liikmesriik kas juriidiliselt või faktiliselt, otseselt või kaudselt kontrollib, määrab või oluliselt mõjutab liikmesriikidevahelist importi ja eksporti. Käesolevad sätted on kohaldatavad samuti monopolide suhtes, mis põhinevad riigi antud ainuõigusel.

2. Liikmesriigid hoiduvad kehtestamast uusi meetmeid, mis on vastuolus lõikes 1 sätestatud põhimõtetega või mis piiravad liikmesriikidevaheliste tollimaksude ja koguseliste piirangute keelamist käsitlevate artiklite reguleerimisala.

3. Kui kaubanduslikul riigimonopolil on eeskirju, mille eesmärk on kergendada põllumajandustoodete müüki või saada nendest suurimat tulu, tuleb käesoleva artikli eeskirjade kohaldamisel anda samaväärsed tagatised asjassepuutuvate tootjate tööhõive ja elatustaseme kindlustamiseks.

III JAOTIS

PÕLLUMAJANDUS JA KALANDUS

Artikkel 38

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 32)

1. Liit määratleb ja viib ellu ühist põllumajandus- ja kalanduspoliitikat.

Siseturg hõlmab ka põllumajandust ja kalandust ning põllumajandustoodetega kauplemist. Põllumajandustooted tähendavad põllundus-, loomakasvatus- ja kalandustooteid ning nende toodetega otsest seotud esmatöötlemissaadusi. Viited ühisele põllumajanduspoliitikale või põllumajandusele ning termini „põllumajanduslik” kasutamine hõlmavad ka kalandust, võttes arvesse selle sektori iseärasusi.

2. Siseturu rajamiseks või toimimiseks ettenähtud eeskirjad kehtivad ka põllumajandustoodete suhtes, kui artiklites 39–44 ei ole sätestatud teisiti.

3. Tooted, mille suhtes kohaldatakse artiklite 39–44 sätteid, on loetletud I lisas.

4. Põllumajandustoodete siseturu toimimise ja arenguga peab kaasnema ühise põllumajanduspoliitika kehtestamine.

Artikkel 39

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 33)

1. Ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid on:

a) tõsta põllumajanduse tootlikkust tehnilise progressi edendamise ning põllumajandusliku tootmise ratsionaalse arengu tagamise ja tootmistegurite, eelkõige tööjõu optimaalse kasutamise teel;

- b) selle kaudu kindlustada põllumajandusega tegeleva rahvastikuosa rahuldav elatustase, eelkõige põllumajandusega tegelevate inimeste isikutulu suurendamise teel;
 - c) stabiliseerida turud;
 - d) tagada varude kättesaadavus;
 - e) tagada mõistlikud tarbijahinnad.
2. Ühise põllumajanduspoliitika ja selle rakendamise erimeetodite väljatöötamisel võetakse arvesse:
- a) põllumajandusliku tegevuse eripära, mis tuleneb põllumajanduse sotsiaalsest struktuurist ning põllumajanduspiirkondade struktuurilistest ja looduslikest erinevustest;
 - b) vajadust viia asjakohaseid kohandamisi ellu järk-järgult;
 - c) tõsiasja, et liikmesriikides kujutab põllumajandus endast kogu rahvamajandusega tihedalt seotud sektorit.

Artikkel 40

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 34)

1. Artiklis 39 seatud eesmärkide saavutamiseks kehtestatakse ühine põllumajanduse turukorraldus.

Sõltuvalt tootest on selleks korralduseks üks järgmistest:

- a) ühised konkurentsieeskirjad;
- b) eri riikide turukorralduse kohustuslik koordineerimine;
- c) Euroopa turukorraldus.

2. Kooskõlas lõikega 1 kehtestatud ühine korraldus võib hõlmata kõiki meetmeid, mis on nõutavad artiklis 39 seatud eesmärkide saavutamiseks, eelkõige hindade reguleerimist, toetusi mitmesuguste saaduste tootmiseks ja turustamiseks, varude ladustamis- ja ülekandmissüsteemi ning ühist impordi ja ekspordi stabiliseerimise süsteemi.

Ühine korraldus piirdub artiklis 39 seatud eesmärkide taotlemisega ja välistab liidu piires igasuguse tootjate või tarbijate diskrimineerimise.

Igasugune ühine hinnapoliitika rajaneb ühistel kriteeriumidel ja ühesugustel arvutusmeetoditel.

3. Et võimaldada lõikes 1 märgitud ühise korralduse eesmärgi saavutada, võidakse luua üks või mitu põllumajanduse arendus- ja tagatisfondi.

Artikkel 41

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 35)

Et võimaldada artiklis 39 seatud eesmärgi saavutada, võidakse ühise põllumajanduspoliitika raames ette näha järgmisi meetmeid:

- a) efektiivne jõupingutuste koordineerimine kutseõppe, uuringute ja põllumajanduslike teadmiste levitamise alal; see võib hõlmata projektide või institutsioonide ühisrahastamist;
- b) ühismeedmed teatud toodete tarbimise edendamiseks.

Artikkel 42

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 36)

Konkurentsieeskirju käsitleva peatüki sätteid kohaldatakse põllumajandussaaduste tootmise ja nendega kauplemise suhtes ainult selles ulatuses, nagu Euroopa Parlament ja nõukogu artikli 43 lõike 2 raames ning vastavalt seal ettenähtud menetlusele määravad, võttes arvesse artiklis 39 seatud eesmärgi.

Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal lubada toetust anda:

- a) struktuuriliste või looduslike tingimuste tõttu halvemuses olevate ettevõtjate kaitseks;
- b) majandusarengu programmide raames.

Artikkel 43

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 37)

1. Komisjon esitab ettepanekud ühise põllumajanduspoliitika väljatöötamiseks ja rakendamiseks, sealhulgas riikide turukorralduse asendamiseks ühega artikli 40 lõikes 1 ettenähtud ühise korralduse vormidest ning käesolevas jaotises täpsustatud meetmete rakendamiseks.

Nendes ettepanekutes võetakse arvesse käesolevas jaotises käsitletud põllumajandusküsimuste omavahelist seotust.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu kehtestavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega artikli 40 lõikes 1 ettenähtud ühise põllumajanduse turukorralduse ning muud ühise põllumajanduspoliitika ja ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks vajalikud sätted.

3. Nõukogu võtab komisjoni ettepaneku põhjal vastu meetmed hindade ja maksude, toetuste ja koguseliste piirangute kehtestamise ning kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta.

4. Riikide turukorraldus võidakse vastavalt lõikele 2 asendada ühise korraldusega, mis on ette nähtud lõikes 2, kui:

a) ühine korraldus võimaldab selle meetme vastu olevatele ja kõnealuse toodangu jaoks turukorraldust omavatele liikmesriikidele asjassepuutuvate tootjate tööhõive ning elatusaseme samaväärseid tagatise, võttes arvesse võimalikke kohandamisi ja aja jooksul vajalikuks osutuvat spetsialiseerumist;

b) selline korraldus tagab liidu piires samasugused kaubandustingimused, kui on riigi siseturul.

5. Kui teatud tooraine jaoks luuakse ühine korraldus enne, kui on olemas ühine korraldus vastava töödeldud toote jaoks, siis sellist toorainet, mida kasutatakse kolmandatesse riikidesse eksporditavate töödeldud toodete valmistamiseks, võib sisse vedada väljastpoolt liitu.

Artikkel 44

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 38)

Kui mõnes liikmesriigis kehtib mingi toote riiklik turukorraldus või rakendatakse samaväärse toimega siseriiklikke eeskirju, mis kahjustavad samasuguse toodangu konkurentsivõimet teises liikmesriigis, rakendavad liikmesriigid tasakaalustusmakset selle toote impordile liikmesriigist, kus niisugune turukorraldus või eeskirjad kehtivad, juhul kui see riik ei rakenda tasakaalustusmakseid ekspordi puhul.

Komisjon määrab kindlaks nimetatud maksete taseme, mis on vajalik tasakaalu saavutamiseks; ta võib lubada ka muid abinõusid, mille tingimused ja üksikasjad ta kindlaks määrab.

IV JAOTIS

ISIKUTE, TEENUSTE JA KAPITALI VABA LIIKUMINE

1. PEATÜKK

TÖÖTAJAD

Artikkel 45

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 39)

1. Tagatakse töötajate liikumisvabadus liidu piires.

2. Selline liikumisvabadus nõuab igasuguse kodakondsusel põhineva liikmesriikide töötajate diskrimineerimise kaotamist nii töölevõtmisel, töö tasustamisel kui ka muude töötingimuste puhul.

3. Alludes piirangutele, mis on õigustatud avaliku korra, avaliku julgeoleku või rahvatervise seisukohalt, toob see endaga kaasa õiguse:

- a) võtta vastu tegelikult tehtud tööpakkumisi;
- b) liikuda sel eesmärgil vabalt liikmesriikide territooriumil;
- c) viibida liikmesriigis, et seal töötada kooskõlas selle riigi kodanike töösuhteid reguleerivate õigus- ja haldusnormidega;
- d) jääda liikmesriigi territooriumile pärast selles riigis töötamist kooskõlas tingimustega, mis lülitatakse komisjoni poolt koostatavatesse määrustesse.

4. Käesoleva artikli sätted ei hõlma avalikku teenistust.

Artikkel 46

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 40)

Euroopa Parlament ja nõukogu annavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast majandus- ja sotsiaalkomiteega konsulteerimist direktiivid või määrused, milles nähakse ette artiklis 45 määratletud töötajate liikumisvabaduse saavutamiseks vajalikud meetmed, eelkõige:

- a) tagades tiheda koostöö riikide tööhõivetalituste vahel;
- b) kaotades niisugused siseriiklikest õigusaktidest või liikmesriikide vahel varem sõlmitud lepingutest tulenevad haldusmenetlused ja -tavad ning vabale töökohale asumise õigusega seotud tähtajad, mille säilitamine takistaks töötajate liikumisvabaduse kehtestamist;
- c) kaotades kõik sellised siseriiklike õigusaktide või varem liikmesriikide vahel sõlmitud lepingute põhjal ettenähtud tähtajad ja muud piirangud, mis seavad teiste liikmesriikide töötajaile töökoha vaba valiku suhtes tingimusi, mis erinevad oma riigi töötajaile seatud tingimustest;
- d) seades sisse sobiva mehhanismi tööpakkumiste ja tööotsijate kokkuviiamiseks ning hõlbustades tööturul nõudmise ja pakkumise tasakaalu saavutamist sellisel viisil, mis väldiks tõsist ohtu elatus- ja tööhõivetasemele eri piirkondades ja tööstusharudes.

Artikkel 47

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 41)

Liikmesriigid toetavad noorte töötajate vahetamist ühisprogrammi raames.

Artikkel 48

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 42)

Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt sotsiaalkindlustuse valdkonnas meetmeid, mis on vajalikud töötajate liikumisvabaduse tagamiseks; selleks kehtestavad nad korra, millega kindlustatakse võõrtöötajatele ja teise liikmesriigi füüsilisest isikust ettevõtjatele ning nende ülalpeetavatele:

- a) kõigi eri riikide õigusaktide kohaselt arvessevõetavate perioodide kokkuliitmine, et omandada ja säilitada õigus saada toetust ja arvutada toetuse suurus;
- b) toetuse maksmine isikutele, kes elavad liikmesriigi territooriumil.

Kui nõukogu liige teatab, et esimeses lõigus osutatud seadusandliku akti eelnõu mõjutaks tema sotsiaalkindlustussüsteemi tähtsaid aspekte, eelkõige selle reguleerimisala, kulusid või rahandusstruktuuri, või mõjutaks selle süsteemi finantstasakaalu, võib ta nõuda, et küsimus esitataks Euroopa Ülemkogule. Sellisel juhul seadusandlik tavamenetlus peatatakse. Pärast arutelu ja nelja kuu jooksul pärast asjaomase menetluse peatamist Euroopa Ülemkogu:

- a) saadab eelnõu tagasi nõukogule, kes lõpetab seadusandliku tavamenetluse peatamise, või
- b) ei võta meetmeid või taotleb, et komisjon esitaks uue ettepaneku; sellisel juhul ei loeta algselt esitatud õigusakti vastuvõetuks.

2. PEATÜKK

ASUTAMISÕIGUS

Artikkel 49

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 43)

Allpool esitatud sätete kohaselt keelatakse piirangud, mis kitsendavad liikmesriigi kodaniku asutamisevabadust teise liikmesriigi territooriumil. Niiviisi keelatakse ka piirangud, mis takistavad mis tahes liikmesriigi territooriumile asunud liikmesriigi kodanikel rajada esindusi, filiaale ja tütarettevõtjaid.

Kui kapitali käsitleva peatüki sätetest ei tulene teisiti, hõlmab asutamisevabadus õigust alustada ja jätkata tegutsemist füüsilisest isikust ettevõtjana ning asutada ja juhtida ettevõtjaid, eriti äriühinguid artikli 54 teises lõigus määratletud tähenduses, mida oma kodanike jaoks sätestab selle riigi õigus, kus niisugune asutamine toimub.

Artikkel 50

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 44)

1. Asutamisvabaduse saavutamiseks teataval tegevusalal annavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega direktiive.

2. Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon täidavad eelnevatest sätetest tulenevaid ülesandeid, eelkõige:

- a) käsitledes üldjuhul prioriteetsena tegevusalasid, mille puhul asutamisvabadus tagab eriti väärtusliku panuse tootmise ja kaubanduse arendamisse;
- b) tagades tiheda koostöö liikmesriikide pädevate asutuste vahel selleks, et kindlaks teha mitmesuguste tegevusalade konkreetne olukord liidu piires;
- c) kaotades kas siseriiklikest õigusaktidest või varem liikmesriikide vahel sõlmitud lepingutest tulenevad haldusmenetlused ja -tavad, mille säilitamine kujuneks takistuseks asutamisvabadusele;
- d) tagades, et ühe liikmesriigi töötajad, kes on võetud tööle teise liikmesriigi territooriumil, võivad jääda sellele territooriumile, et alustada seal tegevust füüsilisest isikust ettevõtjana, kui nad täidavad tingimusi, mille täitmist neilt nõutaks siis, kui nad siseneksid sellesse riiki ajal, mil nad sellist tegevust alustada kavatsevad;
- e) võimaldades ühe liikmesriigi kodanikel omandada ja kasutada teise liikmesriigi territooriumil asuvat maad ning ehitisi, kuivõrd see ei ole vastuolus artikli 39 lõikes 2 esitatud põhimõtetega;
- f) kaotades järk-järgult asutamisvabaduse piirangud igas kõnealuses tegevusharus nii tingimuste puhul, mis on seotud mingi liikmesriigi territooriumil esinduste, filiaalide ja tütarettevõtjate asutamisega, kui ka tingimuste puhul, mis reguleerivad emaettevõtja töötajate asumist sellistes esindustes, filiaalides ja tütarettevõtjates juhtimis- või järelevalveülesandeid täitma;
- g) kooskõlastades vastavalt vajadusele tagatise, mida liikmesriigid nõuavad äriühingutelt artikli 54 teises lõigus määratletud tähenduses nii osanike ja aktsionäride kui ka kolmandate isikute huvide kaitseks, pidades silmas selliste tagatiste muutmist võrdväärseks kogu liidu ulatuses;
- h) veendudes, et liikmesriikide antava abiga ei rikuta asutamistingimusi.

Artikkel 51

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 45)

Käesoleva peatüki sätteid ei kohaldata liikmesriigis tegevuse puhul, mis selles riigis on kas või ajutiselt seotud avaliku võimu teostamisega.

Euroopa Parlament ja nõukogu võivad seadusandliku tavamenetluse kohaselt otsustada, et käesoleva peatüki sätteid ei kohaldata teatud tegevusalade suhtes.

Artikkel 52

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 46)

1. Käesoleva peatüki sätted ja nende alusel võetud meetmed ei mõjuta nende õigus- ja haldusnormide kohaldatavust, mis sätestavad välisriigi kodanike teistsuguse kohtlemise avaliku korra, avaliku julgeoleku või rahvatervise huvides.

2. Tehes otsuse vastavalt seadusandlikule tavamenetlusele, annavad Euroopa Parlament ja nõukogu direktiive eespool mainitud sätete kooskõlastamiseks.

Artikkel 53

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 47)

1. Selleks et hõlbustada tegevuse alustamist ja jätkamist füüsilisest isikust ettevõtjana, annavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt direktiive diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsioonitõendite vastastikuse tunnustamise kohta ning füüsilisest isikust ettevõtjana tegevuse alustamist ja jätkamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta.

2. Meditsiini-, meditsiiniga seotud ning farmaatsiaerialade puhul sõltub piirangute järkjärguline kaotamine nendel aladel töötamise tingimuste kooskõlastamisest eri liikmesriikides.

Artikkel 54

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 48)

Äriühingud, mis on asutatud vastavalt liikmesriigi seadusele ja millel on liidu piires registrijärgne asukoht, juhatuse asukoht või peamine tegevuskoht, võrdsustatakse käesoleva peatüki sätete kohaldamise korral füüsiliste isikutega, kes on liikmesriikide kodanikud.

Äriühingutena mõistetakse tsiviil- või kaubandusõiguslikke äriühinguid, samuti ühistuid ja muid avalik-õiguslikke või eraõiguslikke juriidilisi isikuid, välja arvatud mittetulundusühingud.

Artikkel 55

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 294)

Liikmesriigid annavad teiste liikmesriikide kodanikele õiguse osaleda artiklis 54 tähendatud äriühingute kapitalis samasugustel tingimustel kui oma kodanikele, ilma et see piiraks aluslepingute teiste sätete kohaldamist.

3. PEATÜKK

TEENUSED

Artikkel 56

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 49)

Järgnevate sätete kohaselt keelatakse liidu piires teenuste osutamise vabaduse piirangud liikmesriikide kodanike suhtes, kes asuvad mõnes teises liikmesriigis kui see isik, kellele teenuseid pakutakse.

Euroopa Parlament ja nõukogu võivad seadusandliku tavamenetluse kohaselt kohaldada käesoleva peatüki sätteid kolmanda riigi kodanike suhtes, kes osutavad teenuseid ja asuvad liidu piires.

Artikkel 57

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 50)

Teenustena mõistetakse aluslepingutes tavaliselt tasulist tegevust niivõrd, kuivõrd see ei ole reguleeritud kaupade, kapitali ja isikute vaba liikumist käsitlevate sätetega.

Teenuste hulka kuuluvad eelkõige:

- a) tööstuslik tegevus,
- b) kaubanduslik tegevus,
- c) käsitöönduslik tegevus,
- d) vabakutseline tegevus.

Ilma et see piiraks asutamisõigust käsitleva peatüki sätete kohaldamist, võib teenust osutav isik ajutiselt jätkata oma tegevust liikmesriigis, kus seda teenust osutatakse, samadel tingimustel, mis see riik on seadnud oma kodanikele.

Artikkel 58

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 51)

1. Transporditeenuste osutamise vabadust käsitletakse transpordi jaotise sätetes.
2. Kapitali liikumisega seotud pangandus- ja kindlustusteenused liberaliseeritakse rööbiti kapitali liikumise liberaliseerimisega.

Artikkel 59

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 52)

1. Et saavutada teenuse liberaliseerimine, annavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega direktiive.
2. Lõikes 1 märgitud direktiivide puhul käsitletakse üldjuhul prioriteetsena neid teenuseid, mis otseselt mõjutavad tootmiskulusid või mille liberaliseerimine aitab edendada kaubavahetust.

Artikkel 60

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 53)

Kui liikmesriikide üldine majandusolukord ja vastava majandussektori olukord seda võimaldavad, teevad nad jõupingutusi, selleks et liberaliseerida teenuseid üle selle määra, mis on nõutud artikli 59 lõike 1 alusel antud direktiivides.

Komisjon annab selleks nendele liikmesriikidele soovitusi.

Artikkel 61

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 54)

Niikaua kui teenuste osutamise vabaduse piirangud ei ole kaotatud, rakendab iga liikmesriik selliseid piiranguid kõigi isikute suhtes, kes osutavad teenuseid artikli 56 esimeses lõigus määratletud tähenduses, tegemata vahet nende kodakondsuse või elukoha alusel.

Artikkel 62

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 55)

Käesolevas peatükis käsitletud küsimuste puhul rakendatakse artiklite 51–54 sätteid.

4. PEATÜKK

KAPITAL JA MAKSED

Artikkel 63

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 56)

1. Käesoleva peatüki sätete kohaselt keelatakse kõik kapitali liikumise piirangud liikmesriikide vahel ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel.
2. Käesoleva peatüki sätete kohaselt keelatakse kõik maksepiirangud liikmesriikide vahel ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel.

Artikkel 64

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 57)

1. Artikli 63 sätted ei takista kohaldamast kolmandate riikide suhtes 31. detsembril 1993 siseriikliku või liidu õiguse järgi kehtivaid piiranguid, mis käsitlevad kapitali liikumist kolmandatesse riikidesse või kolmandatest riikidest seoses otseinvesteeringutega – kaasa arvatud investeeringud kinnisvarasse –, asutamisega, finantsteenuste osutamisega või väärtpaberite lubamisega kapitaliturgudele. Bulgaaria, Eesti ja Ungari siseriikliku õiguse järgi kehtivate piirangute puhul on vastav kuupäev 31. detsember 1999.

2. Püüdes saavutada võimalikult laialdast kapitali vaba liikumist liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel ning ilma et see piiraks aluslepingute teiste peatükkide kohaldamist, võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu meetmed kapitali liikumise kohta kolmandatesse riikidesse ja kolmandatest riikidest seoses otseinvesteeringutega – kaasa arvatud investeeringud kinnisvarasse –, asutamisega, finantsteenuste osutamisega või väärtpaberite lubamisega kapitaliturgudele.

3. Erandina lõikest 2 võib ainult nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ühehäälselt võtta vastu meetmeid, mis kujutavad endast liidu õiguses sammu tagasi kapitali kolmandatesse riikidesse ja kolmandatest riikidest liikumise liberaliseerimise osas.

Artikkel 65

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 58)

1. Artikli 63 sätted ei mõjuta liikmesriikide õigust:

- a) kohaldada oma maksuseaduste vastavaid sätteid, mis eristavad maksumaksjaid nende elukoha või nende kapitali investeerimise koha põhjal;
- b) võtta kõiki vajalikke meetmeid, et takistada siseriiklike õigusnormide rikkumist, eriti maksustamise ja rahaasutuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve alal, või kehtestada kapitali liikumise deklareerimise kord haldamiseks vajalike või statistiliste andmete saamiseks, või võtta meetmeid, mis on õigustatud avaliku korra või avaliku julgeoleku seisukohalt.

2. Käesoleva peatüki sätted ei mõjuta niisuguste asutamisõiguse piirangute kohaldamist, mis on kooskõlas aluslepingutega.

3. Lõigetes 1 ja 2 märgitud meetmed ja kord ei tohi kujutada endast suvalise diskrimineerimise vahendit ega varjatud piirangut kapitali ja maksete vabale liikumisele artikli 63 tähenduses.

4. Artikli 64 lõike 3 rakendusmeetmete puudumisel võib komisjon või kui komisjon ei ole kolme kuu jooksul alates asjaomase liikmesriigi taotluse esitamisest otsust teinud, nõukogu vastu võtta otsuse, millega nähakse ette, et liikmesriigi vastuvõetud üht või enamat kolmandat riiki puudutavad piiravad maksimeetmed loetakse aluslepingutega kokkusobivaks, kui nad on põhjendatud ühega liidu eesmärkidest ja sobivad siseturu nõuetekohase toimimisega. Nõukogu teeb otsuse ühehäälselt liikmesriigi taotluse põhjal.

Artikkel 66

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 59)

Kui erandlike asjaolude tõttu kapitali liikumine kolmandatesse riikidesse või kolmandatest riikidest põhjustab või ähvardab põhjustada tõsiseid raskusi majandus- ja rahaliidu toimimises, võib nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Keskpankaga võtta kolmandate riikide suhtes mitte kauemaks kui kuueks kuuks tarvitusele kaitsemeetmed, kui sellised meetmed on vältimatud.

V JAOTIS

VABADUSEL, TURVALISUSEL JA ÕIGUSEL RAJANEV ALA

1. PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 67

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 61 ja endine EL lepingu artikkel 29)

1. Liit moodustab vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala, kus austatakse põhiõigusi ning liikmesriikide erinevaid õigussüsteeme ja -traditsioone.

2. Liit tagab isikutele piirikontrolli puudumise sisepiiridel ning kujundab varjupaiga, sisserände ja välispiiril teostatava kontrolli valdkonnas liikmesriikidevahelisel solidaarsusel põhineva ühise poliitika, mis on õiglane kolmandate riikide kodanike suhtes. Käesoleva jaotise kohaldamisel koheldakse kodakondsuseta isikuid kolmandate riikide kodanikena.

3. Liit püüab tagada kõrge turvalisuse taseme kuritegevuse, rassismi ja ksenofoobia vältimise ja nende vastu võitlemise meetmetega, politsei ja õigusasutuste ning muude pädevate asutuste tegevuse koordineerimise ja koostöö tagamise meetmetega, samuti kriminaalasjades tehtud kohtuotsuste vastastikuse tunnustamisega ning vajaduse korral kriminaalõiguse alaste õigusaktide lähendamisega.

4. Liit hõlbustab õiguskaitse kättesaadavust eelkõige tsiviilasjades tehtud kohtuotsuste ja kohtuväliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kaudu.

Artikkel 68

Euroopa Ülemkogu määratleb seadusandliku ja operatiivtegevuse kavandamise strateegilised suunised vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala piires.

Artikkel 69

Riikide parlamendid tagavad 4. ja 5. peatüki alusel esitatavate ettepanekute ja seadusandlike algatuste vastavuse subsidiaarsuse põhimõttele vastavalt protokollile subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta.

Artikkel 70

Ilma et see piiraks artiklite 258, 259 ja 260 kohaldamist, võib nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal eelkõige vastastikuse tunnustamise põhimõtte täieliku rakendamise hõlbustamiseks võtta vastu meetmeid, millega sätestatakse kord, mille kohaselt liikmesriigid hindavad koostöös komisjoniga objektiivselt ja erapooletult käesolevas jaos osutatud liidu poliitika rakendamist liikmesriikide asutuste poolt. Euroopa Parlamenti ja riikide parlamente teavitatakse hindamise sisust ja tulemustest.

Artikkel 71

(endine EL lepingu artikkel 36)

Sisejulgeoleku alase operatiivkoostöö edendamiseks ja tugevdamiseks liidus moodustatakse nõukogu alaline komitee. Ilma et see piiraks artikli 240 kohaldamist, aitab komitee kaasa liikmesriikide pädevate asutuste tegevuse koordineerimisele. Selle komitee töös võivad osaleda liidu asjaomaste organite ja asutuste esindajad. Euroopa Parlamenti ja riikide parlamente teavitatakse komitee tegevusest.

Artikkel 72

(endine EÜ asutamislepingu artikli 64 lõige 1 ja endine EL lepingu artikkel 33)

Käesolev jaotis ei mõjuta liikmesriikide nende kohustuste täitmist, mis on seotud avaliku korra säilitamise ja sisejulgeoleku kaitsmisega.

Artikkel 73

Liikmesriigid võivad luua omavahel ja omal vastutusel riigi julgeoleku kaitsmise eest vastutavate haldusteenistuste vahel koostöö- ja koordinatsioonivorme, mida nad peavad asjakohaseks.

Artikkel 74

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 66)

Nõukogu võtab vastu meetmeid liikmesriikide pädevate talituste vahelise ning samuti nende talituste ja komisjoni vahelise halduskoostöö tagamiseks käesolevas jaotises käsitletavates valdkondades. Nõukogu teeb otsuse komisjoni ettepaneku põhjal, kui artiklist 76 ei tulene teisiti, ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

Artikkel 75

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 60)

Kui see on vajalik artiklis 67 osutatud eesmärkide saavutamiseks terrorismi ja sellega seotud tegevuse ennetamise ja selle vastu võitlemise osas, määratlevad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt määruste abil raamistiku haldusmeetmete võtmiseks kapitali liikumise ja maksete suhtes, näiteks füüsilistele või juriidilistele isikutele, rühmadele või mitteriiklikele rühmitustele kuuluvate või nende omandis või valduses olevate rahaliste vahendite, finantsvarade või majanduslike tulude külmutamiseks.

Nõukogu võtab komisjoni ettepaneku põhjal vastu meetmeid esimeses lõigus osutatud raamistiku rakendamiseks.

Käesolevas artiklis osutatud õigusaktid sisaldavad vajalikke õiguslikke tagatise käsitlevaid sätteid.

Artikkel 76

4. ja 5. peatükis osutatud õigusaktid ning artiklis 74 osutatud meetmed, mis tagavad halduskoostöö nimetatud peatükkides määratletud valdkondades, võetakse vastu:

- a) komisjoni ettepaneku põhjal või
- b) ühe neljandiku liikmesriikide algatusel.

2. PEATÜKK

PIIRIKONTROLI-, VARJUPAIGA- JA SISSERÄNDEPOLIITIKA

Artikkel 77

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 62)

1. Liit töötab välja poliitika, mille eesmärk on:

- a) tagada sisepiiride ületamisel igasuguse piirikontrolli puudumine mis tahes kodakondsusega isikute suhtes;

b) tagada isikute kontrollimine ja tõhusa valve teostamine välispiiride ületamisel;

c) kehtestada järk-järgult välispiiride integreeritud piirivalvesüsteem.

2. Lõikes 1 osutatud eesmärgil võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu meetmed, mis käsitlevad:

a) ühtset poliitikat viisade ja muude lühiajaliste elamislubade suhtes;

b) välispiire ületavate isikute suhtes teostatavat kontrolli;

c) tingimusi, mille kohaselt kolmandate riikide kodanikud võivad liidu piires lühiajaliselt vabalt liikuda;

d) meetmeid, mis on vajalikud välispiiride integreeritud piirivalvesüsteemi järkjärguliseks kehtestamiseks;

e) igasuguse piirikontrolli puudumist mis tahes kodakondsusega isikute suhtes sisepiiride ületamisel.

3. Kui artikli 20 lõike 2 punktis a osutatud õiguse kasutamise hõlbustamiseks osutub vajalikuks liidu meede, mille jaoks aluslepingud ei ole sätestanud vajalikke volitusi, võib nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt kehtestada sätteid passide, isikutunnistuste, elamislubade või muude selliste dokumentide kohta. Nõukogu teeb ühehäälsel otsusel pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

4. Käesolev artikkel ei mõjuta liikmesriikide pädevust tähistada oma piire maastikul kooskõlas rahvusvahelise õigusega.

Artikkel 78

(endised EÜ asutamislepingu artikli 63 esimese lõigu punktid 1 ja 2 ning artikli 64 lõige 2)

1. Liit arendab välja varjupaiga, täiendava kaitse ja ajutise kaitsega seotud ühise poliitika, mille eesmärk on tagada sobiv seisund kõikidele rahvusvahelist kaitset vajavatele kolmandate riikide kodanikele ning tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtte järgimine. Nimetatud poliitika peab vastama 28. juuli 1951. aasta Genfi konventsioonile ja 31. jaanuari 1967. aasta pagulasseisundit käsitlevale protokollile ning teistele asjakohastele lepingutele.

2. Lõikes 1 osutatud eesmärgil võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu meetmed Euroopa ühise varjupaigasüsteemi kohta, mis hõlmab:

a) kogu liidus kehtivat ühetaolist varjupaigaseisundit kolmandate riikide kodanikele;

b) ühetaolist täiendava kaitse seisundit kolmandate riikide kodanikele, kes Euroopa varjupaika saamata vajavad rahvusvahelist kaitset;

- c) ühist ajutise kaitse süsteemi ümberasustatud isikutele nende massilise sissevoolu korral;
- d) ühist menetlust ühetaolise varjupaiga või täiendava kaitse seisundi andmiseks ja äravõtmiseks;
- e) kriteeriume ja mehhanisme, millega määratakse kindlaks, milline liikmesriik on vastutav varjupaiga- või täiendava kaitse taotluse läbivaatamise eest;
- f) varjupaiga või täiendava kaitse taotlejate vastuvõtmise tingimusi käsitlevaid norme;
- g) partnerlust ja koostööd kolmandate riikidega, et juhtida varjupaika, täiendavat või ajutist kaitset taotlevate isikute sissevoolu.

3. Kui ühes või mitmes liikmesriigis tekib kolmandate riikide kodanike ootamatu sissevoolu tõttu hädaolukord, võib nõukogu võtta komisjoni ettepaneku põhjal vastu ajutisi meetmeid asjaomase liikmesriigi või asjaomaste liikmesriikide toetamiseks. Nõukogu teeb otsuse pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

Artikkel 79

(endised EÜ asutamislepingu artikli 63 esimese lõigu punktid 3 ja 4)

1. Liit töötab välja ühise sisserändepoliitika, mille eesmärk on tagada kõigil etappidel sisserändevogude tõhus juhtimine, liikmesriikides seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike õiglane kohtlemine ning tõhusamad meetmed ebaseadusliku sisserände ja inimkaubanduse ennetamiseks ja nende vastu võitlemiseks.

2. Lõikes 1 osutatud eesmärgil võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu meetmed järgmistes valdkondades:

- a) liikmesriiki sisenemise ja seal viibimise tingimused ning normid, mille kohaselt liikmesriigid väljastavad pikaajalisi viisasid ja elamislube, sealhulgas neid, mille eesmärk on perekondade taasühinemine;
- b) liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike õiguste määramine, sealhulgas liidusisest liikumisvabadust ja teistes liikmesriikides elamist reguleerivate tingimuste sätestamine;
- c) ebaseaduslik sisseränne ja ebaseaduslik elamine riigis, sealhulgas ebaseaduslikult riigis elavate isikute väljasaatmine ja repatrieerimine;
- d) võitlemine inimkaubanduse, eelkõige naiste ja lastega kauplemise vastu.

3. Liit võib sõlmida kolmandate riikidega tagasivõtulepinguid riigis loata elavate kolmandate riikide kodanike, kes ei täida või enam ei täida liikmesriigi territooriumile sisenemise, seal viibimise või elamise nõudeid, tagasivõtmiseks nende päritoluriiki või -kohta.

4. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad seadusandliku tavamenetluse kohaselt kehtestada meetmeid, millega stimuleeritakse ja toetatakse liikmesriike oma territooriumil seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike integratsiooni soodustamisel, ilma et see kohustaks liikmesriike oma õigus- ja haldusnorme ühtlustama.

5. Käesolev artikkel ei mõjuta liikmesriikide õigust otsustada seda, kui palju lubada oma territooriumile kolmandate riikide kodanikke, kes saabuvad riiki töö otsimise eesmärgil kas palgatöötajana või füüsilisest isikust ettevõtjana.

Artikkel 80

Käesolevas peatükis sätestatud liidu poliitika kavandamisel ja elluviimisel juhindutakse solidaarsuse ning vastutuse, sealhulgas finantskoormuse liikmesriikide vahelise õiglase jagamise põhimõtetest. Käesoleva peatüki põhjal vastu võetud liidu õigusaktides sisalduvad vajaduse korral asjakohased meetmed nimetatud põhimõtete rakendamiseks.

3. PEATÜKK

ÕIGUSALANE KOOSTÖÖ TSIVIILASJADES

Artikkel 81

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 65)

1. Liit arendab õigusalast koostööd piiriülese toimega tsiviilasjades, lähtudes kohtuotsuste ja kohtuväliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõttest. Selline koostöö võib hõlmata meetmete võtmist liikmesriikide õigus- ja haldusnormide lähendamiseks.

2. Lõikes 1 osutatud eesmärgil, ja eriti kui see on vajalik siseturu nõuetekohaseks toimimiseks, võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu meetmeid, mille eesmärk on tagada:

- a) kohtuotsuste ja kohtuväliste otsuste vastastikune tunnustamine ja täitmine liikmesriikide vahel;
- b) kohtu- ja kohtuväliste dokumentide piiriülene kättetoimetamine;
- c) liikmesriigis kohaldatavate rahvusvahelise eraõiguse normide ja kohtualluvust reguleerivate normide kokkusobivus;
- d) koostöö tõendite kogumisel;
- e) õiguskaitse tõhus kättesaadavus;
- f) tsiviilkohtumenetluse nõuetekohast toimimist takistavate tegurite kõrvaldamine, vajaduse korral edendades liikmesriikides kohaldatavate tsiviilkohtumenetlusnormide kokkusobivust;

g) vaidluste lahendamise alternatiivsete meetodite väljatöötamine;

h) kohtunike ja kohtutöötajate koolituse toetamine.

3. Erandina lõikest 2 sätestab perekonnaõiguse piiriülest toimet käsitlevad meetmed nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt. Nõukogu teeb ühehäälse otsuse pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal võtta vastu otsuse, millega määratakse kindlaks need perekonnaõiguse piiriülese toimega aspektid, mille kohta võib õigusaktid võtta vastu tavamenetluse käigus. Nõukogu teeb ühehäälse otsuse pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

Teises lõigus osutatud ettepanek edastatakse riikide parlamentidele. Kui riigi parlament annab kuue kuu jooksul alates asjakohase teatise edastamise kuupäevast teada oma vastuseisust, otsust vastu ei võeta. Kui vastuseisu ei väljendata, võib nõukogu otsuse vastu võtta.

4. PEATÜKK

ÕIGUSALANE KOOSTÖÖ KRIMINAALASJADES

Artikkel 82

(endine EL lepingu artikkel 31)

1. Liidus põhineb kriminaalasjades tehtav õigusalane koostöö kohtuotsuste ja õigusasutuste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõttel ning hõlmab liikmesriikide õigus- ja haldusnormide lähendamist lõikes 2 ja artiklis 83 osutatud valdkondades.

Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu meetmed, et:

- a) kehtestada eeskirjad ja menetlused igat liiki kohtuotsuste ja õigusasutuste otsuste tunnustamise tagamiseks kõikjal liidus;
- b) ennetada ja lahendada kohtualluvuse konflikte liikmesriikide vahel;
- c) toetada kohtunike, prokuröride ning kohtute ja prokuratuuride töötajate koolitust;
- d) hõlbustada liikmesriikide õigusasutuste või samaväärsete asutuste vahelist koostööd kriminaalasjade menetlemisel ja otsuste täitmisel.

2. Määral, mil see on vajalik kohtuotsuste ja õigusasutuste otsuste vastastikuse tunnustamise ning samuti politsei- ja õiguskooostöö hõlbustamiseks piiriülese mõõtmega kriminaalasjades, võivad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt kehtestada direktiividega miinimumeeskirjad. Sellised eeskirjad võtavad arvesse liikmesriikide õigustraditsioonide ja -süsteemide vahelisi erinevusi.

Need käsitlevad:

- a) tõendite vastastikust lubatavust liikmesriikide vahel;
- b) isikute õigusi kriminaalmenetluses;
- c) kuriteoohvrite õigusi;
- d) kriminaalmenetluse muid eriomaseid aspekte, mis nõukogu on otsusega eelnevalt kindlaks määranud; asjaomase otsuse vastuvõtmisel teeb nõukogu ühehäälse otsuse pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist.

Käesolevas lõikes osutatud miinimumeeskirjade vastuvõtmine ei takista liikmesriike säilitamast või kehtestamast isikutele kõrgema tasemega kaitset.

3. Kui nõukogu liige leiab, et lõikes 2 osutatud direktiivi eelnõu mõjutaks tema kriminaalõigussüsteemi aluspõhimõtteid, võib ta nõuda, et direktiivi eelnõu esitataks Euroopa Ülemkogule. Sellisel juhul seadusandlik tavamenetlus peatatakse. Pärast arutelu ja konsensuse korral saadab Euroopa Ülemkogu nelja kuu jooksul pärast asjaomase menetluse peatamist eelnõu tagasi nõukogule, kes lõpetab seadusandliku tavamenetluse peatamise.

Kui puudub kokkulepe, kuid vähemalt üheksa liikmesriiki soovib asjaomase direktiivi eelnõu alusel sisse seada tõhustatud koostöö, teavitavad liikmesriigid sellest Euroopa Parlamenti, nõukogu ja komisjoni sama tähtaja jooksul. Sellisel juhul loetakse Euroopa Liidu lepingu artikli 20 lõikes 2 ja käesoleva lepingu artikli 329 lõikes 1 osutatud luba tõhustatud koostöö alustamiseks antuks ning kohaldatakse tõhustatud koostöö sätteid.

Artikkel 83

(endine EL lepingu artikkel 31)

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad seadusandliku tavamenetluse kohaselt direktiivide abil kehtestada miinimumeeskirjad kuritegude ja karistuste määratlemiseks eriti ohtlike piiriülese mõõtmega kuriteoliikide puhul tulenevalt nende kuritegude olemusest või mõjust või erivajadusest võidelda nende vastu ühistel alustel.

Need kuriteoliigid on järgmised: terrorism, inimkaubandus ning naiste ja laste seksuaalne ärakasutamine, ebaseaduslik uimastikaubandus, ebaseaduslik relvaäri, rahapesu, korruptsioon, maksevahendite võltsimine, arvutikuriteod ja organiseeritud kuritegevus.

Olenevalt kuritegevusealase olukorra kujunemisest võib nõukogu võtta vastu otsuse, milles määratakse kindlaks muud kuriteovaldkonnad, mis vastavad käesolevas lõikes sätestatud kriteeriumidele. Nõukogu teeb otsuse ühehäälselt pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist.

2. Kui kriminaalõiguse alaste õigus- ja haldusnormide lähendamine osutub möödapääsmatuks liidu poliitika tulemusliku elluviimise tagamiseks valdkonnas, kus on rakendatud ühtlustamismeetmeid, võidakse direktiividega kehtestada asjaomases valdkonnas kuritegude ja karistuste määratlemise miinimumeeskirjad. Asjaomased direktiivid võetakse vastu seadusandliku tavamenetluse või seadusandliku erimenetluse kohaselt vastavalt sellele, millist menetlust järgiti asjaomaste ühtlustamismeetmete vastuvõtmisel, ilma et see piiraks artikli 76 kohaldamist.

3. Kui nõukogu liige leiab, et lõikes 1 või 2 osutatud direktiivi eelnõu mõjutaks tema kriminaalõigussüsteemi aluspõhimõtteid, võib ta nõuda, et direktiivi eelnõu esitataks Euroopa Ülemkogule. Sellisel juhul seadusandlik tavamenetlus peatatakse. Pärast arutelu ja konsensuse korral saadab Euroopa Ülemkogu nelja kuu jooksul pärast asjaomase menetluse peatamist eelnõu tagasi nõukogule, kes lõpetab seadusandliku tavamenetluse peatamise.

Kui puudub kokkulepe, kuid vähemalt üheksa liikmesriiki soovib asjaomase direktiivi eelnõu alusel sisse seada tõhustatud koostöö, teavitavad liikmesriigid sellest Euroopa Parlamenti, nõukogu ja komisjoni sama tähtaja jooksul. Sellisel juhul loetakse Euroopa Liidu lepingu artikli 20 lõikes 2 ja käesoleva lepingu artikli 329 lõikes 1 osutatud luba tõhustatud koostöö alustamiseks antuks ning kohaldatakse tõhustatud koostöö sätteid.

Artikkel 84

Euroopa Parlament ja nõukogu võivad seadusandliku tavamenetluse kohaselt kehtestada meetmeid liikmesriikide tegevuse edendamiseks ja toetamiseks kuritegevuse ennetamise alal. Sellised meetmed ei või kohustada liikmesriike oma õigus- ja haldusnorme ühtlustama.

Artikkel 85

(endine EL lepingu artikkel 31)

1. Eurojusti ülesanne on toetada ja tõhustada liikmesriikide asutuste ja Europolit läbi viidud uurimistoimingute ja hangitud teabe põhjal riikide uurimise ja süüdistuse ettevalmistamise eest vastutavate asutuste tegevuse koordineerimist ja koostööd raskete kuritegude puhul, mis puudutavad kahte või enam liikmesriiki või nõuavad ühistel alustel läbi viidavaid süüdistuse esitamisega seotud toiminguid.

Sellea seoses määravad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt määruste abil kindlaks Eurojusti struktuuri, toimimismehhanismid, tegevusvaldkonna ja ülesanded. Asjaomaste ülesannete hulka võivad kuuluda:

- a) riigi pädevate asutuste poolt läbiviidavate uurimise alustamine ja ettepanekute tegemine süüdistuste esitamiseks, eelkõige seoses liidu finantshuve kahjustavate kuritegudega;
- b) punktis a osutatud uurimise ja süüdistuste ettevalmistamise koordineerimine;
- c) õiguslase koostöö tugevdamine, sealhulgas kohtualluvuse konfliktide lahendamise teel tiheda koostöö abil Euroopa õiguslase koostöö võrgustikuga.

Asjaomaste määrustega määratakse kindlaks ka kord Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide kaasamiseks Eurojusti tegevuse hindamiseks.

2. Lõikes 1 osutatud süüdistuse ettevalmistamisel teostavad menetlustoiminguid liikmesriigi pädevad ametnikud, ilma et see piiraks artikli 86 sätete kohaldamist.

Artikkel 86

1. Liidu finantshuve kahjustavate kuritegude vastu võitlemiseks võib nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt määruste abil asutada Eurojusti põhjal Euroopa Prokuratuuri. Nõukogu teeb otsuse ühehäälselt pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist.

Kui ühehäälselt otsust ei saavutata, võib vähemalt üheksa liikmesriiki nõuda, et määruse eelnõu esitataks Euroopa Ülemkogule. Sellisel juhul nõukogus toimuv menetlus peatatakse. Pärast arutelu ja konsensuse korral saadab Euroopa Ülemkogu nelja kuu jooksul pärast asjaomase menetluse peatamist eelnõu tagasi nõukogule vastuvõtmiseks.

Kui puudub kokkulepe, kuid vähemalt üheksa liikmesriiki soovib asjaomase määruse eelnõu alusel sisse seada tõhustatud koostöö, teavitavad liikmesriigid sellest Euroopa Parlamenti, nõukogu ja komisjoni sama tähtaja jooksul. Sellisel juhul loetakse Euroopa Liidu lepingu artikli 20 lõikes 2 ja käesoleva lepingu artikli 329 lõikes 1 osutatud luba tõhustatud koostöö alustamiseks antuks ning kohaldatakse tõhustatud koostöö sätteid.

2. Euroopa Prokuratuuril on, vajaduse korral koostöös Europoliga, pädevus lõikes 1 osutatud määruses kindlaks määratud liidu finantshuve kahjustavate kuritegude uurimiseks ning nende kuritegude täideviijate ja osavõtjate vastutusele võtmise tagamiseks. Euroopa Prokuratuur täidab liikmesriikide pädevates kohtutes nende kuritegude puhul prokuröri ülesandeid.

3. Lõikes 1 osutatud määrustega kinnitatakse Euroopa Prokuratuuri põhikiri, tema ülesannete täitmise tingimused, menetlusreeglid tema tegevuse ja tõendite lubatavuse kohta, samuti tema ülesannete täitmisel tehtud menelustoiimingute kohtuliku kontrolli suhtes kohaldatavad eeskirjad.

4. Euroopa Ülemkogu võib samal ajal või hiljem võtta vastu otsuse lõike 1 muutmise kohta, et laiendada Euroopa Prokuratuuri volitusi piiriülese mõõtmega raskete kuritegude vastu võitlemisele, ja muuta vastavalt lõiget 2, mis käsitleb mitut liikmesriiki puudutavate raskete kuritegude täideviijaid ja osavõtjaid. Euroopa Ülemkogu teeb otsuse ühehäälselt pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist ja pärast konsulteerimist komisjoniga.

5. PEATÜKK

POLITSEIKOOSTÖÖ

Artikkel 87

(endine EL lepingu artikkel 30)

1. Liit seab kõikide liikmesriikide pädevate asutuste, sealhulgas politsei-, tolli- ja teiste õiguskaitseasutuste vahel sisse politseikoostöö, mis hõlmab kuritegude ennetamist, avastamist ja uurimist.

2. Lõikes 1 osutatud eesmärgil võivad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt kehtestada meetmeid seoses:

- a) asjakohaste andmete kogumise, säilitamise, töötlemise, analüüsi ja vahetusega;
- b) personali koolitamise toetamisega ning personali vahetamise, seadmete kasutamise ja kriminalistikauringute alase koostööga;
- c) organiseeritud kuritegevuse raskete vormide avastamisega seotud ühiste uurimismeetoditega.

3. Nõukogu võib seadusandliku erimenetluse kohaselt kehtestada meetmeid käesolevas artiklis nimetatud asutuste vahelise operatiivkoostöö valdkonnas. Nõukogu teeb ühehäälsel otsusel pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

Kui ühehäälsel otsusel ei saavutata, võib vähemalt üheksa liikmesriiki nõuda, et meetmete eelnõu esitataks Euroopa Ülemkogule. Sellisel juhul nõukogus toimuv menetlus peatatakse. Pärast arutelu ja konsensuse korral saadab Euroopa Ülemkogu nelja kuu jooksul pärast asjaomase menetluse peatamist eelnõu tagasi nõukogule vastuvõtmiseks.

Kui puudub kokkulepe, kuid vähemalt üheksa liikmesriiki soovib asjaomase meetmete eelnõu alusel sisse seada tõhustatud koostöö, teavitavad liikmesriigid sellest Euroopa Parlamenti, nõukogu ja komisjoni sama tähtaja jooksul. Sellisel juhul loetakse Euroopa Liidu lepingu artikli 20 lõikes 2 ja käesoleva lepingu artikli 329 lõikes 1 osutatud luba tõhustatud koostöö alustamiseks antuks ning kohaldatakse tõhustatud koostöö sätteid.

Teises ja kolmandas lõigus sätestatud erimenetlust ei kohaldata õigusaktide suhtes, mis moodustavad Schengeni *acquis'* edasiarenduse.

Artikkel 88

(endine EL lepingu artikkel 30)

1. Europoli ülesanne on toetada ja tõhustada liikmesriikide politseiasutuste ja teiste õiguskaitseorganite tegevust ning nende vastastikust koostööd kahte või enam liikmesriiki puudutava raske kuritegevuse, terrorismi ning liidu poliitikaga hõlmatud ühist huvi kahjustavate kuritegevuse vormide ennetamisel ja nende vastu võitlemisel.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu määravad seadusandliku tavamenetluse kohaselt määruste abil kindlaks Europoli struktuuri, toimimismehhanismid, tegevusvaldkonna ja ülesanded. Asjaomaste ülesannete hulka võivad kuuluda:

- a) liikmesriikide asutustelt, kolmandatelt riikidelt või organitelt saadud andmete kogumine, säilitamine, töötlemine, analüüs ja vahetus;
- b) liikmesriikide pädevate asutuste poolt ühiselt või ühiste uurimisrühmade poolt ettevõetud uurimistoimingute ja operatiivtegevuse koordineerimine, korraldamine ja teostamine, vajaduse korral koostöös Eurojustiga.

Asjaomaste määrustega määratakse kindlaks ka see, kuidas kontrollib Euroopa Parlament koostöös riikide parlamentidega Europoli tegevust.

3. Europoli mis tahes operatiivtegevust tuleb korraldada koostöös selle liikmesriigi asutustega, kelle territooriumil nimetatud tegevus toimub, ning nende nõusolekul. Sunnimeetmete rakendamise volitused on üksnes riigi pädevatel asutustel.

Artikkel 89

(endine EL lepingu artikkel 32)

Nõukogu sätestab seadusandliku erimenetluse kohaselt tingimused ja piirangud, mida järgides võivad liikmesriikide pädevad asutused, millele viidatakse artiklites 82 ja 87, tegutseda teise liikmesriigi territooriumil koostöös selle liikmesriigi pädevate asutustega ja nende nõusolekul. Nõukogu teeb ühehäälese otsuse pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

VI JAOTIS

TRANSPORT

Artikkel 90

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 70)

Käesolevas jaotises käsitletud küsimustes taotletakse aluslepingute eesmäärke ühist transpordipoliitikat rakendades.

Artikkel 91

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 71)

1. Euroopa Parlament ja nõukogu, toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega, kehtestavad transpordi iseärasusi arvesse võttes artikli 90 rakendamiseks:

- a) ühised eeskirjad, mida kohaldatakse liikmesriigi territooriumile või sealt välja kulgeva rahvusvahelise transpordi suhtes, samuti läbi ühe või mitme liikmesriigi territooriumi kulgeva rahvusvahelise transpordi suhtes;
- b) tingimused, mille kohaselt võivad liikmesriigis transporditeenuseid osutada mitteresidentidest vedajad;
- c) meetmed transpordi ohutuse tõhustamiseks;
- d) kõik muud asjakohased sätted.

2. Lõikes 1 osutatud meetmete vastuvõtmisel võetakse arvesse juhtumeid, mil nende kohaldamine võiks tõsiselt kahjustada teatud piirkondade elatustaset ja tööhõivet, samuti transpordiobjektide haldamist.

Artikkel 92

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 72)

Kuni artikli 91 lõikes 1 osutatud sätete kehtestamiseni ei või ükski liikmesriik ilma nõukogu poolt ühehäälselt vastuvõetud meetmeta, millega nähakse ette erandi tegemine, muuta 1. jaanuaril 1958 või ühinevate riikide puhul nende ühinemise kuupäeval seda valdkonda reguleerivaid sätteid teiste liikmesriikide vedajate suhtes ei otsese ega kaudse mõju poolest ebasoodsamaks kui kõnealuse riigi vedajate suhtes.

Artikkel 93

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 73)

Toetused ei ole vastuolus aluslepingutega, kui need vastavad transpordi koordineerimise vajadusele või kujutavad endast avalike teenuste hulka kuuluvate teatud kohustuste täitmise kulude katmist.

Artikkel 94

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 74)

Iga aluslepingute kohaselt veotariifide ja -tingimuste suhtes võetav meede peab arvesse võtma vedajate majanduslikku olukorda.

Artikkel 95

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 75)

1. Liidu piires toimuva transpordi puhul keelatakse diskrimineerimine, mis seisneb selles, et vedajad kehtestavad veetavate kaupade päritolu- või sihtriigi alusel erinevad veohinnad või erinevad veotingimused ühtede ja samade kaupade transportimisel ühtedel ja samadel ühendusteedel.

2. Lõikes 1 sätestatu ei takista Euroopa Parlament ja nõukogu vastu võtmast muid meetmeid artikli 91 lõike 1 alusel.

3. Nõukogu kehtestab komisjoni ettepaneku põhjal ning pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ning majandus- ja sotsiaalkomiteega eeskirjad lõike 1 sätete rakendamiseks.

Eelkõige võib nõukogu kehtestada sätteid, mis on vajalikud, et võimaldada liidu institutsioonidel tagada lõikes 1 esitatud eeskirja täitmine ning kindlustada, et kasutajad saaksid sellest täiel määral kasu.

4. Omal algatusel või liikmesriigi taotluse põhjal uurib komisjon lõike 1 reguleerimisalasse kuuluvaid diskrimineerimisjuhtumeid ja võtab pärast iga asjassepuutuva liikmesriigiga konsulteerimist vastu vajalikud otsused eeskirjade kohaselt, mis on kehtestatud vastavalt lõike 3 sätetele.

Artikkel 96

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 76)

1. Liidu piires osutatavatele transporditeenustele liikmesriigi kehtestatud hinnad ja tingimused, mis sisaldavad toetus- või kaitselementi ühe või mitme ettevõtja või tootmisharu huvides, keelatakse, välja arvatud juhul, kui komisjon on andnud selleks loa.

2. Omal algatusel või liikmesriigi avalduse põhjal vaatab komisjon läbi lõikes 1 märgitud hinnad ja tingimused, võttes eriti arvesse ühelt poolt sobiva regionaalse majanduspoliitika nõudeid, vähearenenud piirkondade vajadusi ja poliitilistest asjaoludest tugevasti mõjutatud piirkondade probleeme ning teiselt poolt selliste tariifide ja tingimuste mõju eri transpordiliikide omavahelisele konkurentsile.

Pärast konsulteerimist iga asjassepuutuva liikmesriigiga võtab komisjon vastu vajalikud otsused.

3. Lõikes 1 sätestatud keeld ei kehti konkurentsitariifide suhtes.

Artikkel 97

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 77)

Maksud või lõivud, mida vedaja võtab piiriületamise eest lisaks veohindadele, ei tohi ületada mõistlikku taset, kui on võetud arvesse piiriületamisega tegelikult seotud kulud.

Liikmesriigid püüavad neid kulusid järk-järgult vähendada.

Komisjon võib anda liikmesriikidele soovitusi käesoleva artikli kohaldamiseks.

Artikkel 98

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 78)

Käesoleva jaotise sätted ei takista rakendamast meetmeid, mida Saksamaa Liitvabariigis kasutatakse niipalju, kui need meetmed on vajalikud, et kompenseerida Saksamaa jagamisest põhjustatud majanduslikku halvemust sellest jagamisest mõjutatud liitvabariigi mõne piirkonna majanduses. Viis aastat pärast Lissaboni lepingu jõustumist võib nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu võtta otsuse käesoleva artikli kehtetuks tunnistamise kohta.

Artikkel 99

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 79)

Komisjoni juurde luuakse nõuandekomitee, mis koosneb liikmesriikide valitsuste nimetatud ekspertidest. Pidades seda soovitavaks, konsulteerib komisjon komiteega transpordiküsimustes.

Artikkel 100

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 80)

1. Käesoleva jaotise sätted kehtivad raudtee-, maantee- ja siseveetranspordi suhtes.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad seadusandliku tavamenetluse kohaselt kehtestada kohased sätted mere- ja lennustranspordi kohta. Nad teevad otsuse pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega ning regioonide komiteega.

VII JAOTIS

KONKURENTSI, MAKSUSTAMISE JA ÕIGUSAKTIDE ÜHTLUSTAMISE ÜLDEESKIRJAD

1. PEATÜKK

KONKURENTSIEESKIRJAD

1. JAGU

ETTEVÕTJATE SUHTES KOHALDATAVAD EESKIRJAD

Artikkel 101

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 81)

1. Siseturuga on kokkusobimatud ja keelatud kõik sellised ettevõtjatevahelised kokkulepped, ettevõtjate ühenduste otsused ja kooskõlastatud tegevus, mis võivad mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ning mille eesmärgiks või tagajärjeks on takistada, piirata või kahjustada konkurentsi siseturu piires, iseäranis need kokkulepped, otsused ja tegevus, millega:

- a) otseselt või kaudselt määratakse kindlaks ostu- või müügihinnad või mis tahes muud tehingutingimused;
- b) piiratakse või kontrollitakse tootmist, turge, tehnilist arengut või investeeringuid;
- c) jagatakse turge või tarneallikaid;
- d) rakendatakse võrdväärsete tehingute puhul erinevaid tingimusi, pannes kaubanduspartnerid sellega ebasoodsasse konkurentsiolukorda;
- e) seatakse lepingu sõlmimise eeltingimuseks teise poole nõusolek võtta endale lisakohustusi, mis oma laadilt või kaubandustavade kohaselt ei ole seotud sellise lepingu objektiga.

2. Kõik käesoleva artikli põhjal keelatud kokkulepped või otsused on algusest peale tühi.

3. Lõike 1 sätted võib kuulutada kohaldamatuks:

- ettevõtjatevaheliste kokkulepete või kokkuleppeliikide suhtes;
- ettevõtjate ühenduste otsuste või otsuseliikide suhtes;

— kooskõlastatud tegevuse või kooskõlastatud tegevuse liikide suhtes,

mis aitavad parandada kaupade tootmist või levitamist või edendada tehnilist või majanduslikku progressi, võimaldades samal ajal tarbijatel saada sellest tulenevast kasust õiglase osa, ilma et

- a) kehtestaks asjassepuutuvatele ettevõtjatele piiranguid, mis ei ole nimetatud eesmärkide saavutamiseks hädavajalikud;
- b) annaks sellistele ettevõtjatele võimalust kõrvaldada konkurentsi kõnesolevate toodete olulise osa suhtes.

Artikkel 102

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 82)

Siseturus või selle olulises osas turgu valitseva seisundi kuritarvitamine ühe või mitme ettevõtja poolt on keelatud kui siseturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see võib mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust.

Sellised kuritarvitused võivad seisneda iseäranis:

- a) ebaõiglaste ostu- või müügihindade või muude ebaõiglaste tehingutingimuste otseses või kaudses kehtestamises;
- b) toodangu, turgude või tehnilise arengu piiramises tarbijate kahjuks;
- c) erinevate tingimuste rakendamises võrdväärsete tehingute puhul, pannes kaubanduspartnerid sellega ebasoodsasse konkurentsiolukorda;
- d) selles, et lepingu sõlmimise eeltingimuseks seatakse teise poole nõusolek võtta endale lisakohustusi, mis oma laadilt või kaubandustavade kohaselt ei ole seotud lepingu objektiga.

Artikkel 103

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 83)

1. Kõik artiklites 101 ja 102 esitatud põhimõtete kohaldamiseks vajalikud määrused või direktiivid kehtestab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.
2. Lõikes 1 märgitud määruste või direktiivide eesmärk on eelkõige:
 - a) tagada kinnipidamine artikli 101 lõikes 1 ja artiklis 102 sätestatud keeldudest, kehtestades selleks sätted trahvide rakendamiseks;

- b) kehtestada üksikasjalikud eeskirjad artikli 101 lõike 3 kohaldamiseks, võttes arvesse ühelt poolt vajadust tagada tõhus järelevalve ning teiselt poolt vajadust lihtsustada halduskontrolli niipalju kui võimalik;
- c) määratleda vajaduse korral artiklite 101 ja 102 sätete ulatus eri majandusharudes;
- d) määratleda komisjoni ja Euroopa Liidu Kohtu funktsioonid käesoleva lõike sätete kohaldamisel;
- e) määrata kindlaks suhted siseriiklike seaduste ja nii käesoleva jao kui ka käesoleva artikli alusel vastuvõetud sätete vahel.

Artikkel 104

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 84)

Kuni artikli 103 alusel vastuvõetud sätete jõustumiseni otsustavad liikmesriikide ametiasutused kokkulepete, otsuste ja kooskõlastatud tegevuse lubatavuse ning siseturus turgu valitseva seisundi kuritarvitamise üle oma riigi õigusaktidest ning artikli 101, eelkõige selle lõike 3, ja artikli 102 sätetest lähtudes.

Artikkel 105

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 85)

1. Ilma et see mõjutaks artikli 104 kohaldamist, kindlustab komisjon artiklites 101 ja 102 esitatud põhimõtete rakendamise. Liikmesriigi avalduse põhjal või omal algatusel ning koostöös teda abistavate liikmesriikide pädevate asutustega uurib komisjon juhtumeid, mil kahtlustatakse nimetatud põhimõtete rikkumist. Kui komisjon leiab, et põhimõtteid on rikutud, paneb ta ette kohased meetmed rikkumise lõpetamiseks.

2. Kui rikkumist ei lõpetata, sedastab komisjon kõnealuste põhimõtete rikkumise oma põhjendatud otsuses. Komisjon võib otsuse avaldada ja volitada liikmesriike võtma olukorra parandamiseks vajalikke meetmeid, mille tingimused ja üksikasjad määrab komisjon.

3. Komisjon võib võtta vastu määrusi, mis on seotud kokkulepete liikidega, mille suhtes nõukogu on vastu võtnud määruse või direktiivi vastavalt artikli 103 lõike 2 punktile b.

Artikkel 106

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 86)

1. Riigi osalusega äriühingute ja nende ettevõtjate puhul, kellele liikmesriigid annavad eri- või ainuõigused, ei jõusta ega säilita liikmesriigid mingeid meetmeid, mis on vastuolus aluslepingute eeskirjadega, eelkõige nendega, mis on sätestatud artiklis 18 ja artiklites 101–109.

2. Ettevõtjad, kellele on antud üldist majandushuvi esindavate teenuste osutamine või kes on fiskaalmonopolid, alluvad aluslepingute eeskirjadele, eriti konkurentsieeskirjadele niivõrd, kuivõrd nimetatud eeskirjade kohaldamine juriidiliselt ega faktiliselt ei takista nendele määratud eriülesannete täitmist. Kaubanduse arengut ei tohi mõjutada määral, mis oleks vastuolus liidu huvidega.

3. Komisjon tagab käesoleva artikli sätete kohaldamise ja vajaduse korral adresseerib liikmesriikidele asjakohased direktiivid või otsused.

2. JAGU

RIIGIABI

Artikkel 107

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 87)

1. Kui aluslepingutes ei ole sätestatud teisiti, on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, siseturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.

2. Siseturuga sobib kokku:

- a) üksiktarbijatele antav sotsiaalabi, kui sellist abi antakse ilma asjassepuutuvate toodete päritolul põhineva diskrimineerimiseta;
- b) loodusõnnetuste ja erakorraliste sündmuste tekitatud kahju korvamiseks antav abi;
- c) Saksamaa jagamisest kahjustatud Saksamaa Liitvabariigi teatud piirkondade majandusele antav abi määral, mis on vajalik nimetatud jagamisest põhjustatud majandusliku halvemuse korvamiseks. Viis aastat pärast Lissaboni lepingu jõustumist võib nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu võtta otsuse käesoleva punkti kehtetuks tunnistamise kohta.

3. Siseturuga kokkusobivaks võib pidada:

- a) abi majandusarengu edendamiseks niisugustes piirkondades, kus elatustase on erakordselt madal või kus valitseb tõsine tööpuudus, ja artiklis 349 osutatud piirkondades, arvestades nende struktuurilist, majanduslikku ja sotsiaalset olukorda;
- b) abi üleeuroopalist huvi pakkuva tähtsa projekti elluviimiseks või mõne liikmesriigi majanduses tõsise häire kõrvaldamiseks;

- c) abi teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks, kui niisugune abi ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega;
- d) abi kultuuri edendamiseks ja kultuuripärandi säilitamiseks, kui niisugune abi ei kahjusta kaubandustingimusi ja konkurentsi liidus määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega;
- e) muud liiki abi, mida komisjoni ettepaneku põhjal võib kindlaks määrata nõukogu.

Artikkel 108

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 88)

1. Koostöös liikmesriikidega kontrollib komisjon pidevalt kõiki neis riikides olemasolevaid abisüsteeme. Ta paneb liikmesriikidele ette sobivaid meetmeid, mis on vajalikud siseturu järkjärguliseks arenguks või toimimiseks.

2. Kui komisjon leiab pärast asjassepuutuvatelt isikutelt selgituste küsimist, et riigi poolt või riigi ressurssidest antav abi ei sobi siseturuga kokku artikli 107 järgi või et sellist abi kasutatakse vale eesmärgil, siis otsustab komisjon, et asjassepuutuv riik peab säärase abi lõpetama või muutma seda komisjoni määratud tähtaja jooksul.

Kui asjassepuutuv riik ei täida ettenähtud tähtaja jooksul komisjoni otsust, võib komisjon või mõni teine huvitatud riik erandina artiklite 258 ja 259 sätetest anda asja otse Euroopa Liidu Kohtusse.

Liikmesriigi avalduse põhjal võib nõukogu ühehäälselt otsustada, et abi, mida see riik annab või kavatseb anda, tuleb erandina artikli 107 sätetest või artiklis 109 sätestatud eeskirjadest pidada siseturuga kokkusobivaks, kui sellist otsust õigustavad erandlikud asjaolud. Kui komisjon on kõnesoleva abi küsimuses juba algatanud käesoleva lõike esimeses lõigus ettenähtud menetluse, siis tõsiasi, et asjassepuutuv riik on esitanud nõukogule avalduse, peatab nimetatud menetluse selle ajani, kuni nõukogu on oma seisukoha teatavaks teinud.

Kui nõukogu ei ole kolme kuu jooksul alates nimetatud avalduse esitamisest oma seisukohta teatanud, teeb asja kohta oma otsuse komisjon.

3. Komisjoni informeeritakse kõikidest plaanidest abi määramise või muutmise kohta piisavalt aegsasti, et ta võiks avaldada oma arvamuse. Kui komisjon arvab, et mingi selline plaan ei sobi siseturuga kokku artikli 107 järgi, algatab ta viivitamata lõikes 2 ettenähtud menetluse. Asjassepuutuv liikmesriik ei tohi rakendada kavatsatud meetmeid enne, kui nimetatud menetluse järgi on tehtud lõplik otsus.

4. Komisjon võib võtta vastu määrusi seoses riigiabi liikidega, mille kohta nõukogu on vastavalt artiklile 109 kindlaks määranud, et need võib käesoleva artikli lõikes 3 ettenähtud teavitamiskohustusest vabastada.

Artikkel 109

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 89)

Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga anda asjakohaseid määrusi artiklite 107 ja 108 kohaldamiseks, eelkõige võib ta määrata need tingimused, mille puhul kehtib artikli 108 lõige 3, ja sellest menetlusest vabastatud abi liigid.

2. PEATÜKK

MAKSUSÄTTED

Artikkel 110

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 90)

Ükski liikmesriik ei kehtesta teiste liikmesriikide toodetele mingeid otseseid ega kaudseid riigimakse, mis on suuremad samasugustele kodumaistele toodetele kehtestatud otsestest või kaudsetest maksudest.

Liiatigi ei kehtesta ükski liikmesriik teiste liikmesriikide toodetele selliseid riigimakse, mis võimaldaksid teiste toodete kaudset kaitset.

Artikkel 111

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 91)

Toodete eksportimisel mingi liikmesriigi territooriumile ei tohi riigimaksude tagasimaksed ületada nendele kehtestatud otseseid või kaudseid riigimakse.

Artikkel 112

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 92)

Peale käibemaksu, aktsiisi ja teiste kaudsete maksude ei või muude maksude puhul anda maksuvabastust ega teha tagasimakseid ekspordi puhul teistesse liikmesriikidesse, samuti ei või kehtestada tasakaalustusmaksu impordile teistest liikmesriikidest, kui nõukogu ei ole kavandatavaid meetmeid eelnevalt komisjoni ettepaneku põhjal piiratud ajaks heaks kiitnud.

Artikkel 113

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 93)

Pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ning majandus- ja sotsiaalkomiteega võtab nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt vastu sätted käibemaksu, aktsiisi ja teisi kaudseid makse käsitlevate õigusaktide ühtlustamiseks sel määral, mis on vajalik siseturu rajamise ja toimimise tagamiseks ja konkurentsi moonutamise vältimiseks.

3. PEATÜKK

ÕIGUSAKTIDE ÜHTLUSTAMINE

Artikkel 114

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 95)

1. Kui aluslepingutes ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse artiklis 26 seatud eesmärkide saavutamiseks järgmisi sätteid. Seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu liikmesriikides nii õigus- kui ka haldusnormide ühtlustamiseks meetmed, mille eesmärk on siseturu rajamine ja selle toimimine.

2. Lõiget 1 ei kohaldata maksusätete, isikute vaba liikumist käsitlevate sätete ega nende sätete suhtes, mis käsitlevad töötajate õigusi ja huvisid.

3. Lõikes 1 ettenähtud tervishoidu, ohutust, keskkonnakaitset ja tarbijakaitset käsitlevates ettepanekutes võtab komisjon aluseks kaitstuse kõrge taseme, eriti võttes arvesse kõiki uusi teaduslikel faktidel põhinevaid suundumusi. Oma vastavate volituste piires püüavad ka Euroopa Parlament ja nõukogu saavutada sama eesmärgi.

4. Kui pärast seda, kui Euroopa Parlament ja nõukogu või nõukogu või komisjon on ühtlustamismeetme vastu võtnud, peab liikmesriik artiklis 36 märgitud oluliste vajaduste tõttu või seoses keskkonna või töökeskkonna kaitsega vajalikuks säilitada siseriiklikke norme, teatab ta nendest normidest ja nende säilitamise põhjustest komisjonile.

5. Lisaks sellele ja ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, kui pärast seda, kui Euroopa Parlament ja nõukogu või nõukogu või komisjon on ühtlustamismeetme vastu võtnud, peab liikmesriik vajalikuks ühtlustamismeetme võtmise järel ainuomaselt selles liikmesriigis ilmneva probleemi tõttu kehtestada keskkonna ja töökeskkonna kaitsega seotud uutel teaduslikel tõenditel põhinevaid siseriiklikke norme, teatab ta kavandatavatest normidest ja nende kehtestamise põhjustest komisjonile.

6. Komisjon kinnitab kõnealused siseriiklikud normid või lükkab need tagasi kuue kuu jooksul pärast lõigetes 4 ja 5 osutatud teatamist, olles eelnevalt kindlaks teinud, kas need on või ei ole suvalise diskrimineerimise vahendid või liikmesriikidevahelise kaubanduse varjatud piirangud, ja kas need kujutavad või ei kujuta endast takistust siseturu toimimisele.

Kui komisjon selles ajavahemikus otsust ei tee, loetakse lõigetes 4 ja 5 osutatud siseriiklikud normid kinnitatuks.

Kui seda õigustab küsimuse keerukus ja kui puudub oht inimeste tervisele, võib komisjon asjaomasele liikmesriigile teatada, et käesolevas lõikes osutatud ajavahemikku võidakse pikendada veel kuni kuus kuud.

7. Kui liikmesriik on vastavalt lõikele 6 volitatud säilitama või kehtestama siseriiklikke norme, mis erinevad ühtlustamismeetmest, uurib komisjon kohe, kas teha ettepanek selle meetme kohandamiseks.

8. Kui liikmesriik tõstatab rahvatervisega seotud konkreetse küsimuse valdkonnas, kus varem on võetud ühtlustusmeetmeid, juhib ta sellele komisjoni tähelepanu, kes siis viivitamata uurib, kas teha nõukogule ettepanek sobivate meetmete kohta.

9. Erandina artiklites 258 ja 259 osutatud menetlusest võib komisjon või liikmesriik anda asja otse Euroopa Liidu Kohtusse, kui ta arvab, et mõni teine liikmesriik kasutab käesolevas artiklis ettenähtud volitusi vääriti.

10. Asjakohastel juhtudel on eespool märgitud ühtlustamismeetmetes kaitseklausel, mis volitab liikmesriike ühel või mitmel artiklis 36 osutatud majandusvälisel põhjusel võtma liidu kontrollimenetlusele alluvaid ajutisi meetmeid.

Artikkel 115

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 94)

Ilma et see piiraks artikli 104 kohaldamist, annab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal ning pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ning majandus- ja sotsiaalkomiteega ühehäälselt direktiive liikmesriikide niisuguste õigus- ja haldusnormide ühtlustamiseks, mis otseselt mõjutavad siseturu rajamist või toimimist.

Artikkel 116

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 96)

Kui komisjon leiab, et liikmesriikide õigus- või haldusnormide erinevus kahjustab konkurentsitingimusi siseturus ja et sellest tulenev kahjustus tuleb kõrvaldada, konsulteerib ta asjassepuutuvate liikmesriikidega.

Kui sellise konsultatsiooni tulemusena ei jõuta kokkuleppele kõnesoleva kahjustuse kõrvaldamise üle, annavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt vajalikud direktiivid. Võidakse vastu võtta ka muid asutamislepingutes ettenähtud asjakohaseid meetmeid.

Artikkel 117

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 97)

1. Kui on alust eeldada, et õigus- või haldusnormi vastuvõtmine või muutmine võib põhjustada artiklis 106 märgitud kahjustusi, konsulteerib normi vastu võtta kavatsev liikmesriik komisjoniga. Olles konsulteerinud liikmesriikidega, soovib komisjon asjassepuutuvatele riikidele kõnesoleva kahjustuse vältimiseks kohaseid meetmeid.

2. Kui mingi liikmesriik, soovides kehtestada või muuta oma norme, ei täida temale adresseeritud komisjoni soovitusi, ei pea teised liikmesriigid artiklist 116 lähtudes oma norme sellise kahjustuse kõrvaldamiseks muutma. Kui komisjoni soovitusi eiranud liikmesriik põhjustab kahjustuse ainult endale, siis artikli 116 sätteid ei kohaldata.

Artikkel 118

Siseturu rajamise või selle toimimise raames sätestavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt meetmed selleks, et luua Euroopa intellektuaalomandi õigused, mis tagaksid intellektuaalomandi õiguste ühetaolise kaitse kogu liidus, ning kogu liitu hõlmava tsentraliseeritud loa andmise, koordineerimise ja järelevalve korra.

Nõukogu kehtestab seadusandliku erimenetluse kohaselt määruste abil Euroopa intellektuaalomandi õigustega seotud keelenõuded. Nõukogu teeb ühehäälsel otsusel pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

VIII JAOTIS

MAJANDUS- JA RAHAPOLIITIKA

Artikkel 119

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 4)

1. Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 seatud eesmärkide saavutamiseks hõlmab liikmesriikide ja liidu tegevus aluslepingute kohaselt niisuguse majanduspoliitika kasutuselevõttu, mis rajaneb liikmesriikide majanduspoliitika tihedal koordineerimisel, siseturul ja ühiseesmärkide kindlaksmääramisel ning mida korraldatakse kooskõlas vabal konkurentsil põhineva avatud turumajanduse põhimõttega.

2. Rööbiti eespool märgituga ning aluslepingute kohaselt ja vastavalt neis esitatud menetlustele hõlmab see tegevus ühisraha, mille nimetus on euro, ning ühtse rahapoliitika ja vahetuskursipoliitika määramist ja teostamist; mõlema poliitika esmane eesmärk on säilitada hindade stabiilsus ning nimetatud eesmärki kahjustamata toetada liidu üldist majanduspoliitikat kooskõlas vabal konkurentsil põhineva avatud turumajanduse põhimõttega.

3. See liikmesriikide ja liidu tegevus tähendab kinnipidamist järgmistest juhtpõhimõtetest: stabiilsed hinnad, riigi rahanduse ja majanduse usaldusväarsus ning tasakaalustatud maksebilanss.

1. PEATÜKK

MAJANDUSPOLIITIKA

Artikkel 120

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 98)

Liikmesriigid teostavad oma majanduspoliitikat nii, et aidata kaasa liidu eesmärkide saavutamisele, nagu need on määratletud Euroopa Liidu lepingu artiklis 3, ning pidades silmas artikli 121 lõikes 2 märgitud üldsuuniseid. Liikmesriigid ja liit tegutsevad kooskõlas vabal konkurentsil põhineva avatud turumajanduse põhimõttega, soodustades ressursside efektiivset jaotumist ning järgides artiklis 119 esitatud põhimõtteid.

Artikkel 121

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 99)

1. Liikmesriigid käsitlevad oma majanduspoliitikat kui ühise huvi küsimust ning kooskõlastavad selle nõukogus vastavalt artikli 120 sätetele.

2. Komisjoni soovitusel põhjal otsust tehes sõnastab nõukogu liikmesriikide ja liidu majanduspoliitika üldsuuniste eelnõu ning esitab Euroopa Ülemkogule aruande.

Nõukogu aruandest lähtudes arutab Euroopa Ülemkogu järeldust liikmesriikide ja liidu majanduspoliitika üldsuuniste kohta.

Selle järelduse alusel võtab nõukogu vastu soovitusel, milles esitatakse nimetatud üldsuunised. Nõukogu informeerib oma soovitusel Euroopa Parlamenti.

3. Et tagada liikmesriikide majanduspoliitika tihedam kooskõlastamine ning majandusliku suutlikkuse püsiv vastastikune lähenemine, jälgib nõukogu komisjoni esitatud aruannete põhjal iga liikmesriigi ja liidu majandusarengut ning nende majanduspoliitika ühtivust lõikes 2 nimetatud üldsuunistega ning annab korrapäraselt üldhinnanguid.

Sellise mitmepoolse järelevalve tagamiseks saadavad liikmesriigid komisjonile informatsiooni oma majanduspoliitika valdkonnas võetud tähtsate meetmete kohta ning muud vajalikku informatsiooni.

4. Kui lõikes 3 sätestatud menetluse kohaselt tehakse kindlaks, et liikmesriigi majanduspoliitika ei vasta lõikes 2 märgitud üldsuunistele või et see võib ohustada majandus- ja rahaliidu nõuetekohast toimimist, võib komisjon teha asjassepuutuvalle liikmesriigile hoiatuse. Nõukogu võib komisjoni soovitusel põhjal anda asjassepuutuvalle liikmesriigile vajalikud soovitused. Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal otsustada oma soovitused avaldada.

Käesoleva lõike reguleerimisalas teeb nõukogu otsuse, arvesse võtmata asjaomast liikmesriiki esindava nõukogu liikme häält.

Ülejäänud nõukogu liikmete kvalifitseeritud häälteenamust määratletakse vastavalt artikli 238 lõike 3 punktile a.

5. Nõukogu eesistuja ja komisjon esitavad Euroopa Parlamendile aruande mitmepoolse järelevalve tulemuste kohta. Kui nõukogu on oma soovitused avaldanud, võidakse nõukogu eesistuja kutsuda Euroopa Parlamendi pädeva komitee ette.

6. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad seadusandliku tavamenetluse kohaselt võtta määruste abil vastu üksikasjaliku eeskirja lõigetes 3 ja 4 märgitud mitmepoolse järelevalve menetluse kohta.

Artikkel 122

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 100)

1. Ilma et see piiraks muude aluslepingutes sätestatud menetluste kohaldamist, võib nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal ja liikmesriikide vahelises solidaarsuse vaimus kehtestada majanduslikule olukorrale vastavad meetmed, eriti kui tekib tõsiseid raskusi teatud toodetega varustamisel, eelkõige energeetika valdkonnas.

2. Kui mõni liikmesriik on raskustes või kui tal on tõsine oht sattuda suurtesse raskustesse, mida põhjustavad loodusõnnetused või temast olenemata erandlikud juhtumid, võib nõukogu teatud tingimustel komisjoni ettepaneku põhjal anda asjaomasele liikmesriigile liidu finantsabi. Nõukogu eesistuja teatab tehtud otsusest Euroopa Parlamendile.

Artikkel 123

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 101)

1. Keelatud on Euroopa Keskpanga või liikmesriikide keskpankade (edaspidi „riikide keskpangad”) arvelduslaenud või mingit muud tüüpi laenuvõimalused liidu institutsioonidele, organitele või asutustele, liikmesriikide keskvalitsustele, regionaalsetele, kohalikele või muudele avaliku võimu organitele, teistele avalik-õiguslikele isikutele või riigi osalusega äriühingutele, samuti on keelatud Euroopa Keskpangal või riikide keskpankadel osta neilt otse võlakohustusi.

2. Lõiget 1 ei kohaldata avaliku sektori krediidasutuste suhtes, mida riikide keskpangad ja Euroopa Keskpank kohtlevad keskpangapoolse reservidega varustamise seisukohalt võrdsetel alustel erakrediidasutustega.

Artikkel 124

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 102)

Kõik liidu institutsioonidele, organitele või asutustele, liikmesriikide keskvalitsustele, regionaalsetele, kohalikele või muudele avaliku võimu organitele, teistele avalik-õiguslikele isikutele või riigi osalusega äriühingutele rahaasutustes eesõigusi andvad meetmed on keelatud, kui need ei põhine usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve kaalutlustel.

Artikkel 125

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 103)

1. Liit ei kanna vastutust ega võta enda peale liikmesriikide keskvalitsuste, regionaalsete, kohalike või muude avaliku võimu organite, teiste avalik-õiguslike isikute või riigi osalusega äriühingute kohustusi; eelöeldu ei piira vastastikuste finantstagatiste andmist konkreetse projekti ühiseks teostamiseks. Liikmesriik ei kanna vastutust ega võta enda peale teiste liikmesriikide keskvalitsuste, regionaalsete, kohalike või muude avaliku võimu organite, teiste avalik-õiguslike isikute või riigi osalusega äriühingute kohustusi; eelöeldu ei piira vastastikuste finantstagatiste andmist konkreetse projekti ühiseks teostamiseks.

2. Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal ning pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga täpsustada vajaduse korral määratlused artiklites 123 ja 124 ning käesolevas artiklis sätestatud keelu kohaldamiseks.

Artikkel 126

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 104)

1. Liikmesriigid hoiduvad ülemäärasest riigieelarve puudujäägist.

2. Komisjon jälgib liikmesriikide eelarveseisundit ja riigivõla kujunemist, selleks et välja selgitada tõsised vead. Eelkõige kontrollib ta eelarvedistsipliini täitmist, võttes aluseks kaks kriteeriumi:

a) kas kavandatud või tegeliku eelarvepuudujäägi suhe sisemajanduse kogutoodangusse ületab kontrollväärtuse, välja arvatud juhul, kui:

— see suhe on oluliselt ja pidevalt langenud ning jõudnud kontrollväärtuse lähedasele tasemele;

— või kontrollväärtuse ületamine on ainult erandlik ja ajutine ning suhe on kontrollväärtuse lähedane;

b) kas riigivõla suhe sisemajanduse kogutoodangusse ületab kontrollväärtuse, välja arvatud juhul, kui see suhe väheneb piisavalt ning läheneb kontrollväärtusele rahuldava kiirusega.

Kontrollväärtused on esitatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse protokollis, mis on lisatud aluslepingutele.

3. Kui liikmesriik ei vasta ühele või kummalegi kriteeriumile, koostab komisjon ettekande. Komisjon võtab ettekandes arvesse ka seda, kas eelarvepuudujääk ületab riigi investeerimiskulutused, samuti kõiki muid asjassepuutuvaid tegureid, kaasa arvatud liikmesriigi keskmise pikkusega perioodi majandus- ja eelarveseisund.

Komisjon võib koostada ettekande ka juhul, kui ta kriteeriumitingimuste täitmisest hoolimata on seisukohal, et liikmesriigis on ülemäärase eelarvepuudujäägi tekkimise oht.

4. Majandus- ja rahanduskomitee sõnastab komisjoni ettekande kohta arvamuse.

5. Kui komisjon on arvamusel, et liikmesriigis on või võib tekkida ülemäärane eelarvepuudujääk, esitab komisjon asjassepuutuvale liikmesriigile oma arvamuse ja informeerib vastavalt ka nõukogu.

6. Olles kaalunud kõiki asjassepuutuva liikmesriigi võimalikke märkusi ja pärast üldhinnangut otsustab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal, kas ülemäärane eelarvepuudujääk eksisteerib.

7. Kui nõukogu otsustab kooskõlas lõikega 6, et ülemäärane eelarvepuudujääk eksisteerib, esitab ta komisjoni soovitusel põhjendamatult viivitamata asjassepuutuvale liikmesriigile soovitusel niisuguse olukorra lõpetamiseks määratud tähtaja jooksul. Kui lõikest 8 ei tulene teisiti, siis niisuguseid soovitusi ei avalikustata.

8. Kui nõukogu teeb kindlaks, et kehtestatud tähtaja jooksul ei ole tema soovitustele reageeritud tõhusate meetmetega, võib ta oma soovitusel avalikustada.

9. Kui liikmesriik jätkuvalt ei rakenda nõukogu soovitusi, võib nõukogu otsustada liikmesriigile teatada, et tal tuleb ettenähtud tähtaja piires võtta eelarvepuudujäägi vähendamiseks meetmeid, mida nõukogu peab olukorra parandamiseks vajalikuks.

Niisugusel juhul võib nõukogu nõuda, et asjassepuutuv liikmesriik esitaks konkreetse ajakava kohaselt aruandeid, selleks et ta saaks jälgida selle liikmesriigi kohanemise pingutusi.

10. Artiklitega 258 ja 259 ettenähtud hagemisõigust ei või kasutada käesoleva artikli lõigete 1–9 raames.

11. Niikaua kui liikmesriik ei ole asunud täitma lõike 9 kohaselt vastuvõetud otsust, võib nõukogu otsustada kohaldada või vajaduse korral karmistada üht järgmistest meetmetest:

- taotleda, et asjassepuutuv liikmesriik avaldaks enne võlakirjade ja väärtpaberite emissiooni lisainformatsiooni, mille sisu määrab kindlaks nõukogu;
- taotleda, et Euroopa Investeerimispank vaataks läbi oma laenupoliitika asjassepuutuva riigi suhtes;
- taotleda, et asjassepuutuv liikmesriik annaks sobiva suurusega intressivaba tagatise liidule, kuni ülemäärane eelarvepuudujääk on nõukogu arvates korrigeeritud;
- määrata vajaliku suurusega trahve.

Nõukogu eesistuja informeerib vastuvõetud otsustest Euroopa Parlamenti.

12. Nõukogu tunnistab mõned või kõik oma lõigete 6–9 ja 11 alusel vastuvõetud otsused või soovitused kehtetuks sedavõrd, kuivõrd ülemäärane eelarvepuudujääk asjassepuutuvast liikmesriigis on nõukogu arvates korrigeeritud. Kui nõukogu on soovitused eelnevalt avalikustanud, teeb ta niipea, kui lõike 8 kohaselt vastuvõetud otsus on tunnistatud kehtetuks, avalduse, et asjassepuutuvast liikmesriigis ei ole enam ülemäärast eelarvepuudujääki.

13. Lõigetes 8, 9, 11 ja 12 osutatud otsused teeb või soovitused annab nõukogu komisjoni soovitusel põhjal.

Lõigetes 6–9, 11 ja 12 osutatud meetmete vastuvõtmisel teeb nõukogu otsuse, jättes arvesse võtmata asjassepuutuvat liikmesriiki esindava nõukogu liikme hääl.

Ülejäänud nõukogu liikmete kvalifitseeritud häälteenamust määratletakse vastavalt artikli 238 lõike 3 punktile a.

14. Käesolevas artiklis kirjeldatud menetluse kohaldamist käsitlevad täiendavad sätted on esitatud aluslepingutele lisatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse protokollis.

Tehes otsuse pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ja Euroopa Keskpangaga, võtab nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt vastu asjakohased sätted, millega nimetatud protokoll seejärel asendatakse.

Nõukogu kehtestab komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga üksikasjaliku eeskirja ja määratlused nimetatud protokollis sätete kohaldamiseks, arvestades käesoleva lõike teisi sätteid.

2. PEATÜKK

RAHAPOLIITIKA

Artikkel 127

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 105)

1. Euroopa Keskpankade Süsteemi (edaspidi „EKPS”) esmane eesmärk on säilitada hindade stabiilsus. Ilma et see piiraks eesmärki säilitada hindade stabiilsus, toetab EKPS liidu üldist majanduspoliitikat, selleks et kaasa aidata liidu eesmärkide saavutamisele, nagu need on esitatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 3. EKPS toimib kooskõlas vabal konkurentsil põhineva avatud turumajanduse põhimõttega, soodustades ressursside efektiivset jaotumist ning järgides artiklis 119 esitatud põhimõtteid.

2. EKPS põhiülesanded on:

- määratleda liidu rahapoliitika ja rakendada seda;
- sooritada välisvaluutahinguid vastavalt artikli 219 sätetele;
- hoida ja hallata liikmesriikide ametlikke välisvaluutareserve;
- edendada maksesüsteemide tõrgeteta toimimist.

3. Lõike 2 kolmas taane ei piira liikmesriikide valitsuste õigust hoida ja hallata välisvaluuta jooksvaid saldosid.

4. Euroopa Keskpangaga tuleb konsulteerida:

- iga tema pädevusse kuuluva liidu õigusakti eelnõu puhul;
- riikide ametiasutustel iga Euroopa Keskpanga pädevusse kuuluva õigusakti eelnõu puhul, kuid nendes piirides ja tingimustel, mis nõukogu vastavalt artikli 129 lõikes 4 sätestatud menetlusele kindlaks määrab.

Euroopa Keskpank võib tema pädevusse kuuluvates küsimustes esitada arvamusi vastavatele liidu institutsioonidele, organitele või asutustele ning riikide ametiasutustele.

5. EKPS aitab kaasa krediidasutuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve ning rahandussüsteemi stabiilsusega seotud pädevate asutuste poliitika tõrgeteta teostamisele.

6. Nõukogu võib seadusandliku erimenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ja Euroopa Keskpagaga anda Euroopa Keskpagale määruste abil ühehäälselt eriülesandeid, mis käsitlevad krediidasutuste ja muude rahaasutuste, välja arvatud kindlustusseltsid, usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvega seotud poliitikat.

Artikkel 128

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 106)

1. Euroopa Keskpagal on ainuõigus anda luba euro pangatähtede emissiooniks liidu piires. Pangatähti võivad emiteerida Euroopa Keskpank ja riikide keskpangad. Euroopa Keskpanga ja riikide keskpankade emiteeritud pangatähed on liidus ainsad seadusliku maksevahendi staatusega pangatähed.

2. Liikmesriigid võivad emiteerida euro münte tingimusel, et Euroopa Keskpank on emissiooni mahu heaks kiitnud. Komisjoni ettepaneku põhjal ning pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ja Euroopa Keskpagaga võib nõukogu võtta meetmeid kõigi ringlusse lastavate müntide nominaalväärtuse ja tehniliste tunnuste ühtlustamiseks niivõrd, kuivõrd see on vajalik nende tõrgeteta ringluseks liidu piires.

Artikkel 129

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 107)

1. EKPSi juhivad Euroopa Keskpanga otsuseid tegevad organid, milleks on nõukogu ja juhatus.

2. Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikiri (edaspidi „EKPS ja EKP põhikiri”) on esitatud aluslepingutele lisatud protokollis.

3. EKPS ja EKP põhikirja artikleid 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, artikli 33.1 punkti a ja artiklit 36 võivad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt muuta. Nad teevad otsuse kas Euroopa Keskpanga soovitusel põhjal ja pärast konsulteerimist komisjoniga või komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Keskpagaga.

4. Komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ja Euroopa Keskpagaga või Euroopa Keskpanga soovitusel põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ja komisjoniga võtab nõukogu vastu sätted, mis on märgitud EKPS ja EKP põhikirja artiklites 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 ja 34.3.

Artikkel 130

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 108)

Kasutades volitusi ning täites ülesandeid ja kohustusi, mis on neile pandud aluslepingutega ja EKPS ja EKP põhikirjaga, ei taotle ega saa Euroopa Keskpank ega ükski riigi keskpank ega ükski nende otsuseid tegeva organi liige mingeid juhiseid liidu institutsioonidelt, organitelt või asutustelt, ühegi liikmesriigi valitsuselt ega üheltki teiselt organilt. Liidu institutsioonid, organid või asutused ning liikmesriikide valitsused kohustuvad seda põhimõtet austama ega püüa mõjutada Euroopa Keskpanga või riikide keskpankade otsuseid tegevate organite liikmeid nende ülesannete täitmisel.

Artikkel 131

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 109)

Iga liikmesriik tagab, et tema siseriiklikud õigusaktid, kaasa arvatud tema keskpanga põhikiri, on vastavuses aluslepingutega ning EKPS ja EKP põhikirjaga.

Artikkel 132

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 110)

1. EKPS-le antud ülesannete täitmiseks ja kooskõlas aluslepingute sätetega ning EKPS ja EKP põhikirjas esitatud tingimustega Euroopa Keskpank:

- annab määrusi niivõrd, kuivõrd see on vajalik ülesannete täitmiseks, mis on määratletud EKPS ja EKP põhikirja artikli 3.1 esimeses taandes, artiklites 19.1, 22 ja 25.2 ning juhtudel, mis esitatakse artikli 129 lõikes 4 märgitud nõukogu õigusaktides;
- võtab vastu otsuseid, mis on vajalikud EKPS-le aluslepingute ja EKPS ja EKP põhikirjaga antud ülesannete täitmiseks;
- esitab soovitusi ja avaldab arvamusi.

2. Euroopa Keskpanga võib otsustada oma otsused, soovitused ja arvamused avaldada.

3. Neis piirides ja tingimustel, mida nõukogu artikli 129 lõikes 4 sätestatud menetluse kohaselt kindlaks määrab, on Euroopa Keskpangal õigus määrata ettevõtjatele Euroopa Keskpanga määrustest ja otsustest tulenevate kohustuste täitmata jätmise eest trahve.

Artikkel 133

Ilma et see piiraks Euroopa Keskpanga volitusi, kehtestavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt vajalikud meetmed euro kasutamiseks ühisrahana. Kõnealused meetmed võetakse vastu pärast konsulteerimist Euroopa Keskpangaga.

3. PEATÜKK

INSTITUTSIOONILISED SÄTTED

Artikkel 134

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 114)

1. Selleks et edendada liikmesriikide poliitika kooskõlastamist siseturu toimimiseks vajalikul määral, luuakse majandus- ja rahanduskomitee.

2. Majandus- ja rahanduskomitee ülesanded on järgmised:

- nõukogu või komisjoni taotlusel või omal algatusel esitada neile institutsioonidele arvamusi;
- jälgida liikmesriikide ning liidu majandus- ja rahandusolukorda ning esitada selle kohta nõukogule ja komisjonile korrapäraselt aruandeid, eriti rahandussuhete kohta kolmandate riikide ja rahvusvaheliste institutsioonidega;
- ilma et see piiraks artikli 240 kohaldamist, aidata ette valmistada nõukogu tööd, millele on viidatud artiklites 66 ja 75, artikli 121 lõigetes 2, 3, 4 ja 6, artiklites 122, 124, 125, 126, artikli 127 lõikes 6, artikli 128 lõikes 2, artikli 129 lõigetes 3 ja 4, artiklis 138, artikli 140 lõigetes 2 ja 3, artiklis 143, artikli 144 lõigetes 2 ja 3 ja artiklis 219 ning täita muid nõuandvaid ja ettevalmistavaid ülesandeid, mis nõukogu talle on andnud;
- tutvuda vähemalt kord aastas kapitali liikumise ja maksete vabaduse olukorraga, mis tuleneb aluslepingute ja nõukogu võetud meetmete rakendamisest; see tutvumine hõlmab kõiki kapitali liikumise ja maksetega seotud meetmeid; komitee esitab komisjonile ja nõukogule tutvumise tulemuste kohta aruande.

Liikmesriigid, komisjon ja Euroopa Keskpank määravad igaüks kuni kaks komitee liiget.

3. Nõukogu kehtestab komisjoni ettepaneku põhjal ning pärast konsulteerimist Euroopa Keskpankaga ja käesolevas artiklis nimetatud komiteega üksikasjalikud sätted majandus- ja rahanduskomitee koosseisu kohta. Nõukogu eesistuja informeerib Euroopa Parlamenti niisugusest otsusest.

4. Lisaks lõikes 2 seatud ülesannetele jälgib komitee, kuni on liikmesriike, mille suhtes on kehtestatud artiklis 139 märgitud erand, nende liikmesriikide rahaturu olukorda ja finantsolukorda ning üldist maksesüsteemi ning esitab selle kohta nõukogule ja komisjonile korrapäraselt ettekandeid.

Artikkel 135

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 115)

Küsimustes, mida hõlmavad artikli 121 lõige 4, artikkel 126, välja arvatud lõige 14, artikkel 138, artikli 140 lõige 1, artikli 140 lõike 2 esimene lõik, artikli 140 lõige 3 ning artikkel 219, võib nõukogu või liikmesriik taotleda komisjoni soovitusi või ettepanekut, nagu vastaval juhul asjakohane. Komisjon vaatab taotluse läbi ja esitab viivitamata nõukogule oma järeldused.

4. PEATÜKK

ERISÄTTED LIIKMESRIIKIDE KOHTA, MILLE RAHAÜHIK ON EURO

Artikkel 136

1. Majandus- ja rahaliidu nõuetekohase toimimise tagamiseks ning kooskõlas aluslepingute asjakohaste sätetega võtab nõukogu liikmesriikide suhtes, mille rahaühik on euro, vastavalt artiklites 121 ja 126 osutatud menetluste seast sobivale menetlusele, välja arvatud artikli 126 lõikes 14 sätestatud menetlus, vastu meetmed, millega:

- a) tugevdatakse asjaomaste liikmesriikide eelarvedistsipliini koordineerimist ja järelevalvet;
- b) kehtestatakse asjaomaste liikmesriikide tarvis majanduspoliitilised suunised, tagades nende ühilduvuse kogu liidu suhtes vastuvõetud suunistega ja järelevalve nende täitmise üle.

2. Lõikes 1 sätestatud meetmete vastuvõtmisel hääletavad ainult neid liikmesriike esindavad nõukogu liikmed, mille rahaühik on euro.

Nimetatud liikmete kvalifitseeritud häälteenamust määratletakse vastavalt artikli 238 lõike 3 punktile a.

Artikkel 137

Nende liikmesriikide, mille rahaühik on euro, ministrite kohtumiste kord sätestatakse protokollis eurorühma kohta.

Artikkel 138

(endine EÜ asutamislepingu artikli 111 lõige 4)

1. Euro koha kindlustamiseks rahvusvahelises valuutasüsteemis võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu otsuse, millega kehtestatakse majandus- ja rahaliidule erilist huvi pakkuvates küsimustes ühised seisukohad, mida järgitakse pädevates rahvusvahelistes finantsasutustes ja konverentsidel. Nõukogu teeb otsuse pärast konsulteerimist Euroopa Keskpankaga.

2. Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal vastu võtta asjakohaseid meetmeid ühtse esindamise tagamiseks rahvusvahelistes finantsasutustes ja konverentsidel. Nõukogu teeb otsuse pärast konsulteerimist Euroopa Keskpankaga.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmete vastuvõtmisel hääletavad ainult neid liikmesriike esindavad nõukogu liikmed, mille rahaühik on euro.

Nimetatud liikmete kvalifitseeritud hääleteenamust määratletakse vastavalt artikli 238 lõike 3 punktile a.

5. PEATÜKK

ÜLEMINEKUSÄTTED

Artikkel 139

1. Liikmesriikidele, mille suhtes nõukogu ei ole otsustanud, et nad täidavad euro kasutuselevõtmiseks vajalikke tingimusi, viidatakse edaspidi kui „liikmesriikidele, mille suhtes on kehtestatud erand”.

2. Nimetatud liikmesriikide suhtes ei kohaldata aluslepingute järgmisi sätteid:

- a) majanduspoliitika üldsuuniste nende osade vastuvõtmine, mis puudutavad euroala üldiselt (artikli 121 lõige 2);
- b) sunnivahendid ülemääraste eelarvepuudujääkide likvideerimiseks (artikli 126 lõiked 9 ja 11);
- c) EKPSi eesmärgid ja ülesanded (artikli 127 lõiked 1, 2, 3 ja 5);
- d) euro emiteerimine (artikkel 128);
- e) Euroopa Keskpanka õigusaktid (artikkel 132);

- f) euro kasutamisega seotud meetmed (artikkel 133);
- g) valuutakokkulepped ja muud vahetuskursipoliitikaga seotud meetmed (artikkel 219);
- h) Euroopa Keskpannga juhatuse liikmete nimetamine (artikli 283 lõige 2);
- i) otsused, millega kehtestatakse majandus- ja rahaliidu jaoks olulistes küsimustes ühised seisukohad, mida järgitakse pädevates rahvusvahelistes finantsasutustes ja konverentsidel (artikli 138 lõige 1);
- j) meetmed ühtse esindamise tagamiseks rahvusvahelistes finantsasutustes ja konverentsidel (artikli 138 lõige 2).

Punktides a–j osutatud artiklites tähendavad „liikmesriigid” seega liikmesriike, mille rahaühik on euro.

3. EKPSi ja EKP põhikirja IX peatüki kohaselt ei ole liikmesriikidel, mille suhtes on kehtestatud erand, ja nende keskpankadel õigusi ega kohustusi EKPSi raames.

4. Nende nõukogu liikmete hääleõigus, kes esindavad liikmesriike, mille suhtes on kehtestatud erand, peatatakse siis, kui nõukogu võtab vastu meetmeid, millele on osutatud lõikes 2 loetletud artiklites ja järgmistel juhtudel:

- a) liikmesriikidele, mille rahaühik on euro, mitmepoolse järelevalve raames tehtud soovitusel, kaasa arvatud stabiilsusprogrammide ja hoiatuste kohta (artikli 121 lõige 4);
- b) ülemäärase eelarvepuudujäägiga seotud meetmed, mis puudutavad liikmesriike, mille rahaühik on euro (artikli 126 lõiked 6, 7, 8, 12 ja 13).

Ülejäänud nõukogu liikmete kvalifitseeritud häälteenamust määratletakse vastavalt artikli 238 lõike 3 punktile a.

Artikkel 140

(endine EÜ asutamislepingu artikli 121 lõige 1, artikli 122 lõike 2 teine lause ja artikli 123 lõige 5)

1. Vähemalt kord kahe aasta järel või kui seda taotleb mõni liikmesriik, mille suhtes on kehtestatud erand, annavad komisjon ja Euroopa Keskpank nõukogule aru liikmesriikide edusammudest, mida liikmesriigid, mille suhtes on kehtestatud erand, on saavutanud majandus- ja rahaliiduga seotud

kohustuste täitmisel. Nendes aruannetes vaadeldakse iga asjaomase liikmesriigi siseriiklike õigusaktide, sealhulgas tema keskpanga põhikirja ühtivust artiklitega 130 ja 131 ning EKPS ja EKP põhikirjaga. Aruannetes vaadeldakse ka püsiva vastastikuse lähenemise kõrge taseme saavutamist selle alusel, kuidas liikmesriik on täitnud järgmisi kriteeriume:

- hindade stabiilsuse kõrge taseme saavutamine; see nähtub inflatsioonimäärast, mis on hindade stabiilsuse mõttes lähedane kolme kõige paremaid tulemusi saavutava liikmesriigi omale;
- riigi rahanduse stabiilsus; see nähtub niisuguse eelarveseisundi saavutamisest, kus puudub eelarvepuudujääk, mis artikli 126 lõike 6 kohaselt on ülemäärane;
- kinnipidamine Euroopa Rahasüsteemi vahetuskursimehhanismiga ettenähtud normaalsetest kõikumispiiridest vähemalt kahe aasta jooksul, devalveerimata oma vääringut euro suhtes;
- liikmesriigi poolt, mille suhtes on kehtestatud erand, saavutatud vastastikuse lähenemise ja tema vahetuskursimehhanismis osalemise püsikindlus, mis peegeldub tema pikaajaliste intressimäärade tasemes.

Käesolevas lõikes märgitud nelja kriteeriumi ning vastavaid perioode, mille jooksul neid kriteeriume tuleb arvesse võtta, käsitletakse põhjalikumalt aluslepingutele lisatud protokollis. Komisjoni ja Euroopa Keskpanga aruannetes võetakse arvesse ka turgude integratsiooni tulemusi, jooksvate maksebilansside seisundit ja arengut ning ühiku tööjõukulude arengu ja muude hinnaindeksite uuringuid.

2. Pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ja pärast arutelu Euroopa Ülemkogus otsustab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal, millised liikmesriigid, mille suhtes on kehtestatud erand, täidavad vajalikke tingimusi lõikes 1 esitatud kriteeriumide alusel, ja tunnistab kehtetuks asjassepuutuvatele liikmesriikidele kehtestatud erandid.

Nõukogu teeb otsuse pärast kvalifitseeritud häälteenamusega tehtud soovitusel kättesaamist oma nendelt liikmetelt, kes esindavad liikmesriike, mille rahaühik on euro. Need liikmesriigid hääletavad kuue kuu jooksul pärast komisjoni ettepaneku kättesaamist nõukogult.

Teises lõigus nimetatud liikmete kvalifitseeritud häälteenamust määratletakse vastavalt artikli 238 lõike 3 punktile a.

3. Kui vastavalt lõikes 2 sätestatud menetlusele on otsustatud erand kehtetuks tunnistada, siis võtab nende liikmesriikide, mille rahaühik on euro, ja asjassepuutuva liikmesriigi ühehäälsuse põhimõttel toimiv nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Keskpangaga

lõplikult vastu kursi, mille alusel euro hakkab asendama asjassepuutuva liikmesriigi valuutat, ja võtab muud meetmed, mis on vajalikud euro kui ühisraha kasutuselevõtmiseks asjassepuutuvast riigist.

Artikkel 141

(endine EÜ asutamislepingu artikli 123 lõige 3 ja artikli 117 lõike 2 viis esimest taanet)

1. Kuni on liikmesriike, mille suhtes on kehtestatud erand, ning ilma et see piiraks artikli 129 lõike 1 kohaldamist, moodustatakse EKPS ja EKP põhikirja artiklis 45 märgitud Euroopa Keskpanga üldnõukogu kui kolmas Euroopa Keskpanga otsuseid tegev organ.

2. Kuni on liikmesriike, mille suhtes on kehtestatud erand, võtab Euroopa Keskpank nende liikmesriikide suhtes järgmisi meetmeid:

- tugevdab koostööd riikide keskpankade vahel;
- tugevdab liikmesriikide rahapoliitika koordineerimist, et tagada hindade stabiilsus;
- jälgib vahetuskursimehhanismi funktsioneerimist;
- peab konsultatsioone küsimustes, mis kuuluvad riikide keskpankade pädevusse ning mõjutavad rahaasutuste ja -turgude stabiilsust;
- täidab Euroopa Valuutakoostöö Fondi endisi ülesandeid, mis Euroopa Rahainstituut oli üle võtnud.

Artikkel 142

(endine EÜ asutamislepingu artikli 124 lõige 1)

Iga liikmesriik, mille suhtes on kehtestatud erand, käsitleb oma vahetuskursipoliitikat kui ühise huvi küsimust. Seda tehes võtavad liikmesriigid arvesse vahetuskursimehhanismi raames toimunud koostöös omandatud kogemusi.

Artikkel 143

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 119)

1. Kui liikmesriik, mille suhtes on kehtestatud erand, on raskustes või teda ähvardab tõsine oht sattuda raskustesse seoses maksebilansiga kas maksebilansi üldise tasakaalustamatuse tõttu või tema käsutuses oleva valuuta tõttu, eriti kui sellised raskused võivad ohustada siseturu toimimist või ühise kaubanduspoliitika rakendamist, uurib komisjon viivitamata kõnealuse riigi olukorda ning abinõusid, mida see riik kõigi tema käsutuses olevate vahenditega on kasutusele võtnud või võib kasutusele võtta kooskõlas aluslepingute sätetega. Komisjon teatab, missuguseid meetmeid ta asjassepuutuval riigil soovitab võtta.

Kui abinõud, mis on võtnud liikmesriik, mille suhtes on kehtestatud erand, ja komisjoni soovitatud meetmed ei osutu piisavaks tekkinud või võimalikest raskustest ülesaamiseks, soovitab komisjon, olles eelnevalt konsulteerinud majandus- ja rahanduskomiteega, nõukogule vastastikuse abi andmist ning selleks kohaseid meetodeid.

Komisjon informeerib nõukogu regulaarselt olukorrast ja selle arengust.

2. Nõukogu otsustab niisuguse vastastikuse abi andmise; nõukogu võtab vastu direktiivid ja otsused niisuguse abi tingimuste ja üksikasjade sätestamiseks. Abi vormid võivad olla järgmised:

- a) kooskõlastatud tegevus mis tahes muus rahvusvahelises organisatsioonis, mille poole liikmesriigid, mille suhtes on kehtestatud erand, võivad pöörduda;
- b) meetmed, mis on vajalikud kaubavahetuse häirete vältimiseks, kui raskustes olev liikmesriik, mille suhtes on kehtestatud erand, säilitab või taaskestab koguselised piirangud kolmandate riikide suhtes;
- c) piiratud krediitide võimaldamine teiste liikmesriikide poolt nende nõusolekul.

3. Kui nõukogu ei anna komisjoni poolt soovitatud vastastikust abi või kui antud vastastikusest abist ja kasutuselevõetud meetmetest ei piisa, annab komisjon raskustes olevale liikmesriigile, mille suhtes on kehtestatud erand, loa võtta kaitsemeetmeid, mille tingimused ja üksikasjad määrab komisjon.

Nõukogu võib niisuguse loa tühistada ning niisuguseid tingimusi ja üksikasju muuta.

Artikkel 144

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 120)

1. Kui esineb ootamatu maksebilansi kriis ega tehta viivitamata artikli 143 lõikes 2 märgitud otsust, siis võib asjassepuutuv liikmesriik, mille suhtes on kehtestatud erand, ettevaatusabinõuna võtta vajalikud kaitsemeetmed. Niisugused meetmed võivad põhjustada siseturu toimimises võimalikult väikesi häireid ega tohi olla ulatuslikumad, kui on hädavajalik ootamatult tekkinud raskustest ülesaamiseks.

2. Komisjoni ja teisi liikmesriike informeeritakse niisugustest kaitsemeetmetest hiljemalt nende jõustumisel. Komisjon võib nõukogule soovitada vastastikuse abi andmist artikli 143 alusel.

3. Pärast seda, kui komisjon on esitanud soovitusi ja on konsulteerinud majandus- ja rahanduskomiteega, võib nõukogu otsustada, et asjassepuutuval liikmesriigil tuleb eespool märgitud kaitsemeetmed muuta, peatada või kehtetuks tunnistada.

IX JAOTIS

TÖÖHÕIVE

Artikkel 145

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 125)

Liikmesriigid ja liit püüavad käesoleva jaotise kohaselt välja arendada kooskõlastatud tööhõivestrategiat, eelkõige edendada kvalifitseeritud, koolitatud ja kohanemisvõimelist tööjõudu ning majanduslike muudatustele reageerivaid tööturges, pidades silmas Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 määratletud eesmärkide saavutamist.

Artikkel 146

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 126)

1. Liikmesriigid aitavad oma tööhõivepoliitikaga kaasa artiklis 145 osutatud eesmärkide saavutamisele viisil, mis on kooskõlas artikli 121 lõike 2 kohaselt vastuvõetud liikmesriikide ja liidu majanduspoliitika üldsuunistega.

2. Võttes arvesse riikide tööturu osapoolte kohustustega seotud siseriiklikke tavaid, käsitlevad liikmesriigid tööhõive edendamist üldist huvi pakkuva probleemina ja kooskõlastavad nõukogus oma sellealased meetmed vastavalt artikli 148 sätetele.

Artikkel 147

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 127)

1. Liit aitab kaasa kõrge tööhõivetaseme saavutamisele, soodustades koostööd liikmesriikide vahel ning toetades ja vajaduse korral täiendades nende meetmeid. Seejuures respektieritakse liikmesriikide pädevust.

2. Liidu poliitika ja meetmete sõnastamisel ning rakendamisel võetakse arvesse eesmärki saavutada kõrge tööhõivetase.

Artikkel 148

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 128)

1. Euroopa Ülemkogu arutab igal aastal tööhõive olukorda liidus ja teeb selle kohta järeldusi nõukogu ja komisjoni ühise aastaaruande põhjal.

2. Euroopa Ülemkogu järeldustest lähtudes koostab otsuse tegev nõukogu igal aastal komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi, majandus- ja sotsiaalkomitee, regioonide komitee ning artiklis 150 nimetatud tööhõivekomiteega suunised, mida liikmesriigid oma tööhõivepoliitikas arvesse võtavad. Need suunised on kooskõlas artikli 121 lõike 2 kohaselt vastuvõetud üldsuunistega.

3. Iga liikmesriik esitab nõukogule ja komisjonile aastaaruande põhimeetmete kohta, mis võetakse tema tööhõivepoliitika rakendamiseks vastavalt lõikes 2 osutatud tööhõivesuunistele.

4. Lõikes 3 osutatud aruannete põhjal ja olles ära kuulanud tööhõivekomitee arvamuse, kontrollib nõukogu igal aastal liikmesriikide tööhõivepoliitika elluviimist vastavalt tööhõivesuunistele. Nõukogu võib komisjoni soovitusel põhjal anda liikmesriikidele soovitusi, kui ta seda kontrollimise põhjal vajalikuks peab.

5. Kontrollimise tulemuste põhjal teevad nõukogu ja komisjon tööhõive olukorrast liidus ja tööhõivesuuniste rakendamisest ühise aastaaruande Euroopa Ülemkogule.

Artikkel 149

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 129)

Vastavalt seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega võivad Euroopa Parlament ja nõukogu võtta stimuleerivaid meetmeid, mis on kavandatud riikidevahelise koostöö soodustamiseks ning nende tööhõivealase tegevuse toetamiseks algatuste abil, mille eesmärk on teabe ja parimate tavade vahetuse arendamine, võrdleva analüüsi ja nõuannete pakkumine, samuti uudse lähenemise soodustamine ja kogemustele hinnangu andmine, eriti kasutades katseprojekte.

Need meetmed ei hõlma liikmesriikide õigusnormide ühtlustamist.

Artikkel 150

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 130)

Nõukogu, tehes otsuse lihthäälteenamusega, asutab pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga nõuandva tööhõivekomitee, et edendada liikmesriikide tööhõive- ja tööturupoliitika kooskõlastamist. Komitee ülesanneteks on:

- jälgida tööhõive olukorda ja tööhõivepoliitikat liikmesriikides ja liidus;
- sõnastada arvamusi nõukogu või komisjoni palvel või omal algatusel, ilma et see piiraks artikli 240 kohaldamist, ja aidata kaasa artiklis 148 osutatud nõukogu menetluste ettevalmistamisele.

Oma ülesannet täites konsulteerib komitee tööturu osapooltega.

Iga liikmesriik ja komisjon määrab komiteesse kaks liiget.

X JAOTIS

SOTSIAALPOLIITIKA

Artikkel 151

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 136)

Pidades silmas sotsiaalseid põhiõigusi, nagu need on määratletud 18. oktoobril 1961 Torinos alla kirjutatud Euroopa sotsiaalharta ja liidu 1989. aasta harta töötajate sotsiaalsete põhiõiguste kohta, võtavad liit ja liikmesriigid oma eesmärgiks tööhõive edendamise ning parandatud elamis- ja tööttingimused, et võimaldada nende ühtlustamist samal ajal jätkuva parandamisega, piisava sotsiaalkaitse, tööturu osapoolte dialoogi, inimressursside arendamise, pidades silmas kestvate kõrget tööhõivet ja tööturult väljatõrjumise tõkestamist.

Sel eesmärgil rakendavad liit ja liikmesriigid meetmeid, mis võtavad arvesse riigiti kehtivate tavade mitmekesisust, eriti lepinguliste suhete vallas, ja vajadust säilitada liidu majanduse konkurentsivõime.

Nad usuvad, et niisugune areng ei tulene ainult siseturu toimimisest, mis soodustab sotsiaalsüsteemide ühtlustamist, vaid ka aluslepingutega sätestatud menetlustest ning õigus- ja haldusnormide ühtlustamisest.

Artikkel 152

Liit tunnustab ja edendab tööturu osapoolte rolli liidu tasandil, võttes arvesse siseriiklike süsteemide mitmekesisust; liit aitab kaasa tööturu osapoolte dialoogile, austades nende sõltumatust.

Majanduskasvu ja tööhõivet käsitlev kolmepoolne tööturu osapoolte tippkohtumine aitab kaasa sotsiaaldialoogile.

Artikkel 153

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 137)

1. Pidades silmas artikli 151 eesmärkide saavutamist, toetab ja täiendab liit liikmesriikide meetmeid järgmistes valdkondades:

- a) eelkõige töökeskkonna parandamine, et kaitsta töötajate tervist ja turvalisust;
- b) töötingimused;
- c) töötajate sotsiaalkindlustus ja sotsiaalkaitse;
- d) töötajate kaitse, kui nende tööleping lõpetatakse;
- e) töötajate teavitamine ja ärakuulamine;

- f) töötajate ja tööandjate huvide esindatus ja kollektiivne kaitse, sealhulgas ühine otsusetegemine, kui lõikest 5 ei tulene teisiti;
- g) seaduslikult liidu territooriumil elavate kolmandate riikide kodanike töötingimused;
- h) tööturult väljatõrjutud isikute integreerimine, ilma et see piiraks artikli 166 kohaldamist;
- i) meeste ja naiste võrdõiguslikkus seoses nende võimalustega tööturul ja kohtlemisega tööl;
- j) sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemine;
- k) sotsiaalkaitseüsteemide moderniseerimine, ilma et see piiraks punkti c kohaldamist.

2. Selleks võivad Euroopa Parlament ja nõukogu:

- a) võtta meetmeid, mis on kavandatud liikmesriikidevahelise koostöö edendamiseks algatuste abil, mille eesmärk on teadmiste täiendamine, teabe ja parimate tavade vahetuse arendamine, uuen-
duslike lähenemisviiside soodustamine ja kogemustele hinnangu andmine, ilma seejuures liikmes-
riikide õigusnorme ühtlustamata;
- b) lõike 1 punktides a–i osutatud valdkondades direktiivide abil vastu võtta miinimumnõuded järk-
järguliseks rakendamiseks, arvestades igas liikmesriigis kehtivaid tingimusi ja tehnilisi eeskirju.
Sellistes direktiivides hoidutakse haldus-, finants- ja õiguslike piirangute kehtestamisest viisil,
mis pidurdaks väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete loomist ja arengut.

Euroopa Parlament ja nõukogu teevad otsuse seadusandliku tavamenetluse kohaselt pärast konsultee-
rimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega.

Lõike 1 punktides c, d, f ja g osutatud valdkondades teeb nõukogu otsuse seadusandliku erimenetluse
kohaselt ühehäälselt pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ja nimetatud komiteedega.

Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga teha
ühehäälselt otsuse muuta seadusandlik tavamenetlus kehtivaks ka käesoleva artikli lõike 1 punktide
d, f ja g suhtes.

3. Liikmesriik võib usaldada lõike 2 kohaselt vastuvõetud direktiivide rakendamise või vajaduse korral artikli 155 kohaselt vastu võetud nõukogu otsuse rakendamise tööturu osapooltele nende ühise taotluse põhjal.

Sel juhul tagab liikmesriik, et hiljemalt selleks ajaks, mil direktiiv või otsus peab olema üle võetud või
rakendatud, on tööturu osapooled kokkuleppe teel kehtestanud vajalikud meetmed, kusjuures asja-
omane liikmesriik peab võtma kõik vajalikud meetmed, mis võimaldavad tal igal ajal tagada selle
direktiivi või otsusega ettenähtud tulemusi.

4. Käesoleva artikli alusel vastuvõetud sätted:

- ei mõjuta liikmesriikide õigust kindlaks määrata oma sotsiaalkindlustussüsteemi aluspõhimõtted ega tohi oluliselt mõjutada selle süsteemi finantstasakaalu;
- ei takista ühtki liikmesriiki säilitamast või kehtestamast rangemaid kaitsemeetmeid, mis sobivad kokku aluslepingutega.

5. Käesoleva artikli sätteid ei kohaldata tasustamise, ühinemisõiguse, streigiõiguse ega töösuluõiguse suhtes.

Artikkel 154

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 138)

1. Komisjoni ülesandeks on edendada tööturu osapooltega konsulteerimist liidu tasandil ja ta võtab kõik vastavasisulised meetmed nende dialoogi hõlbustamiseks, tagades osapooltele tasakaalustatud toetuse.

2. Sel eesmärgil konsulteerib komisjon enne sotsiaalpoliitiliste ettepanekute tegemist tööturu osapooltega liidu meetmete võimaliku suuna üle.

3. Kui komisjon pärast sellist konsulteerimist peab liidu meetmeid soovitavaks, konsulteerib ta tööturu osapooltega kavandatava ettepaneku sisu üle. Tööturu osapooled edastavad komisjonile arvamuse või vajaduse korral soovitusi.

4. Lõigetes 2 ja 3 osutatud konsultatsioonide korral võivad tööturu osapooled teatada komisjonile oma soovist alata artiklis 155 sätestatud menetlus. Asjaomase protsessi kestus ei ületa üheksat kuud, kui asjaomased tööturu osapooled koos komisjoniga ei otsusta ühiselt seda pikendada.

Artikkel 155

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 139)

1. Kui tööturu osapooled soovivad, võib nendevaheline dialoog liidu tasandil tuua kaasa lepingusuhted, kaasa arvatud kokkulepete sõlmimine.

2. Liidu tasandil sõlmitud kokkuleppeid rakendatakse tööturu osapoolte ja liikmesriikide kehtivate menetluste või tavade kohaselt, artiklis 153 käsitletud küsimustes aga allakirjutanute ühisel taotlusel nõukogu otsusega komisjoni ettepaneku põhjal. Sellest teavitatakse Euroopa Parlamenti.

Nõukogu teeb otsuse ühehäälselt, kui asjaomases kokkuleppes on üks või mitu sätet, mis käsitlevad valdkondi, mille puhul on artikli 153 lõike 2 alusel nõutav ühehäälsus.

Artikkel 156

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 140)

Pidades silmas artikli 151 eesmärkide saavutamist ja ilma et see piiraks aluslepingute teiste sätete kohaldamist, edendab komisjon liikmesriikide koostööd ja hõlbustab nende meetmete kooskõlastamist kõigis käesoleva peatükiga hõlmatud sotsiaalpoliitika valdkondades, eriti küsimustes, mis käsitlevad:

- tööhõivet;
- tööõigust ja töötingimusi;
- põhi- ja täiendkutsõpet;
- sotsiaalkindlustust;
- tööõnnetuste ja kutsehaiguste vältimist;
- tööhügieeni;
- ühinemisõigust ning tööandjate ja töötajate vahelisi kollektiivlääbirääkimisi.

Selle nimel tegutseb komisjon tihedas kontaktis liikmesriikidega, tehes uuringuid, esitades arvamusi ja korraldades konsultatsioone nii riigi tasandil tekkivates kui ka rahvusvaheliste organisatsioonidega seotud küsimustes, eelkõige tehes algatusi, mille eesmärk on kehtestada suuniseid ja näitajaid, korraldada kogemuste vahetamist ning valmistada ette korrapäraseks järelevalveks ja hindamiseks vajalikke tegureid. Nendest teavitatakse täielikult Euroopa Parlamenti.

Enne käesolevas artiklis ettenähtud arvamuste esitamist konsulteerib komisjon majandus- ja sotsiaalkomiteega.

Artikkel 157

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 141)

1. Iga liikmesriik tagab meestele ja naistele võrdse või võrdväärse töö eest võrdse tasu maksmise põhimõtte rakendamise.
2. Käesolevas artiklis mõistetakse tasu all harilikku põhi- või miinimumpalka või mõnd muud tasumoodust kas rahas või loonusena, mida töötaja tööandjalt oma töö eest otseselt või kaudselt saab.

Võrdne tasu ilma soolise diskrimineerimiseta tähendab, et:

- a) ühe ja sama tükitööna tehtava töö eest arvestatakse tasu ühe ja sama mõõtühiku alusel;

b) ajatöö eest ühel ja samal töökohal on ühesugune tasu.

3. Seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu meetmeid, et tagada meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte, sealhulgas võrdse või võrdväärse töö eest võrdse tasu maksmise põhimõtte kohaldamine tööhõive ja elukutse küsimustes.

4. Pidades silmas meeste ja naiste täieliku ja tegeliku võrdõiguslikkuse tagamist tööasjus, ei takista võrdse kohtlemise põhimõtte ühtki liikmesriiki säilitamast või võtmast meetmeid, mis sätestavad erilised eelised, et hõlbustada alaesindatud sool tegutsemist oma kutsealal ja ära hoida või heastada halvemusi tööalases karjääris.

Artikkel 158

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 142)

Liikmesriigid püüavad säilitada tasustatavate puhkuste süsteemide olemasolevat võrdväarsust.

Artikkel 159

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 143)

Komisjon koostab igal aastal aruande edusammude kohta artikli 151 eesmärkide saavutamisel, kaasa arvatud liidu demograafiline olukord. Selle aruande edastab ta Euroopa Parlamendile, nõukogule ning majandus- ja sotsiaalkomiteele.

Artikkel 160

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 144)

Nõukogu, tehes otsuse lihthäälteenamusega, asutab pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga nõuandva staatusega sotsiaalkaitsekomitee, et edendada sotsiaalkaitsealast koostööd liikmesriikide ja komisjoni vahel. Komitee ülesanneteks on:

- jälgida sotsiaalset olukorda ja sotsiaalkaitsepoliitika arengut liikmesriikides ja liidus;
- hõlbustada liikmesriikide omavahelist ning liikmesriikide ja komisjoni vahelist teabe-, kogemuste- ja heade tavade vahetust;
- ilma et see piiraks artikli 240 kohaldamist, koostada ettekandeid, sõnastada arvamusi või teha muud tööd oma pädevuse piires kas nõukogu või komisjoni taotlusel või omal algatusel.

Oma ülesandeid täites loob komitee kohased kontaktid tööturu osapooltega.

Iga liikmesriik ja komisjon määrab komiteesse kaks liiget.

Artikkel 161

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 145)

Komisjon lülitab oma aastaaruandesse Euroopa Parlamendile eraldi peatüki sotsiaalse arengu kohta liidu piires.

Euroopa Parlament võib taotleda, et komisjon koostaks aruandeid konkreetsete sotsiaalprobleemide kohta.

XI JAOTIS

EUROOPA SOTSIAALFOND

Artikkel 162

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 146)

Et parandada töötajate tööhõivevõimalusi siseturul ja aidata niiviisi kaasa elatustaseme tõusule, luuakse käesolevaga Euroopa Sotsiaalfond vastavalt allpool esitatud sätetele; selle eesmärk on kergendada töötajate rakendamist ja suurendada nende geograafilist ja ametialast liikuvust liidu piires ning soodustada nende kohanemist tööstuse muudatuste ja tootmissüsteemide muutumisega, seda eelkõige kutseõppe ja ümberõppe kaudu.

Artikkel 163

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 147)

Fondi haldab komisjon.

Selle ülesande täitmisel abistab komisjoni komitee, mille eesotsas on komisjoni liige ja mis koosneb valitsuste, ametiühingute ja tööandjate organisatsioonide esindajatest.

Artikkel 164

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 148)

Toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega, võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu vastu Euroopa Sotsiaalfondiga seotud rakendusmäärused.

XII JAOTIS

HARIDUS, KUTSEÕPE, NOORSUGU JA SPORT

Artikkel 165

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 149)

1. Liit aitab kaasa kvaliteetse hariduse arendamisele, soodustades koostööd liikmesriikide vahel ning vajaduse korral toetades ja täiendades nende tegevust, samal ajal täiel määral respektides liikmesriikide vastutust õpetuse sisu ja haridussüsteemide korralduse eest ning nende kultuurilist ja keelelist mitmekesisust.

Liit panustab Euroopa spordiküsimuste edendamisse, võttes arvesse selle eripära, vabatahtlikkusel põhinevaid struktuure ning selle sotsiaalset ja kasvatuslikku funktsiooni.

2. Liidu tegevusega püütakse:

- arendada Euroopa-möödet hariduses, iseäranis liikmesriikide keelte õpetamise ja levitamise kaudu;
- ergutada õppijate ja õpetajate liikuvust, muu hulgas kaasa aidates diplomite ja õpiaja akadeemilisele tunnustamisele;
- soodustada haridusasutustevahelist koostööd;
- tõhustada informatsiooni ja kogemuste vahetamist liikmesriikide haridussüsteemidele ühistes küsimustes;
- soodustada noorsoovahetust ja juhendajate vahetust sotsiaalhariduse alal ja ergutada noori osalema Euroopa demokraatias;
- ergutada kaugõppe arengut;
- arendada Euroopa möödet spordis spordivõistluste aususe ning avatuse ja sporditöö eest vastutavate asutuste omavahelise koostöö edendamise ning sportlaste, iseäranis noorte sportlaste füüsilise ja vaimse puutumatus kaitsmise kaudu.

3. Liit ja liikmesriigid edendavad hariduse ja spordi valdkonnas koostööd kolmandate riikidega ja pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega, eriti Euroopa Nõukoguga.

4. Selleks et aidata kaasa käesolevas artiklis märgitud eesmärkide saavutamisele:

- võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega ning regioonide komiteega vastu stimuleerivaid meetmeid, välja arvatud igasugune liikmesriikide õigusnormide ühtlustamine;

— võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu soovitusi.

Artikkel 166

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 150)

1. Liit rakendab kutseõppepoliitikat, mis toetab ja täiendab liikmesriikide meetmeid, samal ajal täiel määral respektierides liikmesriikide vastutust kutseõppe sisu ja korralduse eest.

2. Liidu tegevusega püütakse:

— hõlbustada tööstuse muudatustega kohanemist, eriti kutse- ja ümberõppe kaudu;

— parandada esialgset ja täiendkutseõpet, et hõlbustada kutsealale pääsu ja naasmist tööturule;

— soodustada kutseõppe kättesaadavust ning ergutada koolitajate ja koolitatavate ning eriti noorte liikuvust;

— stimuleerida koolituselast koostööd haridus- ja koolitusasutuste ning ettevõtjate vahel;

— arendada informatsiooni ja kogemuste vahetamist liikmesriikide koolitussüsteemidele ühistes küsimustes.

3. Liit ja liikmesriigid edendavad kutseõppe valdkonnas koostööd kolmandate riikidega ja pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega.

4. Toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega, võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu vastu meetmed selleks, et kaasa aidata käesolevas artiklis esitatud eesmärkide saavutamisele, välja arvatud igasugune liikmesriikide õigusnormide ühtlustamine, ning võtab komisjoni ettepaneku põhjal vastu soovitusi.

XIII JAOTIS

KULTUUR

Artikkel 167

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 151)

1. Liit aitab kaasa liikmesriikide kultuuri õitsengule, ühtlasi respektierides nende rahvuslikku ja regionaalset mitmekesisust ning samal ajal rõhutades ühist kultuuripärandit.

2. Liidu meetmetega püütakse ergutada liikmesriikidevahelist koostööd ning vajaduse korral toetada ja täiendada nende tegevust järgmistel aladel:

— Euroopa rahvaste kultuuri ja ajaloo alaste teadmiste parandamine ja levitamine;

— üleeuroopalise tähtsusega kultuuripärandi säilitamine ja kaitsmine;

— mitteäriline kultuurivahetus;

— kunsti- ja kirjanduslooming, kaasa arvatud audiovisuaalne sektor.

3. Liit ja liikmesriigid edendavad kultuuri valdkonnas koostööd kolmandate riikide ja pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega, eriti Euroopa Nõukoguga.

4. Aluslepingute teiste sätete kohaselt tegutsedes võtab liit arvesse erinevaid kultuuriaspekte eriti selleks, et respektierida ja edendada oma kultuuride mitmekesisust.

5. Selleks et aidata kaasa käesolevas artiklis märgitud eesmärkide saavutamisele:

— võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist regioonide komiteega vastu stimuleerivaid meetmeid, välja arvatud igasugune liikmesriikide õigusnormide ühtlustamine;

— võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu soovitusi.

XIV JAOTIS

RAHVATERVIS

Artikkel 168

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 152)

1. Kogu liidu poliitika ja meetmete määratlemisel ja rakendamisel tagatakse inimeste tervise kõrgetasemeline kaitse.

Liidu meetmed, mis täiendavad liikmesriikide poliitikat, on suunatud rahvatervise parandamisele, inimeste haiguste ennetamisele ja füüsilist ja vaimset tervist ohustavate tegurite kõrvaldamisele. Sellised meetmed hõlmavad võitlust olulisemate tervisehäirete vastu, edendades nende põhjuste, leviku ja vältimise uurimist, samuti tervishoiualast selgitus- ja kasvatustööd, ning tõsiste piiriüleste terviseohtude seiret, nende eest varajast hoiatamist ja nende vastu võitlemist.

Liit täiendab uimastitest tulenevate tervisekahjustuste vähendamiseks liikmesriikide meetmeid, kaasa arvatud teavitamine ja tõkestamine.

2. Liit soodustab liikmesriikidevahelist koostööd käesoleva artikliga hõlmatud valdkondades ja toetab vajaduse korral nende meetmeid. Eriti soodustab ta liikmesriikidevahelist koostööd, et parandada nende tervisehoiuteenuste vastastikust täiendavust piirialadel.

Koostöös komisjoniga kooskõlastavad liikmesriigid oma poliitikat ja programme lõikega 1 hõlmatud valdkondades. Komisjon võib tihedas kontaktis liikmesriikidega teha kõiki kasulikke algatusi, et sellist kooskõlastamist edendada, eelkõige algatusi, mille eesmärk on kehtestada suuniseid ja näitajaid, korraldada kogemuste vahetamist ning valmistada ette korrapäraseks järelevalveks ja hindamiseks vajalikke tegureid. Nendest teavitatakse täielikult Euroopa Parlamenti.

3. Liit ja liikmesriigid edendavad rahvatervise alal koostööd kolmandate riikide ja pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega.

4. Erandina artikli 2 lõikest 5 ja artikli 6 punktist a ning kooskõlas artikli 4 lõike 2 punktiga k aitavad Euroopa Parlament ja nõukogu, toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega, kaasa käesolevas artiklis viidatud eesmärkide saavutamisele, võttes ühistest ohutusprobleemidest jagusaamiseks:

- a) meetmeid, millega kehtestatakse inimpäritoluga organitele ja ainetele, verele ja veresaadustele kõrged kvaliteedi- ja ohutusnõuded; need meetmed ei takista ühtki liikmesriiki säilitamast või kehtestamast karmimaid kaitsemeetmeid;
- b) veterinaaria- ja fütosanitaaralal meetmeid, mille otsene eesmärk on rahvatervise kaitse;
- c) meetmeid, millega kehtestatakse ravimitele ja meditsiiniseadmetele kõrged kvaliteedi- ja ohutusnõuded.

5. Samuti võivad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega ning regioonide komiteega võtta vastu stimuleerivaid meetmeid inimeste tervise kaitseks ja parandamiseks ning eelkõige peamiste piiriüleste tervist kahjustavate tegurite vastu võitlemiseks, meetmeid, mis puudutavad tõsiste piiriüleste terviseohtude seiret, nende eest varajast hoiatamist ja nende vastu võitlemist, ning samuti meetmeid, mille otsene eesmärk on rahvatervise kaitse seoses tubakaga ja alkoholi kuritarvitamisega, ilma et see kohustaks liikmesriike oma õigus- ja haldusnorme ühtlustama.

6. Komisjoni ettepaneku põhjal võib nõukogu võtta vastu ka soovitusi käesolevas artiklis loetletud eesmärkidel.

7. Liidu meetmed võtavad arvesse liikmesriikide vastutust oma tervishoiupoliitika määratlemisel ning tervishoiuteenuste ja arstiabi korraldamisel ja kättesaadavaks muutmisel. Liikmesriikide vastutus

hõlmab tervishoiu juhtimist ning tervishoiule määratud vahendite jaotamist. Lõike 4 punktis a osutatud meetmed ei mõjuta organite ja vere annetamist või meditsiinilist kasutamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid.

XV JAOTIS

TARBIJAKAITSE

Artikkel 169

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 153)

1. Tarbijate huvide edendamiseks ja kõrgetasemelise tarbijakaitse tagamiseks aitab liit kaitsta tarbijate tervist, turvalisust ja majanduslikke huve, samuti edendada nende õigust teavitamisele, koolitamisele ja organiseerumisele oma huvide kaitseks.

2. Liit aitab kaasa lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamisele:

a) meetmetega, mis on võetud artikli 114 põhjal seoses siseturu väljakujundamisega;

b) meetmetega, mille abil toetatakse, täiendatakse ja jälgitakse liikmesriikide poliitikat.

3. Seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu lõike 2 punktis b osutatud meetmed.

4. Lõike 3 kohaselt võetud meetmed ei takista ühtki liikmesriiki säilitamast või võtmast rangemaid kaitsemeetmeid. Niisugused meetmed peavad olema kooskõlas aluslepingutega. Neist teatatakse komisjonile.

XVI JAOTIS

ÜLEEuroopalised võrgud

Artikkel 170

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 154)

1. Selleks et aidata saavutada artiklites 26 ja 174 märgitud eesmärke ning võimaldada liidu kodanikel, majandustegevuses osalejatel ning regionaalsetel ja kohalikel kogukondadel saada täit kasu sisepiirideta ala rajamisest, aitab liit kaasa üleeuroopaliste võrkude rajamisele ja arendamisele transpordi, telekommunikatsiooni ja energeetika infrastruktuuri valdkonnas.

2. Avatud ja konkurentsile rajatud turgude süsteemis on liidu meetmed suunatud kaasa aitama üksikriikide võrkude omavahelisele ühendamisele ja koostöimimisvõimele, samuti niisuguste võrkude kasutamise võimalusele. Eelkõige võetakse arvesse vajadust siduda saared, raskesti ligipääsetavad ja perifeersed piirkonnad liidu keskregioonidega.

Artikkel 171

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 155)

1. Selleks et saavutada artiklis 170 seatud eesmäärke, liit:

- sätestab suunised, mis hõlmavad üleeuroopaliste võrkude valdkonnas kavandatud eesmäärke, prioriteete ja üldmeetmeid; need suunised määravad kindlaks ühist huvi pakkuvad projektid;
- rakendab kõiki meetmeid, eriti tehnilise standardimise valdkonnas, mis võivad osutada tarvilikuks niisuguste võrkude koostöimimisvõime tagamiseks;
- võib toetada eelkõige teostatavusuuringute, laenutagatiste või intressitoetuste näol liikmesriikide rahastatavaid ühist huvi pakkuvaid projekte, mis on kindlaks määratud esimeses taandes märgitud suuniste raames; liit võib samuti kaasa aidata transpordi infrastruktuuri alaste eriprojektide rahastamisele liikmesriikides artikli 177 kohaselt loodud Ühtekuuluvusfondi kaudu.

Liidu tegevus võtab arvesse projektide potentsiaalset majanduslikku elujõulisust.

2. Koostöös komisjoniga kooskõlastavad liikmesriigid omavahel riigi tasandil järgitavat poliitikat, millel võib olla oluline mõju artiklis 170 seatud eesmärkide saavutamisele. Tihedas koostöös liikmesriikidega võib komisjon teha kasulikke algatusi sellise kooskõlastamise edendamiseks.

3. Liit võib otsustada teha koostööd kolmandate riikidega ühist huvi pakkuvate projektide edendamiseks ning võrkude koostöimimisvõime tagamiseks.

Artikkel 172

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 156)

Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad vastu artikli 171 lõikes 1 märgitud suunised ja muud meetmed, toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega.

Suuniste ja ühist huvi pakkuvate projektide puhul, mis on seotud mingi liikmesriigi territooriumiga, on nõutav asjassepuutuva liikmesriigi heakskiit.

XVII JAOTIS

TÖÖSTUS

Artikkel 173

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 157)

1. Liit ja liikmesriigid tagavad liidu tööstuse konkurentsivõimelisuseks vajalikud tingimused.

Sel eesmärgil ning kooskõlas avatud ja konkurentsile rajatud turgude süsteemiga püüavad nad:

- kiirendada tööstuse kohanemist struktuurimuudatustega;
 - ergutada sellise keskkonna tekkimist, mis soodustaks algatuslikkust ja ettevõtjate, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete arengut kogu liidu ulatuses;
 - ergutada sellise keskkonna tekkimist, mis soodustaks ettevõtjatevahelist koostööd;
 - edendada innovatsiooni, teadusuuringute ja tehnoloogia arendamise poliitika tööstusliku potentsiaali paremat ärakasutamist.
2. Koostöös komisjoniga konsulteerivad liikmesriigid omavahel ja kooskõlastavad vajaduse korral oma tegevust. Komisjon võib teha kasulikke algatusi sellise kooskõlastamise edendamiseks, eelkõige algatusi, mille eesmärk on kehtestada suuniseid ja näitajaid, korraldada kogemuste vahetamist ning valmistada ette korrapäraseks järelevalveks ja hindamiseks vajalikke tegureid. Nendest teavitatakse täielikult Euroopa Parlamenti.
 3. Liit aitab kaasa lõikes 1 seatud eesmärkide saavutamisele poliitika ja tegevuse kaudu, mida ta järgib aluslepingute teiste sätete kohaselt. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega otsustada võtta erimeetmeid, et toetada liikmesriikides algatatud tegevust lõikes 1 seatud eesmärkide saavutamiseks, ilma et see kohustaks liikmesriike oma õigus- ja haldusnorme ühtlustama.

Käesolev jaotis ei anna liidule alust võtta meetmeid, mis võiksid viia konkurentsi kahjustamisele või sisaldavad maksusätteid või töötajate õigusi ja huve puudutavaid sätteid.

XVIII JAOTIS

MAJANDUSLIK, SOTSIAALNE JA TERRITORIAALNE ÜHTEKUULUVUS

Artikkel 174

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 158)

Selleks et edendada oma igakülgset harmoonilist arengut, töötab liit välja ja rakendab meetmeid majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks.

Iseäranis taotleb liit eri regioonide arengutaseme ühtlustamist ning mahajäämuse vähendamist kõige ebasoodsamates piirkondades.

Asjaomaste regioonide puhul pööratakse erilist tähelepanu maapiirkondadele, tööstuslikust üleminekust mõjutatud piirkondadele ja regioonidele, kus valitsevad rasked ja püsivad ebasoodsad looduslikud või demograafilised tingimused, näiteks väga väikese rahvastikutihedusega põhjapoolseimatele piirkondadele, saartele, piiriülestele ja mäestikualadele.

Artikkel 175

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 159)

Liikmesriigid teostavad ja koordineerivad oma majanduspoliitikat niisugusel viisil, et saavutada ka artiklis 174 seatud eesmärgid. Liidu poliitika ja meetmete kavandamisel ja rakendamisel ning siseturu rajamisel võetakse arvesse artiklis 174 seatud eesmärgid ning aidatakse kaasa nende saavutamisele. Liit toetab nende eesmärkide saavutamist struktuurifondide (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatistfondi arendusosakond; Euroopa Sotsiaalfond; Euroopa Regionaalarengu Fond), Euroopa Investeeringupanga ja teiste olemasolevate rahastamisvahendite kaudu võetavate meetmetega.

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, majandus- ja sotsiaalkomiteele ning regioonide komiteele iga kolme aasta järel ettekande edusammude kohta, mida on tehtud majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamisel, ning selle kohta, kuidas sellele on kaasa aidanud mitmesugused käesolevas artiklis sätestatud abinõud. Vajaduse korral lisatakse ettekandele kohased ettepanekud.

Kui osutuvad vajalikuks fondidevälised erimeetmed ja ilma et see piiraks liidu muu poliitika raames otsustatud abinõude kohaldamist, võivad Euroopa Parlament ja nõukogu sellised meetmed vastu võtta, tehes otsuse seadusandliku tavamenetluse kohaselt pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega.

Artikkel 176

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 160)

Euroopa Regionaalarengu Fond on mõeldud selleks, et olla abiks põhiliste regionaalsete ebavõrdsuste korvamisel liidu piires, võttes osa arengus mahajäävate regioonide arengulisest ja struktuurilisest kohandamisest ning taandarenguga tööstuspiirkondade ümberkorraldamisest.

Artikkel 177

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 161)

Ilma et see piiraks artikli 178 kohaldamist, määravad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega määruste abil kindlaks struktuurifondide ülesanded, esmatähtsad eesmärgid ja ülesehituse, mis võib hõlmata fondide rühmitamise. Sama menetlust järgides määratakse kindlaks ka nende suhtes kohaldatavad üldeeskirjad ja sätted, mis on vajalikud nende efektiivsuse tagamiseks ning fondide koordineerimiseks üksteisega ja muude olemasolevate rahastamisvahenditega.

Sama menetluse kohaselt asutatud Ühtekuuluvusfond annab rahalist abi keskkonnaprojektidele ning üleeuroopaliste võrkude projektidele transpordi infrastruktuuri valdkonnas.

Artikkel 178

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 162)

Euroopa Regionaalarengu Fondi käsitlevad rakendusmäärused võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu vastu seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega.

Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi arendusosakonna ja Euroopa Sotsiaalfondi suhtes jäävad vastavalt kehtima artiklid 43 ja 164.

XIX JAOTIS

TEADUSUURINGUD JA TEHNOLOOGIA ARENDAMINE NING KOSMOS

Artikkel 179

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 163)

1. Liidu eesmärk on tugevdada oma teaduslikke ja tehnoloogilisi aluseid, luues Euroopa teadusruumi, kus teadlased, teaduslik teave ja tehnoloogia vabalt liiguvad ja toetada nende, kaasa arvatud asjaomase tööstuse konkurentsivõime arengut, samal ajal edendades kõiki neid teadusuuringuid, mida peetakse vajalikuks aluslepingute teiste peatükkide põhjal.

2. Sel eesmärgil toetab ta kogu liidus ettevõtjaid, kaasa arvatud väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted, uurimiskeskusi ja ülikoole nende kõrgekvaliteedilises uurimis- ja tehnoloogia arendamise tegevuses; liit toetab nende jõupingutusi omavaheliseks koostööks ja taotleb eelkõige, et teadlastel oleks võimalus teha vabalt piiriülest koostööd ja ettevõtjatel oleks võimalus kasutada siseturu potentsiaali, iseäranis liikmesriigi riigihanke pakkumiste avamise, ühiste standardite määratlemise ja sellist koostööd takistavate õiguslike ning fiskaaltökete kõrvaldamise kaudu.

3. Aluslepingutel põhinev kogu liidu uurimis- ja tehnoloogia arendamise tegevus, kaasa arvatud tutvustamisprojektid, otsustatakse ja viiakse ellu kooskõlas käesoleva jaotise sätetega.

Artikkel 180

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 164)

Nende eesmärkide taotlemisel astub liit järgmisi liikmesriikide tegevust täiendavaid samme:

- a) uurimisprogrammide, tehnoloogia arendamis- ja tutvustamisprogrammide rakendamine, edendades koostööd ettevõtjate, uurimiskeskuste ja ülikoolidega ning nende vahel;
- b) koostöö edendamine kolmandate riikidega ja rahvusvaheliste organisatsioonidega liidu teadusuuringute, tehnoloogia arendamise ja tutvustamise valdkonnas;
- c) liidu teadusuuringute, tehnoloogia arendamise ja tutvustamisalase tegevuse tulemuste levitamine ja kasutamine;
- d) liidu teadustöötajate koolituse ja liikuvuse stimuleerimine.

Artikkel 181

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 165)

1. Liit ja liikmesriigid kooskõlastavad oma teadusuuringud ja tehnoloogia arendamise, et tagada liikmesriikide poliitika ja liidu poliitika vastastikune sobivus.

2. Olles tihedas koostöös liikmesriikidega, võib komisjon teha kasulikke algatusi, et edendada lõikes 1 märgitud kooskõlastamist, eelkõige algatusi, mille eesmärk on kehtestada suuniseid ja näitajaid, korraldada kogemuste vahetamist ning valmistada ette korrapäraseks järelevalveks ja hindamiseks vajalikke tegureid. Nendest teavitatakse täielikult Euroopa Parlamenti.

Artikkel 182

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 166)

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega vastu mitmeaastase raamprogrammi, milles esitatakse liidu kogu tegevus.

Raamprogrammis:

— seatakse teaduslikud ja tehnoloogilised eesmärgid, mis tuleb saavutada artiklis 180 ettenähtud tegevusega, ja määratakse kindlaks asjakohased prioriteedid;

- näidatakse niisuguse tegevuse üldsuunad;
 - määratakse maksimaalne üldmaht ja üksikasjalikud eeskirjad liidu finantsosaluseks raamprogrammis ning vastavad osad, mis on nähtud ette iga tegevuse puhul.
2. Olukorra muutudes raamprogrammi kohandatakse või täiendatakse.
3. Raamprogramm viiakse ellu eriprogrammide kaudu, mis arendatakse välja iga tegevuse piires. Igas eriprogrammis määratakse kindlaks selle rakendamise üksikasjalikud eeskirjad ja selle kestus ning nähakse ette vajalikud vahendid. Eriprogrammides fikseeritud vajalike vahendite summa ei või ületada maksimaalset üldmahtu, mis on määratud raamprogrammi ja iga tegevuse jaoks.
4. Nõukogu võtab eriprogrammid seadusandliku erimenetluse kohaselt vastu pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ning majandus- ja sotsiaalkomiteega.
5. Täiendusena mitmeaastase raamprogrammi raames kavandatavatele tegevustele kehtestavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega Euroopa teadusruumi rajamiseks vajalikud meetmed.

Artikkel 183

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 167)

Mitmeaastase raamprogrammi elluviimiseks määrab liit kindlaks:

- ettevõtjate, uurimiskeskuste ja ülikoolide osavõtu eeskirjad;
- uurimistulemuste levitamise eeskirjad.

Artikkel 184

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 168)

Mitmeaastase raamprogrammi elluviimisel võidakse otsustada vastu võtta lisaprogrammid, milles osalevad ainult teatud liikmesriigid, kes rahastavad neid sõltuvalt võimalikust liidu osavõtust.

Liit võtab vastu eeskirjad lisaprogrammide kohta, eriti teadmiste levitamise ja teiste liikmesriikide juurdepääsu kohta nendele programmidele.

Artikkel 185

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 169)

Mitmeaastase raamprogrammi elluviimisel võib liit kokkuleppel asjassepuutuvate liikmesriikidega sätestada osavõtu mitme liikmesriigi algatatud uurimis- ja arenguprogrammidest, kaasa arvatud osavõtt nende programmide elluviimiseks loodud struktuuridest.

Artikkel 186

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 170)

Mitmeaastase raamprogrammi elluviimisel võib liit sätestada liidu teadusuuringud, tehnoloogia arendamise ja tutvustamisprojektide alase koostöö kolmandate riikide või rahvusvaheliste organisatsioonidega.

Sellise koostöö üksikasjalik korraldus võib olla liidu ja asjassepuutuvate kolmandate isikute vaheliste lepingute objektiks.

Artikkel 187

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 171)

Liit võib asutada ühissettevõtteid või luua muid struktuure, mis on vajalikud liidu uurimisprogrammide, tehnoloogia arengu- või tutvustamisprogrammide edukaks elluviimiseks.

Artikkel 188

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 172)

Nõukogu võtab komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ning majandus- ja sotsiaalkomiteega vastu artiklis 187 märgitud sätted.

Toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu vastu artiklites 183, 184 ja 185 märgitud sätted. Lisaprogrammide vastuvõtmiseks on nõutav asjassepuutuvate liikmesriikide nõusolek.

Artikkel 189

1. Teaduse ja tehnika progressi ning tööstuse konkurentsivõime edendamiseks, samuti oma poliitika elluviimiseks töötab liit välja Euroopa kosmosepoliitika. Selleks võib ta edendada ühiseid algatusi, toetada teadusuuringuid ja tehnoloogia arendamist ning koordineerida kosmose uurimiseks ja kasutamiseks vajalikke jõupingutusi.

2. Lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamisele kaasaaitamiseks kehtestavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt vajalikud meetmed, näiteks Euroopa kosmoseprogrammi kujul, ilma et see kohustaks liikmesriike oma õigus- ja haldusnorme ühtlustama.

3. Liit loob Euroopa Kosmoseagentuuriga vajalikud kontaktid.

4. Käesolev artikkel ei piira käesoleva jaotise muude sätete kohaldamist.

Artikkel 190

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 173)

Iga aasta alguses saadab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande. Aruanne sisaldab informatsiooni uurimistegevuse ja tehnoloogia arendamise ning tulemuste levitamise kohta eelmise aasta jooksul ning jooksva aasta tööprogrammi.

XX JAOTIS

KESKKOND

Artikkel 191

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 174)

1. Liidu keskkonnapoliitika aitab kaasa järgmiste eesmärkide taotlemisele:

— keskkonna säilitamine, kaitsmine ja selle kvaliteedi parandamine;

— inimese tervise kaitsmine;

— loodusressursside kaalutletud ja mõistlik kasutamine;

— meetmete edendamine rahvusvahelisel tasandil, selleks et tegelda piirkondlike ja ülemaailmsete keskkonnaprobleemidega ja eelkõige võidelda kliimamuutuste vastu.

2. Liidu keskkonnapoliitika, võttes arvesse liidu eri piirkondade olukorra mitmekesisust, seab eesmärgiks kaitstuse kõrge taseme. See rajaneb ettevaatusprintsibil ja põhimõtetel, mille järgi tuleb võtta ennetusmeetmeid ja keskkonnakahjustus heastada eeskätt kahjustuse kohas, saastaja peab aga maksma.

Sellega seoses sisaldavad keskkonnakaitse nõuetele vastavad ühtlustamismeetmed vajaduse korral kaitseklauslit, mis lubab liikmesriikidel majandusvälistel keskkonnakaitselistel põhjustel võtta liidu kontrollimenetlusele alluvaid ajutisi meetmeid.

3. Oma keskkonnapoliitikat ette valmistades võtab liit arvesse:

- kättesaadavaid teaduslikke ja tehnilisi andmeid;
- liidu eri piirkondade keskkonnatingimusi;
- meetme võtmise või võtmata jätmise potentsiaalseid tulusid ja kulusid;
- liidu kui terviku majanduslikku ja sotsiaalset arengut ning tema piirkondade tasakaalustatud arengut.

4. Oma pädevuse piires teevad liit ja liikmesriigid koostööd kolmandate riikide ja pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega. Liidu koostöö korralduse võib kokku leppida liidu ja asjassepuutuvate kolmandate isikute vaheliste lepingutega.

Eelmine lõik ei piira liikmesriikide pädevust pidada läbirääkimisi rahvusvahelistes organites ja sõlmida rahvusvahelisi lepinguid.

Artikkel 192

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 175)

1. Toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega, otsustavad Euroopa Parlament ja nõukogu, missuguseid meetmeid tuleb liidul võtta, et saavutada artiklis 191 seatud eesmärgid.

2. Erandina lõikes 1 sätestatud otsustamismenetlusest ja ilma et see piiraks artikli 114 kohaldamist, võtab nõukogu pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi, majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega seadusandliku erimenetluse kohaselt vastu:

- a) peamiselt maksusätteid;
- b) meetmeid, mis käsitlevad:
 - asulaplaneerimist;
 - veeressursside kvantitatiivset majandamist või mis otseselt või kaudselt mõjutavad nende ressursside kättesaadavust;
 - maa kasutamist, välja arvatud jäätmemajandus;
- c) meetmeid, mis mõjutavad oluliselt liikmesriigi valikut erinevate energiaallikate vahel ning tema energiavarustuse üldstruktuuri.

Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal ning pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi, majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega ühehäälselt teha otsuse kohaldada seadusandlikku tavamenetlust esimeses lõigus märgitud valdkondade suhtes.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega vastu üldised tegevusprogrammid, milles määratakse kindlaks esmatähtsad eesmärgid.

Nende programmide elluviimiseks vajalikud meetmed võetakse vastu olenevalt juhtumist kas lõike 1 või 2 tingimuste kohaselt.

4. Ilma et see piiraks teatavaid liidu poolt vastuvõetavaid meetmeid, rahastavad ja rakendavad keskkonnapoliitikat liikmesriigid.

5. Kui lõike 1 sätetel rajanev meede tekitab liikmesriigi ametiasutustele ebaproportsionaalseks peetavaid kulusid, siis sätestatakse kõnealuses meetmes, ilma et see piiraks võimalust kohaldada põhimõtet, et saastajal tuleb maksta, asjakohased sätted:

— ajutiste eranditena ja/või

— rahaliste toetustena artikli 177 kohaselt loodud Ühtekuuluvusfondist.

Artikkel 193

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 176)

Artikli 192 kohaselt võetud kaitsemeetmed ei takista liikmesriiki säilitamast või kasutusele võtmast rangemaid kaitsemeetmeid. Niisugused meetmed peavad olema kooskõlas aluslepingutega. Neist teatatakse komisjonile.

XXI JAOTIS

ENERGEETIKA

Artikkel 194

1. Siseturu rajamise ja toimimise raames ning pidades silmas vajadust säilitada ja parandada keskkonda, on liidu energiapoliitikal liikmesriikide vahelise solidaarsuse vaimus järgmised eesmärgid:

a) tagada energiaturu toimimine;

b) tagada energiaga varustamise kindlus liidus;

c) edendada energia tõhusat kasutamist ja säästmist ning uute ja taastuvate energiaallikate väljaarendamist ning

d) edendada energiavõrkude sidumist.

2. Ilma et see piiraks aluslepingute muude sätete kohaldamist, kehtestavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamiseks vajalikud meetmed. Asjaomased meetmed võetakse vastu pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega ning regioonide komiteega.

Need meetmed ei mõjuta liikmesriigi õigust määrata kindlaks oma energiavarude kasutamise tingimusi, tema valikuid erinevate energiaallikate vahel ning tema energiavarustuse üldstruktuuri, ilma et see piiraks artikli 192 lõike 2 punkti c kohaldamist.

3. Erandina lõikest 2 kehtestab nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ühehäälselt asjaomases lõikes osutatud meetmed, kui need on peamiselt maksualased.

XXII JAOTIS

TURISM

Artikkel 195

1. Liit täiendab liikmesriikide tegevust turismisektoris, eriti edendades liidu ettevõtjate konkurentsivõimet selles sektoris.

Seetõttu on liidu tegevuse eesmärk:

- a) ergutada soodsa keskkonna loomist selle sektori ettevõtjate arendamiseks;
- b) edendada koostööd liikmesriikide vahel, eriti heade kogemuste vahetamise teel.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu kehtestavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt erimeetmed, et täiendada liikmesriikide meetmeid käesolevas artiklis seatud eesmärkide saavutamiseks, ilma et see kohustaks liikmesriike oma õigus- ja haldusnorme ühtlustama.

XXIII JAOTIS

KODANIKUKAITSE

Artikkel 196

1. Liit soodustab liikmesriikide vahelist koostööd, et tõhustada loodusõnnetuste või inimtegevusest tingitud õnnetuste ennetamiseks ja nende eest kaitsmiseks loodud süsteeme.

Liidu tegevuse eesmärk on:

- a) toetada ja täiendada liikmesriikide meetmeid riskide ennetamisel riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, nende kodanikukaitsetöötajate koolitamisel ning reageerimisel loodusõnnetustele või inimtegevusest tingitud õnnetustele liidu piires;
- b) edendada liidu piires kiiret ja tõhusat operatiivkoostööd siseriiklike kodanikukaitsetalituste vahel;
- c) tõhustada rahvusvahelise kodanikukaitsealase töö järjepidevust.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu kehtestavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamiseks vajalikud meetmed, ilma et see kohustaks liikmesriike oma õigus- ja haldusnorme ühtlustama.

XXIV JAOTIS HALDUSKOOSTÖÖ

Artikkel 197

1. Liidu õiguse tõhusat rakendamist liikmesriikides, mis on oluline liidu nõuetekohase toimimise seisukohast, käsitatakse ühise huvina.

2. Liit võib toetada liikmesriikide jõupingutusi parandada oma haldussuutlikkust liidu õiguse rakendamisel. Selline tegevus võib hõlmata informatsiooni ja ametnike vahetamise hõlbustamist ning koolitusprogrammide toetamist. Ükski liikmesriik pole kohustatud sellist toetust kasutama. Euroopa Parlament ja nõukogu kehtestavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt määruste abil selleks vajalikud meetmed, ilma et see kohustaks liikmesriike oma õigus- ja haldusnorme ühtlustama.

3. Käesolev artikkel ei piira liikmesriikide kohustust rakendada liidu õigust ega komisjoni õigusi ja kohustusi. See ei piira ka aluslepingute muude liikmesriikidevahelist ning liikmesriikide ja liidu vahelist halduskoostööd reguleerivate sätete kohaldamist.

NELJAS OSA

ÜLEMEREMAADE JA -TERRITOORIUMIDE ASSOTSIEERIMINE

Artikkel 198

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 182)

Liikmesriigid lepivad kokku assotsieerida liiduga need Euroopa-välised maad ja territooriumid, millel on erisuhted Taani, Prantsusmaa, Madalmaade ja Ühendkuningriigiga. Need maad ja territooriumid (edaspidi „maad ja territooriumid”) on loetletud II lisas.

Assotsieerimise eesmärk on edendada nende maade ja territooriumide majanduslikku ja sotsiaalset arengut ning sisse seada tihedad majandussidemed nende ja liidu kui terviku vahel.

Kooskõlas käesoleva lepingu preambulis esitatud põhimõtetega on assotsieerimise eesmärk eelkõige edendada nimetatud maade ja territooriumide elanike huve ja jõukust, et nad saavutaksid majandusliku, sotsiaalse ja kultuurilise arengu, mille poole nad püüdleavad.

Artikkel 199

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 183)

Assotsieerimisel on järgmised eesmärgid.

1. Liikmesriigid kohaldavad oma kaubavahetuses nende maade ja territooriumidega sama režiimi, mida nad aluslepingutest tulenevalt kasutavad üksteise suhtes.
2. Iga maa või territoorium kohaldab oma kaubavahetuses liikmesriikidega ning teiste maade ja territooriumidega sama režiimi, mida ta kasutab kaubavahetuses selle Euroopa riigiga, kellega tal on erisuhted.
3. Liikmesriigid annavad oma panuse nende maade ja territooriumide järjekindlaks arenguks vajalikesse investeeringutesse.
4. Liidu rahastatavate investeeringute puhul on osavõtt pakkumistest ja hangetest avatud võrdsetel tingimustel kõikidele füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kes on mõne liikmesriigi või kõnealuse maa või territooriumi kodanikud.
5. Liikmesriikide ning nende maade ja territooriumide vahelistes suhetes reguleeritakse kodanike ja äriühingute asutamisõigus kooskõlas asutamisõigust käsitlevas peatükis esitatud sätete ja menetlustega ning kedagi diskrimineerimata, kusjuures nende kohta kehtivad kõik artiklist 203 tulenevad erisätted.

Artikkel 200

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 184)

1. Nendelt maadelt ja territooriumidelt pärinevate liikmesriikidesse imporditavate kaupade tollimaksud keelatakse vastavalt liikmesriikidevaheliste tollimaksude keelamisele kooskõlas aluslepingute sätetega.

2. Liikmesriikidest või teistelt kõnealustelt maadelt või territooriumidelt mingile maale või territooriumile imporditavate kaupade tollimaksud keelatakse kooskõlas artikli 30 sätetega.

3. Kõnealused maad ja territooriumid võivad siiski võtta tollimakse, mis vastavad nende arengu ja industrialiseerimise vajadustele või annavad nende eelarvesse tulu.

Eelnevas lõigus märgitud tollimaksud ei või ületada sama taset, mis kehtib nende maade või territooriumidega erisuhetes olevast liikmesriigist imporditavate toodete kohta.

4. Lõiget 2 ei kohaldata nende maade ja territooriumide suhtes, kus juba kehtivad mittediskrimineerivad tollitariifid seetõttu, et nad on seotud eriliste rahvusvaheliste kohustustega.

5. Nendele maadele ja territooriumidele imporditavate kaupade suhtes kehtestatavad tollimaksud või nende muudatused ei või põhjustada juriidiliselt ega tegelikult mingit otsest ega kaudset diskrimineerimist eri liikmesriikidest imporditavate kaupade suhtes.

Artikkel 201

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 185)

Kui maale või territooriumile mingist kolmandast riigist imporditavatelt kaupadelt võetavate tollimaksude tase võib põhjustada artikli 200 lõike 1 sätete kohaldamisel kaubandushäireid mingi liikmesriigi kahjuks, võib viimane taotleda, et komisjon teeks teistele liikmesriikidele ettepaneku meetmete kohta, mis on vajalikud olukorra parandamiseks.

Artikkel 202

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 186)

Järgides rahvatervist, avalikku julgeolekut või avalikku korda puudutavaid sätteid, reguleeritakse nende maade ja territooriumide töötajate liikumisvabadus liikmesriikide piires ning liikmesriikide töötajate liikumisvabadus nende maade ja territooriumide piires õigusaktidega, mis võetakse vastu kooskõlas artikliga 203.

Artikkel 203

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 187)

Nõukogu määrab maade ja territooriumide liiduga assotsieerimisel omandatud kogemuste ja aluslepingutes esitatud põhimõtete alusel ning komisjoni ettepaneku põhjal ühehäälselt kindlaks sätteid, mis käsitlevad maade ja territooriumide liiduga assotsieerimise üksikasjalikke eeskirju ja menetlusi. Kui asjaomased sätteid võtab vastu nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt, teeb nõukogu otsuse komisjoni ettepaneku põhjal ühehäälselt pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

Artikkel 204

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 188)

Artiklite 198–203 sätteid kohaldatakse Gröönimaa suhtes nii, nagu näevad ette Gröönimaad käsitlevad erisätted Gröönimaa kohta kehtiva erikorra protokollis, mis on lisatud aluslepingutele.

V OSA**LIIDU VÄLISTEGEVUS****I JAOTIS****ÜLDSÄTTED LIIDU VÄLISTEGEVUSE KOHTA***Artikkel 205*

Käesolevas osas käsitletud liidu rahvusvaheline tegevus tugineb põhimõtetele, taotleb eesmärke ja seda viiakse ellu viisil, mis on kooskõlas Euroopa Liidu lepingu V jaotise 1. peatükis osutatud üldsätetega.

II JAOTIS**ÜHINE KAUBANDUSPOLIITIKA***Artikkel 206*

Tolliliidu rajamisega vastavalt artiklitele 28–32 aitab liit ühistes huvides kaasa ülemaailmse kaubanduse harmoonilisele arengule, rahvusvahelises kaubanduses ja välismaiste otseinvesteeringute suhtes kehtivate piirangute järkjärgulisele kaotamisele ning tolli- ja muude tõkete vähendamisele.

Artikkel 207

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 133)

1. Ühine kaubanduspoliitika rajaneb ühtsetel põhimõtetel, eriti mis puutub tariifide muutmisse, kauba- ja teenustevahetusega ning intellektuaalomandi kaubandusaspektidega seotud tolli- ja kaubanduskokkulepete sõlmimisse, välismaistesse otseinvesteeringutesse, liberaliseerimismeetmete ühtlustamisse, ekspordipoliitikasse ning kaubanduse kaitsemeetmetesse, näiteks meetmetesse, mida võetakse dumpingu või subsiidiumide puhul. Ühist kaubanduspoliitikat teostatakse kooskõlas liidu välistegevuse põhimõtete ja eesmärkidega.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt määruste abil vastu meetmed, millega määratletakse ühise kaubanduspoliitika rakendamise raamistik.

3. Kui ühe või mitme riigi või rahvusvahelise organisatsiooniga sõlmitavate lepingute üle on vaja pidada läbirääkimisi, kohaldatakse artikli 218 sätteid, kui käesoleva artikli erisätteid ei näe ette teisiti.

Komisjon annab soovitusi nõukogule, kes volitab komisjoni alustama vajalikke läbirääkimisi. Nõukogu ja komisjon tagavad selle, et läbirääkimiste tulemusel sõlmitavad lepingud vastavad liidusesele poliitikale ja eeskirjadele.

Komisjon peab läbirääkimisi, konsulteerides erikomiteega, mille nõukogu määrab selle ülesande täitmisel komisjoni abistama, ning niisuguste juhiste raames, mida nõukogu peab vajalikuks komiteele anda. Komisjon annab erikomiteele ja Euroopa Parlamendile regulaarselt aru läbirääkimiste edenemise kohta.

4. Seoses lõikes 3 osutatud lepingute üle läbirääkimisega ja nende sõlmimisega teeb nõukogu otsused kvalifitseeritud hääleteenamusega.

Seoses lepingute üle läbirääkimise ja nende sõlmimisega teenuste valdkonnas ja intellektuaalomandi kaubandusaspektide valdkonnas, samuti välismaiste otseinvesteeringute valdkonnas, teeb nõukogu otsused ühehäälselt, kui need lepingud sisaldavad sätteid, mille puhul liidusiseste eeskirjade vastuvõtmiseks on nõutav ühehäälsus.

Nõukogu teeb samuti ühehäälse otsuse lepingute üle läbirääkimiseks ja nende sõlmimiseks:

- a) kultuuri- ja audiovisuaalteenuste valdkonnas, kui need lepingud võivad piirata liidu kultuurilist ja keelelist mitmekesisust;
- b) sotsiaal-, haridus- ja tervishoiuteenuste valdkonnas, kui need lepingud võivad tõsiselt häirida selliste teenuste osutamise riiklikku korraldust ning piirata liikmesriikide vastutust selliste teenuste osutamisel.

5. Transpordialaste rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimiste pidamisel ja nende sõlmimisel kohaldatakse kolmanda osa VI jaotise sätteid ja artiklit 218.

6. Käesoleva artikliga ühise kaubanduspoliitika valdkonnas antud pädevuse teostamine ei mõjuta liidu ja liikmesriikide vahelist pädevuse jaotust ega kohusta liikmesriike oma õigus- ja haldusnorme ühtlustama, niivõrd kui aluslepingud välistavad sellise ühtlustamise.

III JAOTIS

KOOSTÖÖ KOLMANDATE RIIKIDEGA JA HUMANITAARABI

1. PEATÜKK

ARENGUKOOSTÖÖ

Artikkel 208

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 177)

1. Liidu poliitikat arengukoostöö valdkonnas teostatakse kooskõlas liidu välistegevuse põhimõtete ja eesmärkidega. Liidu ja liikmesriikide arengukoostöö poliitikad täiendavad ja tugevdavad teineteist.

Liidu arengukoostöö poliitika põhieesmärgiks on vaesuse vähendamine ja pikemas perspektiivis selle kaotamine. Liit võtab arengukoostöö eesmärgi arvesse muu sellise poliitika puhul, mida ta rakendab ja mis tõenäoliselt mõjutab arengumaid.

2. Liit ja liikmesriigid täidavad neid kohustusi ning arvestavad neid eesmärgi, mis nad on heaks kiitnud Ühinenud Rahvaste Organisatsioonis ja teistes pädevates rahvusvahelistes organisatsioonides.

Artikkel 209

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 179)

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt arengukoostöö poliitika teostamiseks vajalikud meetmed, mis võivad hõlmata mitmeaastaseid koostööprogramme arengumaadega või temaatilisi programme.

2. Liit võib sõlmida kolmandate riikidega või pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega lepinguid, mis aitavad saavutada Euroopa Liidu lepingu artiklis 21 ja käesoleva lepingu artiklis 208 osutatud eesmärgi.

Esimene lõik ei piira liikmesriikide pädevust pidada rahvusvahelistes organites läbirääkimisi ja sõlmida lepinguid.

3. Euroopa Investeerimispank aitab oma põhikirjas esitatud tingimuste kohaselt kaasa lõikes 1 märgitud meetmete rakendamisele.

Artikkel 210

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 180)

1. Meetmete vastastikuse täiendavuse ja tõhususe edendamiseks kooskõlastavad liit, ja liikmesriigid oma arengukoostöö poliitikat ning konsulteerivad üksteisega abiprogrammide suhtes, seda ka rahvusvahelistes organisatsioonides ning rahvusvahelistel konverentsidel. Nad võivad alata ühismeetmeid. Kui vaja, aitavad liikmesriigid kaasa liidu abiprogrammide elluviimisele.

2. Komisjon võib teha kasulikke algatusi, et edendada lõikes 1 märgitud kooskõlastamist.

Artikkel 211

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 181)

Oma pädevuse piires teevad liit ja liikmesriigid koostööd kolmandate riikide ja pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega.

2. PEATÜKK

MAJANDUS-, FINANTS- JA TEHNILINE KOOSTÖÖ KOLMANDATE RIIKIDEGA

Artikkel 212

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 181a)

1. Ilma et see piiraks aluslepingute muude sätete, eriti artiklite 208–211 sätete kohaldamist, võtab liit kolmandate riikide suhtes, mis ei ole arengumaad, majandus-, finants- ja tehnilise koostöö meetmeid, mis hõlmavad eelkõige finantsvaldkonnas antavat abi. Sellised meetmed on kooskõlas liidu arengupoliitikaga ning neid viiakse ellu kooskõlas tema välistegevuse põhimõtete ja eesmärkidega. Liidu ja liikmesriikide meetmed täiendavad ja tugevdavad üksteist.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt lõike 1 rakendamiseks vajalikud meetmed.

3. Oma pädevuse piires teevad liit ja liikmesriigid koostööd kolmandate riikide ja pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega. Liidu koostöö korralduse võib kokku leppida liidu ja asjaomaste kolmandate isikute vaheliste lepingutega.

Esimene lõik ei piira liikmesriikide pädevust pidada läbirääkimisi rahvusvahelistes organites ja sõlmida rahvusvahelisi lepinguid.

Artikkel 213

Kui kolmanda riigi olukord nõuab liidu kiiret finantsabi, võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu vajalikud otsused.

3. PEATÜKK

HUMANITAARABI

Artikkel 214

1. Liidu operatsioone humanitaarabi valdkonnas teostatakse kooskõlas liidu välistegevuse põhimõtete ja eesmärkidega. Selliste operatsioonide eesmärk on anda sündmusekohast abi ning teha päästetöid ja pakkuda kaitset loodusõnnetuste või inimtegevusest tingitud õnnetuste tõttu kannatanud inimestele kolmandates riikides, et rahuldada erinevatest olukordadest tingitud humanitaarvajadusi. Liidu ja liikmesriikide operatsioonid täiendavad ja tugevdavad üksteist.

2. Humanitaarabioperatsioone teostatakse kooskõlas rahvusvahelise õigusega ning erapooletuse, neutraalsuse ja mittediskrimineerimise põhimõtetega.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu kehtestavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt meetmed, millega määratakse kindlaks humanitaarabioperatsioonide elluviimise raamistik.

4. Liit võib sõlmida kolmandate riikidega või pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega lepinguid, mis aitavad saavutada lõikes 1 ja Euroopa Liidu lepingu artiklis 21 osutatud eesmärged.

Esimene lõik ei piira liikmesriikide pädevust pidada rahvusvahelistes organites läbirääkimisi ja sõlmida lepinguid.

5. Et luua raamistikku, milles Euroopa noored saaksid liidu humanitaarabioperatsioonidele ühiselt kaasa aidata, asutatakse Euroopa vabatahtlik humanitaarabikorpus. Euroopa Parlament ja nõukogu määravad seadusandliku tavamenetluse kohaselt määruste abil kindlaks korpuse põhikirja ja töökorra.

6. Komisjon võib liidu ja liikmesriikide meetmete koordineerimiseks teha algatusi, et tugevdada liidu ja siseriiklike humanitaarabimeetmete vastastikust täiendavust ja tõhusust.

7. Liit tagab, et tema humanitaarabioperatsioonid koordineeritakse ja need on kooskõlas rahvusvaheliste organisatsioonide ja organite, eelkõige Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni süsteemi kuuluvate organisatsioonide ja organite operatsioonidega.

IV JAOTIS

PIIRAVAD MEETMED

Artikkel 215

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 301)

1. Kui vastavalt Euroopa Liidu lepingu V jaotise 2. peatükile vastu võetud otsus näeb ette majandus- ja rahandussuhete osalise või täieliku katkestamise või piiramise ühe või mitme kolmanda riigiga, võtab nõukogu liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni ühise ettepaneku põhjal kvalifitseeritud hääleteenamusega vastu vajalikud meetmed. Ta teavitab sellest Euroopa Parlamenti.
2. Kui vastavalt Euroopa Liidu lepingu V jaotise 2. peatükile vastu võetud otsuses on nii sätestatud, võib nõukogu lõikes 1 osutatud menetluse kohaselt võtta vastu piiravaid meetmeid juriidiliste või füüsiliste isikute ning rühmituste või mitteriiklike üksuste suhtes.
3. Käesolevas artiklis osutatud õigusaktid sisaldavad vajalikke õiguslikke tagatise käsitlevaid sätteid.

V JAOTIS

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

Artikkel 216

1. Liit võib sõlmida lepingu ühe või mitme kolmanda riigi või rahvusvahelise organisatsiooniga, kui aluslepingutes on nii sätestatud või kui lepingu sõlmimine on vajalik mõne aluslepingutes seatud eesmärgi saavutamiseks liidu poliitika raames, kui lepingu sõlmimise näeb ette liidu õiguslikult siduv akt või kui see võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala.
2. Liidu sõlmitud lepingud seovad liidu institutsioone ja liikmesriike.

Artikkel 217

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 310)

Liit võib ühe või mitme kolmanda riigiga või rahvusvahelise organisatsiooniga sõlmida lepinguid, millega luuakse assotsiatsioon, mis hõlmab vastastikuseid õigusi ja kohustusi, ühismeetmeid ja erimeetlusi.

Artikkel 218

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 300)

1. Ilma et see piiraks artikli 207 sätete kohaldamist, peetakse liidu ja kolmandate riikide või rahvusvaheliste organisatsioonide vaheliste lepingute üle läbirääkimisi ja selliseid lepinguid sõlmitakse vastavalt järgmisele menetlusele.

2. Nõukogu annab loa alustada läbirääkimisi, võtab vastu läbirääkimisjuhised, annab loa lepingutele alla kirjutada ja sõlmib lepingud.
3. Komisjon või liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, kui kavandatav leping on eranditult või peamiselt seotud ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga, annab soovitusi nõukogule, kes võtab vastu otsuse, millega antakse luba alustada läbirääkimisi ning nimetatakse sõltuvalt kavandatava lepingu teemast liidu läbirääkija või läbirääkimisrühma juht.
4. Nõukogu võib anda läbirääkijale juhiseid ning moodustada erikomitee, kellega tuleb läbirääkimiste pidamisel konsulteerida.
5. Läbirääkija ettepaneku põhjal võtab nõukogu vastu otsuse, millega antakse luba lepingule alla kirjutada ja vajaduse korral seda enne jõustumist ajutiselt kohaldada.
6. Nõukogu võtab läbirääkija ettepaneku põhjal vastu otsuse lepingu sõlmimise kohta.

Välja arvatud juhul, kui leping on seotud eranditult ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga, võtab nõukogu vastu otsuse lepingu sõlmimise kohta:

a) pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist järgmistel juhtudel:

- i) assotsieerimislepingud;
- ii) leping, liidu ühinemise kohta Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga;
- iii) lepingud, mis koostöömenetlusi kehtestades loovad teatud institutsioonilisi raamistikke;
- iv) liidu eelarvele olulist mõju avaldavad lepingud;
- v) lepingud, mis hõlmavad valdkondi, mille suhtes kohaldatakse kas seadusandlikku tavamenetlust või seadusandlikku erimenetlust, mille puhul on nõutav Euroopa Parlamendi nõusolek.

Kiireloomulisel juhul võivad Euroopa Parlament ja nõukogu kokku leppida nõusoleku andmise tähtajas;

b) pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga muudel juhtudel. Euroopa Parlament esitab oma arvamuse tähtaja jooksul, mille nõukogu võib määrata sõltuvalt asja kiireloomulisusest. Kui selle tähtaja jooksul arvamust ei ole esitatud, võib nõukogu teha otsuse.

7. Lepingu sõlmimisel võib nõukogu erandina lõigetest 5, 6 ja 9 volitada läbirääkijat kiitma liidu nimel heaks lepingu muudatusi, kui leping näeb ette, et muudatused tuleb vastu võtta lihtsustatud korras või et seda peab tegema lepingus sätestatud organ. Nõukogu võib sellisele volitamisele seada eritingimusi.

8. Nõukogu teeb kogu menetluse käigus otsuseid kvalifitseeritud hääleteenamusega.

Nõukogu teeb otsuse siiski ühehäälselt, kui leping hõlmab valdkonda, mille puhul liidu õigusakti vastuvõtmisel on nõutav ühehäälsus, samuti juhul, kui sõlmitakse assotsiatsieerimislepingud ja artiklis 212 osutatud lepingud kandidaatriikidega. Sõlmides lepingu liidu ühinemise kohta Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga teeb nõukogu samuti otsuse ühehäälselt; asjaomase lepingu sõlmimist käsitlev otsus jõustub pärast seda, kui liikmesriigid on selle kooskõlas oma põhi-seadusest tulenevate nõuetega heaks kiitnud.

9. Nõukogu võtab komisjoni või liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ettepaneku põhjal vastu otsuse, millega peatatakse lepingu täitmine ja kehtestatakse lepingus sätestatud organis liidu nimel võetavad seisukohad, kui asjaomasel organil tuleb vastu võtta õigusliku toimega akte, välja arvatud õigusaktid, millega täiendatakse või muudetakse lepingu institutsioonilist raamistikku.

10. Euroopa Parlamenti teavitatakse viivitamata ja täielikult kõigil menetluse etappidel.

11. Liikmesriik, Euroopa Parlament, nõukogu või komisjon võib taotleda Euroopa Kohtult arvamust selle kohta, kas kavandatav leping on aluslepingutega kooskõlas. Kui kohtu arvamus on negatiivne, saab kavandatav leping jõustuda üksnes juhul, kui seda muudetakse või kui aluslepingud läbi vaadatakse.

Artikkel 219

(endised EÜ asutamislepingu artikli 111 lõiked 1-3 ja 5)

1. Erandina artiklist 218 võib nõukogu, tehes otsuse kas Euroopa Keskpanga soovitusel põhjal või komisjoni soovitusel põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Keskpangaga hindade stabiilsuse eesmärgiga kooskõlas olevale konsensusele jõudmise üle sõlmida ametlikke kokkuleppeid euro vahetuskursisüsteemi kohta kolmandate riikide valuutade suhtes. Nõukogu teeb ühehäälselt otsuse pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ning kooskõlas lõikes 3 sätestatud menetlusega.

Nõukogu võib kas Euroopa Keskpanga soovitusel põhjal või komisjoni soovitusel põhjal ning pärast Euroopa Keskpangaga konsulteerimist, selleks et jõuda hindade stabiilsuse eesmärgiga ühtivale konsensusele, võtta vastu või kohandada euro keskkurssi vahetuskursisüsteemi piires või neist loobuda. Nõukogu eesistuja informeerib Euroopa Parlamenti euro keskkursside kinnitamisest, korrigeerimisest või neist loobumisest.

2. Lõikes 1 märgitud vahetuskursisüsteemi puudumisel ühe või mitme kolmandate riikide valuuta suhtes võib nõukogu kas komisjoni soovitusel põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Kesk pangaga või Euroopa Kesk pangaga soovitusel põhjal sõnastada nende valuutade suhtes vahetuskursipoliitika üldsuunised. Need üldsuunised ei piira EKPS esmast eesmärki säilitada hindade stabiilsus.

3. Kui liidul on vaja pidada läbirääkimisi ühe või mitme kolmanda riigi või rahvusvahelise organisatsiooniga raha- või välisvaluutarežiimi küsimusi käsitlevate kokkulepete puhul, siis erandina artiklist 218 otsustab läbirääkimiste korra ning niisuguste lepingute sõlmimise nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Kesk pangaga. Selline kord tagab, et liit väljendab ühtset seisukohta. Komisjon on läbirääkimistesse täielikult kaasatud.

4. Liikmesriigid võivad pidada läbirääkimisi rahvusvahelistes organisatsioonides ning sõlmida rahvusvahelisi lepinguid, ilma et see piiraks liidu pädevust ja liidu kokkuleppeid majandus- ja raha-liidu suhtes.

VI JAOTIS

LIIDU SUHTED RAHVUSVAHELISTE ORGANISATSIOONIDE JA KOLMANDATE RIIKIDEGA NING LIIDU DELEGATSIOONID

Artikkel 220

(endised EÜ asutamislepingu artiklid 302-304)

1. Liit seab sisse kõik asjakohased koostöövormid Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni organite ja selle allasutuste, Euroopa Nõukogu, Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni ning Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooniga.

Liit hoiab samuti kohaseid suhteid teiste rahvusvaheliste organisatsioonidega.

2. Käesoleva artikli rakendamise eest vastutavad liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjon.

Artikkel 221

1. Liitu esindavad liidu delegatsioonid kolmandates riikides ja rahvusvahelistes organisatsioonides.

2. Liidu delegatsioonid alluvad liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale. Nad tegutsesid tihedas koostöös liikmesriikide diplomaatiliste ja konsulaaresindustega.

VII JAOTIS

SOLIDAARSUSKLAUSEL

Artikkel 222

1. Kui liikmesriiki tabab terrorirünnak või kui ta langeb loodusõnnetuse või inimtegevusest tingitud õnnetuse ohvriks, tegutsevad liit ja selle liikmesriigid üheskoos solidaarselt. Liit mobiliseerib kõik tema käsutuses olevad vahendid, kaasa arvatud liikmesriikide poolt kättesaadavaks tehtud sõjalised vahendid, selleks et:

a) — hoida liikmesriikide territooriumil ära terrorismiohtu;

— kaitsta demokraatlikke institutsioone ja tsiviilelanikke terrorirünnaku eest;

— abistada liikmesriiki tema poliitiliste organite taotlusel tema territooriumil terrorirünnaku korral;

b) abistada liikmesriiki tema poliitiliste organite taotlusel tema territooriumil loodus- või inimtegevusest tingitud õnnetuse korral.

2. Kui üht liikmesriiki tabab terrorirünnak või kui ta langeb loodusõnnetuse või inimtegevusest tingitud õnnetuse ohvriks, abistavad seda liikmesriiki tema poliitilise võimu organite taotlusel teised liikmesriigid. Selleks koordineerivad liikmesriigid omavahelist tegevust nõukogus.

3. Käesoleva solidaarsusklausli liidu poolse rakendamise korra määratleb nõukogu komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ühise ettepaneku põhjal vastuvõetud otsusega. Nõukogu teeb otsuse kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 31 lõikega 1, kui see otsus on kaitsepoliitilise tähendusega. Sellest teavitatakse Euroopa Parlamenti.

Käesoleva lõike kohaldamisel ja ilma et see piiraks artikli 240 kohaldamist, abistab nõukogu poliitika- ja julgeolekukomitee, keda toetavad ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika raames loodud struktuurid ja artiklis 71 osutatud komitee, kes esitavad vajaduse korral ühisarvamusi.

4. Et liit ja selle liikmesriigid saaksid tõhusalt toimida, hindab Euroopa Ülemkogu regulaarselt liitu ähvardavaid ohtusid.

KUUES OSA

INSTITUTSIOONILISED JA RAHANDUSSÄTTED

I JAOTIS

SÄTTED INSTITUTSIOONIDE KOHTA

1. PEATÜKK

INSTITUTSIOONID

1. JAGU

EUROOPA PARLAMENT

Artikkel 223

(endised EÜ asutamislepingu artikli 190 lõiked 4 ja 5)

1. Euroopa Parlament koostab ettepaneku eesmärgiga kehtestada vajalikud sätted oma liikmete otsesteks ja üldisteks valimisteks ühtse menetluse kohaselt kõikides liikmesriikides või kõikidele liikmesriikidele ühistel põhimõtetel.

Nõukogu kehtestab vajalikud sätted seadusandliku erimenetluse kohaselt ühehäälsel otsusega ning pärast nõusoleku saamist Euroopa Parlamendilt, kes teeb otsuse oma liikmete enamusega. Asjaomased sätted jõustuvad pärast seda, kui liikmesriigid on need heaks kiitnud kooskõlas nende põhiseadusest tulenevate nõuetega.

2. Euroopa Parlament määrab omal algatusel seadusandliku erimenetluse kohaselt pärast komisjoni arvamuse küsimist ja nõukogu heakskiidul määruste abil kindlaks eeskirjad ja üldtingimused, mis reguleerivad tema liikmete kohustusi. Kõik eeskirjad ja tingimused, mis puudutavad parlamendi praeguste või endiste liikmete maksustamist, nõuavad nõukogu ühehäälsel otsust.

Artikkel 224

(endine EÜ asutamislepingu artikli 191 teine lõik)

Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt määruste abil vastu eeskirjad, mis reguleerivad Euroopa tasandil toimivaid erakondi, millele on osutatud Euroopa Liidu lepingu artikli 10 lõikes 4, ning eelkõige nende rahastamise eeskirju.

Artikkel 225

(endine EÜ asutamislepingu artikli 192 teine lõik)

Euroopa Parlament võib oma liikmete hääleteenamusega taotleda, et komisjon esitaks asjakohased ettepanekud küsimuste kohta, mille puhul ta peab aluslepingute rakendamisel vajalikuks liidu õigusakti vastuvõtmist. Kui komisjon ettepanekut ei esita, teatab ta Parlamendile selle põhjustest.

Artikkel 226

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 193)

Ilma et see piiraks aluslepingutega teistele institutsioonidele või asutustele antud volitusi, võib Euroopa Parlament oma kohustusi täites liikmete ühe neljandiku nõudmisel asutada ajutise uurimiskomisjoni, et uurida väidetavaid rikkumisi või halduslikku omavoli liidu õiguse rakendamisel, välja arvatud juhud, kui väidetavaid fakte uurib kohus ja kui asi on alles kohtumenetluses.

Ajutine uurimiskomisjon lakkab olemast oma aruande esitamise järel.

Uurimisõiguse kasutamist reguleeriva korra määrab Euroopa Parlament kindaks määruste abil omal algatusel seadusandliku erimenetluse kohaselt ning pärast nõukogult ja komisjonilt nõusoleku saamist.

Artikkel 227

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 194)

Igal liidu kodanikul ning igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kes elab või kelle registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, on õigus kas üksikult või koos teiste kodanike või isikutega pöörduda petitsiooniga Euroopa Parlamendi poole küsimuses, mis kuulub liidu tegevusvaldkondadesse ja mis teda otseselt puudutab.

Artikkel 228

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 195)

1. Euroopa Parlamendi valitud ombudsman on volitatud igalt liidu kodanikult või igalt füüsiliselt või juriidiliselt isikult, kes elab või kelle registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, vastu võtma kaebusi haldusliku omavoli juhtude kohta liidu institutsioonide, organite või asutuste tegevuses; välja arvatud Euroopa Liidu Kohus, kui see tegutseb õigusemõistjana.. Ombudsman uurib neid kaebusi ja annab nende kohta aru.

Kooskõlas oma kohustustega korraldab ombudsman kas omal algatusel, otseselt talle või siis Euroopa Parlamendi liikme kaudu esitatud kaebuste põhjal uurimise, kui ta leiab selleks olevat alust, välja arvatud juhud, kui väidetavad faktid on või on olnud kohtumenetluse objektiks. Kui ombudsman tuvastab haldusliku omavoli juhtumi, esitab ta asja vastavale institutsioonile, organile või asutusele, kellel on aega kolm kuud, et ombudsmani oma seisukohast informeerida. Seejärel saadab ombudsman ettekande Euroopa Parlamendile ja vastavale institutsioonile. Kaebuse esitanud isikut informeeritakse uurimise tulemustest.

Ombudsman esitab igal aastal Euroopa Parlamendile aruande oma uurimiste tulemustest.

2. Ombudsman valitakse iga Euroopa Parlamendi valimise järel viimasega samaks ametiajaks. Ombudsmani võib ametisse tagasi valida.

Euroopa Kohus võib Euroopa Parlamendi taotlusel ombudsmani ametist tagandada, kui ta ei vasta enam tingimustele, mis on nõutavad tema kohustuste täitmiseks, või kui ta on süüdi raskes üleastumises.

3. Ombudsman on oma kohustuste täitmisel täiesti sõltumatu. Nende kohustuste täitmisel ta ei taotle ega saa juhiseid üheltki valitsuselt, institutsioonilt, organilt ega asutuselt. Ametisoleku ajal ei tohi ombudsman töötada ühelgi teisel tasustataval ega mittetasustataval ametikohal.

4. Euroopa Parlament määrab omal algatusel seadusandliku erimenetluse kohaselt pärast komisjoni arvamuse taotlemist ja otsuse tegeva nõukogu heakskiidul määruste abil kindlaks tegevusjuhendi ja üldised tingimused, mis reguleerivad ombudsmani kohustuste täitmist.

Artikkel 229

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 196)

Euroopa Parlament peab iga-aastase istungjärgu. See tuleb kutsumiseta kokku märtsikuu teisel teisipäeval.

Euroopa Parlament võib kokku tulla erakorraliseks osaistungjärguks, kui seda taotleb tema liikmete enamus või kui seda taotleb nõukogu või komisjon.

Artikkel 230

(endine EÜ asutamislepingu artikli 197 teine, kolmas ja neljas lõik)

Komisjon võib osa võtta kõikidest istungitest ning tema taotluse korral kuulatakse ta ära.

Komisjon vastab suuliselt või kirjalikult Euroopa Parlamendi või selle liikmete küsimustele.

Euroopa Parlament kuulab Euroopa Ülemkogu ja nõukogu ära kooskõlas tingimustega, mis on sätestatud Euroopa Ülemkogu kodukorras ja nõukogu kodukorras.

Artikkel 231

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 198)

Kui aluslepingud ei sätesta teisiti, teeb Euroopa Parlament otsused antud hääle enamusega.

Kvoorum määratakse kindlaks kodukorraga.

Artikkel 232

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 199)

Euroopa Parlament võtab vastu oma kodukorra, tehes otsuse oma liikmete hääleteenamusega.

Euroopa Parlamendi dokumendid avaldatakse aluslepingutes ja tema kodukorras ettenähtud viisil.

Artikkel 233

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 200)

Euroopa Parlament arutab komisjoni esitatud iga-aastast üldaruannet avalikul istungil.

Artikkel 234

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 201)

Kui Euroopa Parlamendi päevakorda esitatakse umbusaldusavaldus komisjoni tegevuse kohta, ei pane Euroopa Parlament seda hääletusele varem kui kolme päeva möödumisel selle päevakorda esitamisest ning umbusaldusavaldus otsustatakse ainult avalikul hääletusel.

Kui umbusaldusavalduse poolt on antud hääle kahekolmandikuline enamus, mis esindab Euroopa Parlamendi liikmete enamust, astuvad komisjoni liikmed täies koosseisus tagasi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja astub tagasi oma komisjonis täidetavatest ülesannetest. Nad jäävad ametisse ja jätkavad asjaajamist seni, kuni nad asendatakse kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikliga 17. Sellisel juhul lõpeb nende asemele nimetatud komisjoni liikmete ametiaeg kuupäeval, mil oleks lõppenud täies koosseisus tagasi astuma sunnitud komisjoni liikmete ametiaeg.

2. JAGU

EUROOPA ÜLEMKOGU

Artikkel 235

1. Hääletamisel võib iga Euroopa Ülemkogu liige esindada peale enda ainult üht teist liiget.

Euroopa Liidu lepingu artikli 16 lõiget 4 ja käesoleva lepingu artikli 238 lõiget 2 kohaldatakse Euroopa Ülemkogu suhtes juhul, kui ülemkogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega. Kui Euroopa Ülemkogu teeb otsuse hääletamise teel, selle eesistuja ja komisjoni president hääletamisel ei osale.

Isiklikult kohalviibivate või esindatud liikmete hääletamisest hoidumine ei takista Euroopa Ülemkogu vastu võtmast otsuseid, mille tegemiseks on nõutav ühehäälsus.

2. Euroopa Ülemkogu võib kohale kutsuda Euroopa Parlamendi presidendi, et teda ära kuulata.
3. Euroopa Ülemkogu teeb lihthäälteenamusega otsuseid menetlusküsimustes ja võtab lihthäälteenamusega vastu oma kodukorra.
4. Euroopa Ülemkogu abistab nõukogu peasekretariaat.

Artikkel 236

Euroopa Ülemkogu võtab kvalifitseeritud häälteenamusega vastu:

- a) otsuse, millega kehtestatakse muude nõukogu koosseisude kui üld- ja välisasjade nõukogu loetelu koostöös Euroopa Liidu lepingu artikli 16 lõikega 6;
- b) otsuse nõukogu koosseisude, välja arvatud välisasjade nõukogu eesistumise kohta koostöös Euroopa Liidu lepingu artikli 16 lõikega 9.

3. JAGU

NÕUKOGU

Artikkel 237

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 204)

Nõukogu tuleb kokku eesistuja kutsel kas eesistuja enda algatusel või ühe nõukogu liikme või komisjoni taotlusel.

Artikkel 238

(endised EÜ asutamislepingu artikli 205 lõiked 1 ja 2)

1. Kui nõukogu otsuse tegemiseks on nõutav lihthäälteenamus, teeb ta otsuse oma liikmete häälteenamusega.
2. Erandina Euroopa Liidu lepingu artikli 16 lõikest 4 määratletakse kvalifitseeritud häälteenamust alates 1. novembrist 2014 ning kui protokollis üleminekusätete kohta ei sätestatud teisiti,

nõukogu liikmete vähemalt 72 %-lise häälteenamusena, tingimusel et nad esindavad liikmesriike, mis moodustavad vähemalt 65 % liidu elanikest, kui nõukogu ei tee otsust komisjoni ega liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ettepaneku põhjal.

3. Alates 1. novembrist 2014 ning kui protokollis üleminekusätete kohta ei ole sätestatud teisiti, määratletakse kvalifitseeritud häälteenamust, juhul kui aluslepingute kohaldamisel ei osale hääletamisel kõik nõukogu liikmed, järgmiselt:

a) Kvalifitseeritud häälteenamust määratletakse nõukogu liikmete vähemalt 55 %-lise häälteenamusena tingimusel, et nad esindavad osalevaid liikmesriike, mis moodustavad vähemalt 65 % nende riikide elanikest.

Blokeerivasse vähemusse peab kuuluma vähemalt minimaalne arv nõukogu liikmeid, kes esindavad rohkem kui 35 % osalevate liikmesriikide elanikest, pluss üks liige; ilma selleta, loetakse saavutatuks kvalifitseeritud häälteenamus.

b) Erandina punktist a määratletakse kvalifitseeritud häälteenamust juhul, kui nõukogu ei tee otsust komisjoni ega liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ettepaneku põhjal, nõukogu liikmete vähemalt 72 %-lise häälteenamusena, tingimusel et nad esindavad osalevaid liikmesriike, mis moodustavad vähemalt 65 % nende riikide elanikest.

4. Isiklikult kohalviibivate või esindatud liikmete hääletamisest hoidumine ei takista nõukogu vastu võtmast otsuseid, mis nõuavad ühehäälsust.

Artikkel 239

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 206)

Hääletamisel võib iga nõukogu liige esindada peale enda veel ainult üht liiget.

Artikkel 240

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 207)

1. Liikmesriikide valitsuste alalistest esindajatest koosnev komitee vastutab nõukogu töö ettevalmistamise ja talle viimase poolt antud ülesannete täitmise eest. Nõukogu kodukorras sätestatud juhtudel võib komitee vastu võtta otsuseid menetlusküsimustes.

2. Nõukogule on abiks peasekretariaat, mida juhatab nõukogu nimetatud peasekretär.

Peasekretariaadi korralduse otsustab nõukogu lihthäälteenamusega.

3. Nõukogu teeb lihthäälteenamusega otsuseid menetlusküsimustes ja võtab lihthäälteenamusega vastu oma kodukorra.

Artikkel 241

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 208)

Nõukogu, tehes otsuse lihthäälteenamusega, võib komisjonilt taotleda uuringute korraldamist, mida nõukogu peab soovitavaks ühiste eesmärkide saavutamiseks, ning teha talle asjakohaseid ettepanekuid. Kui komisjon ettepanekut ei esita, teatab ta nõukogule selle põhjustest.

Artikkel 242

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 209)

Pärast konsulteerimist komisjoniga määrab nõukogu lihthäälteenamusega kindlaks aluslepingutega ettenähtud komiteede tööd reguleerivad eeskirjad.

Artikkel 243

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 210)

Nõukogu määrab kindlaks Euroopa Ülemkogu eesistuja, komisjoni presidendi, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, komisjoni liikmete, Euroopa Liidu Kohtu presidentide, liikmete ja kohtusekretäride ning nõukogu peasekretäri palga, hüvitised ning pensioni; samuti määrab nõukogu kindlaks kõik väljamaksed, mis tehakse töötasu asemel.

4. JAGU

KOMISJON

Artikkel 244

Kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõikega 5 valitakse komisjoni liikmed, tuginedes Euroopa Ülemkogu poolt ühehäälselt kehtestatud rotatsioonisüsteemile, mis rajaneb järgmistel põhimõtetel:

- a) liikmesriike koheldakse rangelt võrdsetel alustel, kui otsustatakse, millises järjestuses ja kui kaua nende kodanikud on komisjoni liikmed; seega ei või kahe liikmesriigi kodanike mandaatide kogusummade vahe olla kunagi suurem kui üks;
- b) kui punktist a ei tulene teisiti, moodustatakse iga järjestikune komisjon selliselt, et see kajastaks rahuldavalt liikmesriikide kui terviku demograafilist ja geograafilist spektrit.

Artikkel 245

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 213)

Komisjoni liikmed hoiduvad kõigest, mis on kokkusobimatu nende kohustuste laadiga. Liikmesriigid austavad nende sõltumatust ega püüa neid nende ülesannete täitmisel mõjutada. Oma ametiaja jooksul ei või komisjoni liikmed töötada ühelgi teisel tasustataval ega mittetasustataval ametikohal. Oma kohustusi täitma asudes kohustuvad nad pidulikult nii ametiaja jooksul kui ka pärast selle lõppemist austama sellest tulenevaid kohustusi ning eriti oma kohustust käituda ausalt ja diskreetselt teatud ametissenimetamiste suhtes või soodustuste vastuvõtmisel pärast oma ametiaja lõppemist. Nende kohustuste rikkumise korral võib Euroopa Kohus lihthäälteenamusega otsustava nõukogu avalduse või komisjoni avalduse põhjal otsustada, et asjassepuutuv liige tuleb vastavalt asjaoludele kas ametist tagandada vastavalt artikli 247 sätetele või jätta ilma õigusest saada pensioni või muid seda asendavaid soodustusi.

Artikkel 246

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 215)

Kui tavaline asendamine või surm välja arvata, lõpevad komisjoni liikme kohustused ametist lahkumisel või tagandamisel.

Ametist lahkumise, tagandamise või surma tõttu vabaks jäänud liikme ametikohale nimetab nõukogu liikme järelejäanud ametiajaks ühisel kokkuleppel komisjoni presidendiga pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ja Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõike 3 teises lõigus sätestatud tingimuste kohaselt uue sama kodakondsusega liikme.

Nõukogu võib komisjoni presidendi ettepaneku põhjal ühehäälselt otsustada, et asjaomast vaba ametikohta ei ole vaja täita, eelkõige juhul, kui asjaomase liikme järelejäanud ametiaeg on lühike.

Presidendi ametist lahkumise, tagandamise või surma korral täidetakse tema ametikoht ülejäänud ametiajaks. Presidendi asendamiseks kohaldatakse Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõikes 7 sätestatud menetlust.

Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ametist lahkumise, tagandamise või surma korral asendatakse liidu välisminister järelejäanud ametiajaks vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 18 lõikele 1.

Kui tagasi astuvad kõik komisjoni liikmed, jäävad nad ametisse ja jätkavad asjaajamist seni, kuni nad Euroopa Liidu lepingu artikli 17 kohaselt asendatakse järelejäanud ametiajaks.

Artikkel 247

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 216)

Kui komisjoni liige ei vasta enam tingimustele, mis on nõutavad tema ametiülesannete täitmiseks, või kui ta on süüdi tõsisel üleastumises, võib Euroopa Kohus ta lihthäälteenamusega otsustava nõukogu avalduse või komisjoni avalduse põhjal ametist tagandada.

Artikkel 248

(endine EÜ asutamislepingu artikli 217 lõige 2)

Ilma et see piiraks Euroopa Liidu lepingu artikli 18 lõike 4 kohaldamist, struktureerib ning jagab komisjoni ülesanded komisjoni liikmete vahel komisjoni president vastavalt kõnealuse lepingu artikli 17 lõikele 6. President rühmitab ja jaotab liikmete vahel komisjoni ees seisvad ülesanded. President võib komisjoni ametiaja jooksul need ülesanded ümber jaotada. Komisjoni liikmed täidavad neile presidendi poolt pandud ülesandeid tema kontrolli all.

Artikkel 249

(endine EÜ asutamislepingu artikli 218 lõige 2 ja artikkel 212)

1. Komisjon võtab vastu oma kodukorra, selleks et tagada iseenese ja oma talituste töö. Komisjon tagab kodukorra avaldamise.
2. Komisjon avaldab igal aastal hiljemalt kuu aega enne Euroopa Parlamendi istungjärgu algust üldaruande liidu tegevuse kohta.

Artikkel 250

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 219)

Komisjon teeb otsused liikmete hääleenamusega.

Kvoorum määratakse kindlaks tema kodukorras.

5. JAGU

EUROOPA LIIDU KOHUS

Artikkel 251

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 221)

Euroopa Kohus tuleb kokku kodadena või suurkojana vastavalt selleks Euroopa Liidu Kohtu põhikirjas sätestatud eeskirjadele.

Kui põhikiri seda ette näeb, võib Euroopa Kohus tulla kokku ka täiskoguna.

Artikkel 252

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 222)

Euroopa Kohut abistab kaheksa kohtujuristi. Kui Euroopa Kohus seda taotleb, võib nõukogu ühehäälselt suurendada kohtujuristide arvu.

Kohtujuristi ülesanne on avalikul kohtuistungil täiesti erapooletult ja sõltumatult teha põhjendatud ettepanekuid kohtuasjades, mis Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohaselt nõuavad tema osalust.

Artikkel 253

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 223)

Euroopa Kohtu kohtunikud ja kohtujuristid valitakse isikute hulgast, kelle sõltumatus on väljaspool kahtlust ning kellel on oma riigi kõrgeimastesse kohtunikuametitesse nimetamiseks nõutav kvalifikatsioon või kes on tunnustatud ja pädevad juristid; nad nimetatakse ametisse liikmesriikide valitsuste ühisel kokkuleppel kuueks aastaks pärast konsulteerimist artiklis 255 sätestatud komiteega.

Iga kolme aasta järel toimub kohtunike ja kohtujuristide osaline asendamine vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirjas sätestatud tingimustele.

Kohtunikud valivad enda seast kolmeks aastaks Euroopa Kohtu presidendi. Presidendi võib tagasi valida.

Ametiaja lõppemisel võib kohtuniku ja kohtujuristi uueks ametiajaks tagasi nimetada.

Euroopa Kohus nimetab oma kohtusekretäri ja koostab tema ametijuhendi.

Euroopa Kohus võtab vastu oma kodukorra. Kodukorra jaoks on nõutav nõukogu antud heakskiit.

Artikkel 254

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 224)

Üldkohtu kohtunike arvu määrab Euroopa Liidu Kohtu põhikiri. Põhikiri võib ette näha, et üldkohut abistavad kohtujuristid.

Üldkohtu liikmed valitakse isikute hulgast, kelle sõltumatus on väljaspool kahtlust ning kes on kõrgesse kohtunikuametisse määramiseks pädevad. Nad nimetatakse ametisse liikmesriikide valitsuste ühisel kokkuleppel kuueks aastaks pärast konsulteerimist artiklis 255 sätestatud komiteega. Liikmeskonda uuendatakse osaliselt iga kolme aasta järel. Ametiaja lõppemisel võib liikme tagasi nimetada.

Kohtunikud valivad enda seast kolmeks aastaks üldkohtu presidendi. Presidendi võib tagasi valida.

Üldkohus nimetab oma kohtusekretäri ja koostab tema ametijuhendi.

Üldkohus kehtestab oma kodukorra kokkuleppel Euroopa Kohtuga. Kodukorra jaoks on nõutav nõukogu antud heakskiit.

Kui Euroopa Liidu Kohtu põhikiri ei sätesta teisiti, kohaldatakse üldkohtu suhtes aluslepingute Euroopa Kohut käsitlevaid sätteid.

Artikkel 255

Luuakse komitee, mille ülesandeks on esitada arvamus kandidaatide sobivuse kohta Euroopa Kohtu ja üldkohtu kohtuniku ja kohtujuristi ametikohale, enne kui liikmesriikide valitsused nad vastavalt artiklitele 253 ja 254 ametisse nimetavad.

Komitee koosneb seitsmest liikmest, kes valitakse Euroopa Kohtu ja üldkohtu endiste liikmete, riikide kõrgemate kohtute liikmete ning tunnustatud ja pädevate juristide hulgast, kusjuures ühe liikme kandidatuuri esitab Euroopa Parlament. Nõukogu võtab vastu otsuse, millega kehtestab komitee töökorra, ja otsuse, millega nimetab komitee liikmed. Ta teeb otsuse Euroopa Kohtu presidendi algatusel.

Artikkel 256

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 225)

1. Üldkohus on pädev arutama ja lahendama esimese astmena artiklites 263, 265, 268, 270 ja 272 osutatud hagisid või menetlusi, välja arvatud need, mis on määratud artikli 257 alusel moodustatud erikohtule või kuuluvad põhikirja järgi Euroopa Kohtu pädevusse. Põhikiri võib ette näha, et üldkohtul on pädevus muud liiki hagide või menetluste puhul.

Käesoleva lõike alusel tehtud üldkohtu otsuseid võib Euroopa Kohtusse edasi kaevata üksnes õigusküsimustes vastavalt põhikirjas sätestatud tingimustele ning ulatusele.

2. Üldkohus on pädev arutama ja lahendama erikohtute otsuste kohta algatatud hagisid või menetlusi.

Käesoleva lõike alusel tehtud üldkohtu otsuseid võib Euroopa Kohus erandkorras teista põhikirjas sätestatud tingimustel ja ulatuses, kui valitseb tõsine oht, et need otsused mõjutavad liidu õiguse ühtsust või järjepidevust.

3. Üldkohus on teatavates põhikirjas sätestatud valdkondades pädev arutama ja lahendama küsimusi, mille suhtes artikli 267 alusel taotletakse eelotsust.

Kui üldkohus leiab, et kohtuasjas nõutav põhimõtteline otsus tõenäoliselt mõjutab liidu õiguse ühtsust või järjepidevust, võib ta suunata asja otsustamiseks Euroopa Kohtusse.

Otsuseid, mis üldkohus on teinud küsimustes, mille suhtes taotletakse eelotsust, võib Euroopa Kohus erandkorras teista põhikirjas sätestatud tingimustel ja ulatuses, kui valitseb tõsine oht, et need otsused mõjutavad liidu õiguse ühtsust või järjepidevust.

Artikkel 257

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 225a)

Euroopa Parlament ja nõukogu võivad seadusandliku tavamenetluse kohaselt moodustada üldkohtu juurde erikohtuid, mille ülesanne on esimese astmena lahendada teatavates valdkondades algatatud teatud liiki kohtuasju. Euroopa Parlament ja nõukogu teevad otsuse määruste abil komisjoni ettepaneku põhjal pärast konsulteerimist Euroopa Kohtuga või Euroopa Kohtu taotlusel pärast konsulteerimist komisjoniga.

Erikohtu moodustamise määrukses sätestatakse eeskirjad kohtu koosseisu ja talle antud pädevuse kohta.

Erikohtute otsuseid võib edasi kaevata üldkohtusse üksnes õigusküsimustes või, kui see on ette nähtud erikohtu moodustamise otsuses, ka faktilistes asjaoludes.

Erikohtute liikmed valitakse isikute hulgast, kelle sõltumatus on väljaspool kahtlust ning kes on kohtunikuametisse määramiseks pädevad. Ametisse nimetab nad nõukogu, kes teeb otsuse ühehäälselt.

Erikohtud kehtestavad oma kodukorra kokkuleppel Euroopa Kohtuga. Kodukorra jaoks on nõutav nõukogu antud heakskiit.

Kui erikohtu moodustamise määrus ei sätesta teisiti, kohaldatakse erikohtute suhtes aluslepingute Euroopa Liidu Kohut käsitlevaid sätteid ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja sätteid. Põhikirja I jaotist ja selle artiklit 64 kohaldatakse erikohtutele igal juhul.

Artikkel 258

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 226)

Kui komisjon on arvamisel, et liikmesriik ei ole täitnud aluslepingutest tulenevat kohustust, esitab ta selle kohta oma põhjendatud arvamuse, olles andnud asjassepuutuvalle riigile võimaluse esitada oma seisukoht.

Kui asjassepuutuv riik ei järgi esitatud arvamust komisjoni seatud tähtaja jooksul, võib komisjon anda asja Euroopa Liidu Kohtusse.

Artikkel 259

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 227)

Liikmesriik, kes on arvamusel, et teine liikmesriik ei ole täitnud aluslepingutest tulenevat kohustust, võib anda asja Euroopa Liidu Kohtusse.

Enne kui mõni liikmesriik esitab hagi teise liikmesriigi vastu seoses aluslepingutest tuleneva kohustuse väidetava rikkumisega, annab ta asja arutamiseks komisjonile.

Kui mõlemale asjassepuutuvale riigile on antud võimalus esitada nii suuliselt kui ka kirjalikult oma seisukoht ning märkused vastaspoole väidete kohta, esitab komisjon oma põhjendatud arvamuse.

Kui komisjon ei ole esitanud oma arvamust kolme kuu jooksul alates küsimuse tema kätte andmise ajast, siis sellise arvamuse puudumine ei takista asja andmist kohtusse.

Artikkel 260

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 228)

1. Kui Euroopa Liidu Kohus leiab, et liikmesriik ei ole täitnud aluslepingutest tulenevat kohustust, siis nõutakse sellelt riigilt kohtu otsuse täitmiseks vajalike meetmete võtmist.

2. Kui komisjon on arvamusel, et asjassepuutuv liikmesriik ei ole võtnud vajalikke meetmeid kohtuotsuse täitmiseks, võib ta pärast seda, kui on andnud sellele riigile võimaluse esitada oma märkused, anda asja kohtusse. Seejuures näitab ta ära põhisumma või karistusmakse suuruse, mida ta peab asjaoludele vastavaks ja mille asjassepuutuv liikmesriik peab tasuma.

Kui kohus leiab, et asjassepuutuv liikmesriik ei ole tema otsust täitnud, võib ta sellele määrata põhisumma või trahvi.

See menetlus ei piira artikli 259 kohaldamist.

3. Kui komisjon esitab artikli 258 alusel hagi kohtusse põhjendusega, et asjassepuutuv liikmesriik ei ole täitnud seadusandliku menetluse kohaselt vastuvõetud direktiivi ülevõtmise meetmetest teatamise kohustust, võib ta juhul, kui peab seda sobivaks, näidata ära põhisumma või karistusmakse suuruse, mida ta peab asjaoludele vastavaks ja mille asjassepuutuv liikmesriik peab tasuma.

Kui kohus tuvastab rikkumise, võib ta asjassepuutuvale liikmesriigile määrata põhisumma või karistusmakse, mis ei ületa komisjoni määratud summat. Maksekohustus jõustub kohtuotsuses ettenähtud kuupäeval.

Artikkel 261

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 229)

Aluslepingute sätete alusel Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt ühiselt vastuvõetud määrused ning nõukogu määrused võivad Euroopa Liidu Kohtule anda täieliku pädevuse selliste määrustega ettenähtud karistuste määramisel.

Artikkel 262

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 229a)

Ilma et see piiraks aluslepingute muude sätete kohaldamist, võib nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ühehäälselt vastu võtta sätteid, millega antakse Euroopa Liidu Kohtule nõukogu poolt kindlaksmääratavas ulatuses pädevus vaidlustes nende aluslepingute alusel vastuvõetud õigusaktide kohaldamise üle, mis loovad Euroopa intellektuaalomandiõigusi. Nimetatud sätteid jõustuvad pärast seda, kui liikmesriigid on need kooskõlas oma põhiseadusest tulenevate nõuetega heaks kiitnud.

Artikkel 263

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 230)

Euroopa Liidu Kohus kontrollib seadusandlike aktide ning nõukogu, komisjoni ja Euroopa Keskpanga õigusaktide seaduslikkust, välja arvatud soovitusel ja arvamused, ning nende Euroopa Parlamendi ja Euroopa Ülemkogu õigusaktide seaduslikkust, mille eesmärgiks on tekitada õiguslikke tagajärgi kolmandatele isikutele. Samuti kontrollib Euroopa Liidu Kohus liidu organite või asutuste õigusaktide seaduslikkust, mille eesmärgiks on tekitada õiguslikke tagajärgi kolmandatele isikutele.

Selleks on kohtu pädevuses lahendada liikmesriigi, Euroopa Parlamendi, nõukogu või komisjoni hagsid, mille aluseks on pädevuse puudumine, olulise menetlusnormi rikkumine, aluslepingute või selle rakendusnormi rikkumine või võimu kuritarvitamine.

Samadel tingimustel on kohtu pädevuses kontrollikoja ja Euroopa Keskpanga ja regioonide komitee poolt oma õiguste kaitseks esitatud hagd.

Iga füüsiline või juriidiline isik võib esimeses ja teises lõigus sätestatud tingimustel esitada hagi temale adresseeritud või teda otseselt ja isiklikult puudutava akti vastu ning üldkohaldatava akti vastu, mis puudutab teda otseselt ja ei sisalda rakendusmeetmeid.

Õigusaktides, millega luuakse liidu organeid ja asutusi, võib ette näha eritingimused ja erikorra seoses füüsiliste või juriidiliste isikute hagide esitamisega nende organite ja asutuste õigusaktide vastu, mille eesmärgiks on tekitada nende suhtes õiguslikke tagajärgi.

Käesolevas artiklis sätestatud menetlus tuleb alkatada kahe kuu jooksul vastavalt kas meetme avaldamisest või teatavakstegemisest hagejale või nende puudumisel kahe kuu jooksul pärast päeva, mil hageja sellest teada sai.

Artikkel 264

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 231)

Kui hagi on põhjendatud, tunnistab Euroopa Liidu Kohus asjassepuutuva õigusakti tühiseks.

Kohus märgib siiski, kui ta seda vajalikuks peab, milliseid tühiseks tunnistatud õigusakti tagajärgi loetakse kehtivaks.

Artikkel 265

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 232)

Juhul kui Euroopa Parlament, Euroopa Ülemkogu, nõukogu, komisjon või Euroopa Keskpank on aluslepinguid rikkudes toimingut tegemata jätnud, võivad liikmesriigid ja teised liidu institutsioonid esitada Euroopa Liidu Kohtusse hagi nimetatud rikkumise tuvastamiseks. Käesolevat artiklit kohaldatakse samadel tingimustel liidu organite ja asutuste tegevusetuse korral.

Hagi võib esitada ainult juhul, kui eelnevalt on asjassepuutuvat institutsiooni, organit või asutust kutsutud üles toimingut tegema. Kui kahe kuu jooksul sellisest üleskutsest alates ei ole asjassepuutuv institutsioon, organ või asutus oma seisukohta määratlenud, võib hagi esitada järgneva kahe kuu jooksul.

Iga füüsiline või juriidiline isik võib eelnevates lõikudes esitatud tingimuste kohaselt kaevata kohtule, et liidu institutsioon, organ või asutus ei ole adresseerinud sellele isikule mingit õigusakti, välja arvatud soovitus või arvamus.

Artikkel 266

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 233)

Institutsioonilt, organilt või asutuselt, kelle õigusakt on tunnistatud tühiseks või kelle toimingut tegematajätmine on tunnistatud aluslepingutega vastuolus olevaks, nõutakse Euroopa Liidu Kohtu otsuse täitmiseks vajalike meetmete võtmist.

See kohustus ei mõjuta artikli 340 teise lõigu kohaldamisest tuleneda võivaid kohustusi.

Artikkel 267

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 234)

Euroopa Liidu Kohus on pädev tegema eelotsuseid, mis käsitlevad:

- a) aluslepingute tõlgendamist;
- b) liidu institutsioonide, organite või asutuste õigusaktide kehtivust ja tõlgendamist.

Kui selline küsimus antakse liikmesriigi kohtusse, võib see kohus, kui ta leiab, et otsuse tegemiseks on vaja kõnealune küsimus lahendada, taotleda sellekohast eelotsust kohtult.

Kui mingi niisugune küsimus kerkib üles poolelioleva kohtuasja käigus liikmesriigi kohtus, mille otsuste peale ei saa siseriikliku õiguse järgi edasi kaevata, siis peab nimetatud kohus saatma asja kohtusse.

Kui niisugune küsimus tõusetub liikmesriigi kohtus poolelioleva kohtuasja käigus seoses kinnipeetava isikuga, teeb kohus otsuse võimalikult kiiresti.

Artikkel 268

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 235)

Euroopa Liidu Kohtu pädevusse kuuluvad vaidlused, mis on seotud kahjude hüvitamisega artikli 340 teise ja kolmanda lõigu põhjal.

Artikkel 269

Euroopa Kohus on pädev otsustama Euroopa Ülemkogu või nõukogu poolt Euroopa Liidu lepingu artikli 7 alusel vastuvõetud õigusakti seaduslikkuse üle vaid siis, kui liikmesriik, mille suhtes Euroopa Ülemkogu või nõukogu on teinud järelduse, seda taotleb ja vaid nimetatud artiklis sisalduvate menetlusnormide järgimise suhtes.

Taotlus tuleb esitada ühe kuu jooksul alates sellise järelduse tegemise kuupäevast. Kohus teeb otsuse ühe kuu jooksul alates taotluse esitamise kuupäevast.

Artikkel 270

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 236)

Euroopa Liidu Kohtu pädevusse kuuluvad liidu ning tema ametnike ja muude teenistujate vahelised vaidlused neis piirides ja neil tingimustel, mis on kindlaks määratud liidu ametnike personalieeskirjades või liidu muude teenistujate teenistustingimustes.

Artikkel 271

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 237)

Euroopa Liidu Kohtu pädevusse kuuluvad alljärgnevalt esitatud piirides vaidlused, mis käsitlevad:

- a) Euroopa Investeerimispanga põhikirjast tulenevate liikmesriikide kohustuste täitmist. Sellega seoses on panga direktorite nõukogul samad volitused, mis artikli 258 põhjal on komisjonil;
- b) Euroopa Investeerimispanga juhatajate nõukogu võetud meetmeid. Sellega seoses võib iga liikmesriik, komisjon või panga direktorite nõukogu algatada menetluse artiklis 263 ettenähtud tingimuste kohaselt;
- c) Euroopa Investeerimispanga direktorite nõukogu võetud meetmeid. Nimetatud meetmete vastu võivad kohtuasja algatada ainult liikmesriigid või komisjon kooskõlas artikli 263 tingimustega ning ainult sel põhjusel, et panga põhikirja artikli 19 lõigetega 2, 5, 6 ja 7 ettenähtud menetlust ei ole järgitud;
- d) aluslepingutest ja EKPS ja EKP põhikirjast tulenevate riikide keskpankade kohustuste täitmist. Sellega seoses on Euroopa Keskpanga nõukogul riikide keskpankade suhtes samad volitused, mis on komisjonil liikmesriikide suhtes artikli 258 järgi. Kui kohus leiab, et riigi keskpank ei ole täitnud aluslepingutest tulenevat kohustust, nõutakse pangalt kohtu otsuse täitmiseks vajalike meetmete võtmist.

Artikkel 272

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 238)

Euroopa Liidu Kohtu pädevusse kuulub otsuse tegemine liidu poolt või nimel sõlmitud era- või avalik-õiguslikus lepingus sisalduva vahekohtuklausli alusel.

Artikkel 273

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 239)

Euroopa Kohtu pädevusse kuulub iga aluslepingute objekti käsitlev liikmesriikidevaheline vaidlus, kui see antakse Euroopa Kohtusse poolte erikokkuleppe alusel.

Artikkel 274

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 240)

Kui pädevus ei ole aluslepingutega antud Euroopa Liidu Kohtule, ei loeta vaidlusküsimusi, mille üheks pooleks on liit, sel põhjusel väljaspool liikmesriikide kohtute pädevust olevaks.

Artikkel 275

Euroopa Liidu Kohtu pädevusse ei kuulu ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga seotud sätted ning nende alusel vastuvõetud õigusaktid.

Kohus on aga pädev kontrollima Euroopa Liidu lepingu artikli 40 järgimist ning tegema otsuseid käesoleva lepingu artikli 263 neljandas lõigus sätestatud tingimuste kohaselt algatatud kohtuasjades, mis puudutavad füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes nõukogu poolt Euroopa Liidu lepingu V jaotise 2. peatüki alusel vastuvõetud piiravaid meetmeid sätestavate otsuste seaduslikkust.

Artikkel 276

Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala käsitleva kolmanda osa V jaotise 4. ja 5. peatüki sätetega seotud volituste teostamisel ei ole Euroopa Liidu Kohus pädev kontrollima liikmesriigi politsei või muu õiguskaitseorgani korraldatud operatsioonide põhjendatust või proportsionaalsust ega seda, kuidas liikmesriigid teostavad oma vastutust avaliku korra ja sisejulgeoleku tagamisel.

Artikkel 277

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 241)

Olenemata artikli 263 kuuendas lõigus ettenähtud tähtaja möödumisest, võib kohtuvaidluses, kus arutamisele tuleb liidu institutsiooni, organi või asutuse vastuvõetud üldkohaldatav akt, iga menetlusosaline taotleda Euroopa Liidu Kohtult artikli 263 teises lõigus esitatud alustel selle õigusakti kohaldamata jätmist.

Artikkel 278

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 242)

Euroopa Liidu Kohtusse hagi esitamine ei peata õigusakti toimet. Siiski võib kohus määrata, et vaidlusaluse õigusakti kohaldamine tuleb peatada, kui tema arvates asjaolud seda nõuavad.

Artikkel 279

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 243)

Euroopa Liidu Kohus võib igasuguse tema lahendada antud asja puhul ette kirjutada vajalikke ajutisi meetmeid.

Artikkel 280

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 244)

Euroopa Liidu Kohtu otsused pööratakse täitmisele artiklis 299 ettenähtud tingimustel.

Artikkel 281

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 245)

Euroopa Liidu Kohtu põhikiri sätestatakse eraldi protokollis.

Euroopa Parlament ja nõukogu võivad seadusandliku tavamenetluse kohaselt teha muudatusi põhikirjas, välja arvatud selle I jaotises ja artiklis 64. Euroopa Parlament ja nõukogu teevad otsuse Euroopa Kohtu taotlusel pärast konsulteerimist komisjoniga või komisjoni ettepaneku põhjal pärast konsulteerimist Euroopa Kohtuga.

6. JAGU

EUROOPA KESKPANK

Artikkel 282

1. Euroopa Keskpank koos riikide keskpankadega moodustab Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS). Euroopa Keskpank teostab koos euro kasutusele võtnud ja eurosüsteemi moodustavate liikmesriikide keskpankadega liidu rahapoliitikat.

2. EKPSi juhivad Euroopa Keskpanga otsuseid tegevad organid. EKPSi põhieesmärk on säilitada hindade stabiilsus. Ilma et see piiraks nimetatud eesmärgi taotlemist, toetab süsteem liidu üldist majanduspoliitikat, et aidata kaasa selle eesmärkide saavutamisele.

3. Euroopa Keskpank on juriidiline isik. Loa eurode emiteerimiseks võib anda ainult Euroopa Keskpank. Euroopa Keskpank on oma volituste teostamisel ja oma rahandusasjade haldamisel sõltumatu. Liidu institutsioonid, organid ja asutused ning liikmesriikide valitsused austavad seda sõltumatust.

4. Euroopa Keskpank võtab vajalikke meetmeid oma ülesannete täitmiseks vastavalt artiklitele 127–133 ja artiklile 138 ning EKPS ja EKP põhikirjas sätestatud tingimustele. Nimetatud artiklite kohaselt säilitavad need liikmesriigid, mille rahaühik ei ole euro, ja nende keskpangad oma pädevuse rahapoliitika küsimustes.

5. Euroopa Keskpangaga konsulteeritakse tema pädevusvaldkondades kõigi ettepanekute üle, mis on tehtud liidu õigusaktide ja riigi tasandi õigusaktide vastuvõtmiseks, ning Euroopa Keskpank võib nende kohta arvamusi esitada.

Artikkel 283

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 112)

1. Euroopa Keskpanka nõukogu koosneb Euroopa Keskpanka juhatuse liikmetest ja nende liikmesriikide keskpankade presidentidest, mille rahaühik on euro.
2. Euroopa Keskpanka juhatusse kuulub president, asepresident ja neli liiget.

Euroopa Keskpanka juhatuse president, asepresident ja neli liiget nimetatakse raha- või pangandusküsimustes tunnustatud ja vastavate erialaste kogemustega isikute hulgast Euroopa Ülemkogu poolt kvalifitseeritud häälteenamusega ning nõukogu soovitusel, kes on eelnevalt konsulteerinud Euroopa Parlamendi ja Euroopa Keskpanka nõukoguga.

Nende ametiaeg on kaheksa aastat ja neid ei saa ametisse tagasi nimetada.

Euroopa Keskpanka juhatuse liikmeks võib olla ainult liikmesriigi kodanik.

Artikkel 284

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 113)

1. Nõukogu eesistuja ja üks komisjoni liige võivad Euroopa Keskpanka nõukogu istungitest osa võtta ilma hääleõigusega.

Nõukogu eesistuja võib Euroopa Keskpanka nõukogule esitada arutamiseks ettepanekuid.

2. Euroopa Keskpanka president kutsutakse osa võtma nõukogu istungitest, kui nõukogu arutab EKPS eesmärkide ja ülesannetega seotud küsimusi.

3. Euroopa Keskpank saadab Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile ning samuti Euroopa Ülemkogule iga-aastase EKPS eelmise ja jooksva aasta tegevust ning rahapoliitikat käsitleva aruande. Euroopa Keskpanka president esitab selle aruande nõukogule ja Euroopa Parlamendile, kes võivad aruande alusel korraldada üldise mõttevahetuse.

Euroopa Parlamendi taotlusel või nende eneste algatusel võivad Euroopa Keskpanka presidenti või teisi Euroopa Keskpanka juhatuse liikmeid ära kuulata Euroopa Parlamendi pädevad komiteed.

7. JAGU

KONTROLLIKODA

Artikkel 285

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 246)

Liidu auditeerimise tagab kontrollikoda.

Kontrollikotta kuulub igast liikmesriigist üks kodanik. Liidu üldistes huvides on kontrollikoja liikmed oma kohustuste täitmisel täiesti sõltumatud.

Artikkel 286

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 222)

1. Kontrollikoja liikmed valitakse isikute hulgast, kes oma riigis kuuluvad või on kuulunud organisatsioonivälistesse auditeerimisasutustesse või kes on eriti pädevad selle ametikoha jaoks. Nende sõltumatus peab olema väljaspool kahtlust.

2. Kontrollikoja liikmed nimetatakse ametisse kuueks aastaks. Nõukogu võtab pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga vastu liikmete nimekirja, mis on koostatud kõigi liikmesriikide ettepanekute põhjal. Kontrollikoja liikmeid võib uueks ametiajaks tagasi nimetada.

Liikmed valivad enda seast kolmeks aastaks kontrollikoja presidendi. Presidendi võib tagasi valida.

3. Oma kohustuste täitmisel ei taotle ega võta kontrollikoja liikmed vastu juhiseid üheltki valitsuselt ega mingilt muult organilt. Nad hoiduvad kõigest, mis on kokkusobimatu nende kohustustega.

4. Kontrollikoja liikmed ei või oma ametiaja jooksul töötada ühelgi teisel tasustataval ega mitte-tasustataval ametikohal. Oma kohustusi täitma asudes kohustuvad nad pidulikult nii ametiaja jooksul kui ka pärast selle lõppemist austama sellest tulenevaid kohustusi ning eriti oma kohustust käituda ausalt ja diskreetselt teatud ametissenimetamiste suhtes või soodustuste vastuvõtmisel pärast oma ametiaja lõppemist.

5. Kui tavaline asendamine või surm välja arvata, lõpevad kontrollikoja liikme kohustused ametist lahkumisel või Euroopa Kohtu otsusega ametist tagandamisel lõike 6 alusel.

Sel viisil tekkinud vaba ametikoht täidetakse liikme ülejäänud ametiajaks.

Kui ametist tagandamine välja arvata, jäävad kontrollikoja liikmed ametisse kuni asendamiseni.

6. Kontrollikoja liiget võib ametist vabastada või ilma jätta õigusest saada pensioni või muid seda asendavaid soodustusi ainult juhul, kui Euroopa Kohus kontrollikoja taotluse põhjal leiab, et ta ei vasta enam oma ametikoha nõuetele või ei täida sellest tulenevaid kohustusi.

7. Nõukogu määrab kindlaks kontrollikoja presidendi ja liikmete teenistustingimused, eelkõige nende palgad, hüvitised ja pensionid. Ta määrab kõik väljamaksed, mida tehakse töötasu asemel.

8. Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokolli sätteid, mida kohaldatakse Euroopa Liidu Kohtu kohtunike suhtes, kohaldatakse ka kontrollikoja liikmete suhtes.

Artikkel 287

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 248)

1. Kontrollikoda kontrollib liidu kõigi tulude ja kulude raamatupidamiskontosid. Ta kontrollib ka kõigi liidu loodud organite või asutuste tulude ja kulude raamatupidamiskontosid niivõrd, kuivõrd asjassepuutuv asutamisakt sellist kontrolli ei välista.

Kontrollikoda teeb Euroopa Parlamendile ja nõukogule avalduse, mis kinnitab raamatupidamiskontode usaldatavust ja nende aluseks olevate tehingute seaduslikkust ja korrektsust ning avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas. Sellele avaldusele võib lisada konkreetse hinnangu liidu iga suurema tegevusvaldkonna kohta.

2. Kontrollikoda kontrollib, kas kogu tulu on laekunud ning kõik kulutused on tehtud seaduslikult ja korrektselt ning kas finantshaldus on olnud usaldusväärne. Selle käigus teatab kontrollikoda üksik-asjalikult kõigist eeskirjade eiramise juhtudest.

Tulusid kontrollitakse nii saadaolevate summade kui ka tegelikult liidule makstud summade alusel.

Kulusid kontrollitakse nii maksekohustuste kui ka tehtud väljamaksete alusel.

Need kontrollimised võivad toimuda enne kõnesoleva eelarveaasta raamatupidamiskontode sulgemist.

3. Auditeerimine põhineb dokumentidel ja vajaduse korral kontrollitakse kohapeal liidu muudes institutsioonides, liidu nimel tulusid või kulusid haldava mis tahes organi või asutuse ruumides ja liikmesriikides, sealhulgas iga eelarvest makseid vastu võtva füüsilise või juriidilise isiku ruumides. Liikmesriikides kontrollitakse koostöös riigi auditeerimisasutustega või kui neil puuduvad vajalikud volitused, siis riigi pädevate talitustega. Kontrollikoda ja liikmesriikide auditeerimisasutused teevad usalduslikult koostööd, säilitades samal ajal oma sõltumatuse. Need asutused või talitused teatavad kontrollikojale, kas nad kavatsevad auditeerimisest osa võtta.

Liidu muud institutsioonid, ükskõik millised liidu nimel tulusid või kulusid haldavad organid või asutused, kõik eelarvest makseid vastu võtavad füüsilised või juriidilised isikud ja liikmesriikide auditeerimisasutused või kui neil puuduvad vajalikud volitused, siis riikide pädevad talitused annavad kontrollikoja viimase nõudmisel üle dokumendid või teabe, mida see oma ülesande täitmiseks vajab.

Euroopa Investeerimispanka tegevuse suhtes liidu tulude ja kulude haldamisel korraldatakse kontrollikoja ligipääs panga valduses olevale teabele kontrollikoja, panga ja komisjoni kokkuleppega. Kui kokkulepe puudub, on kontrollikoja ometi kättesaadav teave, mis on vajalik panga poolt hallatud liidu tulude ja kulude kontrollimiseks.

4. Iga eelarveaasta lõppemise järel koostab kontrollikoda aastaaruande. See saadetakse liidu muudele institutsioonidele ning avaldatakse koos nende institutsioonide vastustega kontrollikoja märkustele *Euroopa Liidu Teatajas*.

Kontrollikoda võib igal ajal teha märkusi, eelkõige eriettekannete vormis, konkreetsete küsimuste kohta ning esitada liidu mõne teise institutsiooni taotlusel arvamusi.

Oma aastaaruanded, eriettekanded või arvamused võtab kontrollikoda vastu liikmete häälteenamusega. Kontrollikoda võib siiski oma kodukorras sätestatud tingimustel moodustada allüksusi selleks, et vastu võtta teatavat liiki aruandeid või arvamusi.

Ta aitab Euroopa Parlamendil ja nõukogul kasutada oma volitusi eelarve täitmise kontrollimisel.

Euroopa Kontrollikoda võtab vastu oma kodukorra. Kodukorra jaoks on nõutav nõukogu antud heakskiit.

2. PEATÜKK

LIIDU ÕIGUSAKTID, ÕIGUSAKTIDE VASTUVÕTMISE MENETLUSED JA MUUD SÄTTED

1. JAGU

LIIDU ÕIGUSAKTID

Artikkel 288

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 249)

Liidu pädevuse teostamisel võtavad institutsioonid vastu määruseid, direktiive, otsuseid, soovitusi ja arvamusi.

Määrust kohaldatakse üldiselt. See on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Direktiiv on saavutatava tulemuse seisukohalt siduv iga liikmesriigi suhtes, kellele see on adresseeritud, kuid jätab vormi ja meetodite valiku selle riigi ametiasutustele.

Otsus on tervikuna siduv. Kui otsuses täpsustatakse selle adressaadid, on see siduv vaid nimetatud adressaatidele.

Soovitused ja arvamused ei ole siduvad.

Artikkel 289

1. Seadusandliku tavamenetluse puhul võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu määruse, direktiivi või otsuse vastu ühiselt komisjoni ettepaneku põhjal. See menetlus on määratletud artiklis 294.
2. Aluslepingutes sätestatud erijuhtudel moodustab määruse, direktiivi või otsuse vastuvõtmine kas Euroopa Parlamendi poolt nõukogu osavõtul või nõukogu poolt Euroopa Parlamendi osavõtul seadusandliku erimenetluse.
3. Seadusandliku menetluse teel vastuvõetud õigusaktid on seadusandlikud aktid.
4. Aluslepingutes sätestatud erijuhtudel võidakse seadusandlikud aktid vastu võtta liikmesriikide rühma või Euroopa Parlamendi algatusel, Euroopa Keskpanga soovitusel põhjal või Euroopa Kohtu või Euroopa Investeeringispanga taotlusel.

Artikkel 290

1. Seadusandliku aktiga võidakse komisjonile delegeerida õigus võtta vastu muid kui seadusandlikke akte, mis on üldkohaldatavad, mis täiendavad või muudavad seadusandliku akti teatavaid mitteolemuslikke osi.

Seadusandlikes aktides määratakse selgesõnaliselt kindlaks volituste delegeerimise eesmärgid, sisu, ulatus ja kestus. Valdonna olemuslikud aspektid sätestatakse seadusandliku aktiga ning õigust neid sätestada ei või delegeerida.

2. Seadusandlikes aktides määratakse selgesõnaliselt kindlaks delegeerimise tingimused, mis võivad olla järgmised:

- a) Euroopa Parlament või nõukogu võib delegeerimise tagasi võtta;
- b) delegeeritud õigusakt võib jõustuda alles pärast seda, kui Euroopa Parlament või nõukogu ei ole esitanud seadusandlikus aktis kehtestatud tähtaja jooksul sellele vastuväiteid.

Punktide a ja b kohaldamisel teeb Euroopa Parlament otsuse oma liikmete enamusega ja nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega.

3. Delegeeritud õigusaktide pealkirja lisatakse omadussõna „delegeeritud”.

Artikkel 291

1. Liikmesriigid võtavad vastu kõik siseriikliku õiguse meetmed, mis on vajalikud liidu õiguslikult siduvate aktide rakendamiseks.
2. Kui liidu õiguslikult siduvate aktide rakendamiseks on vaja ühetaolisi tingimusi, antakse nende õigusaktide alusel rakendamisvolitused komisjonile või nõuetekohaselt põhjendatud erijuhtudel ja Euroopa Liidu lepingu artiklites 24 ja 26 ettenähtud juhtudel nõukogule.
3. Lõiget 2 silmas pidades sätestavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt eelnevalt määruste abil eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbi viidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes.
4. Rakendusaktide pealkirja lisatakse omadussõna „rakendus-“.

Artikkel 292

Nõukogu võtab vastu soovitusi. Nõukogu teeb otsuse komisjoni ettepaneku põhjal kõigil neil juhtudel, mille puhul aluslepingutes sätestatakse, et ta võtab õigusakti vastu komisjoni ettepaneku põhjal. Nõukogu teeb otsuse ühehäälselt neis valdkondades, kus liidu õigusakti vastuvõtmiseks on nõutav ühehäälsus. Komisjon, ja aluslepingutes sätestatud erijuhtudel Euroopa Keskpank, võtavad vastu soovitusi.

2. JAGU

ÕIGUSAKTIDE VASTUVÕTMISE MENETLUSED JA MUUD SÄTTED

Artikkel 293

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 250)

1. Kui nõukogu teeb aluslepingute kohaselt otsuse komisjoni ettepaneku põhjal, siis saab nõukogu komisjoni ettepanekut muuta vaid ühehäälselt, välja arvatud artikli 294 lõigetes 10 ja 13, artiklites 310, 312, 314 ja artikli 315 teises lõigus osutatud juhtudel.
2. Niikaua kui nõukogu ei ole otsustanud, võib komisjon muuta oma ettepanekut ükskõik millal liidu õigusakti vastuvõtmisele viiva menetluse jooksul.

Artikkel 294

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 251)

1. Kui aluslepingutes viidatakse õigusakti vastuvõtmise alusena seadusandlikule tavamenetlusele, siis kohaldatakse järgmist menetlust.
2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku.

Esimene lugemine

3. Euroopa Parlament võtab vastu oma esimese lugemise seisukoha ning edastab selle nõukogule.
4. Kui nõukogu kiidab Euroopa Parlamendi seisukoha heaks, võetakse asjaomane õigusakt vastu Euroopa Parlamendi seisukohale vastavas sõnastuses.
5. Kui nõukogu ei kiida Euroopa Parlamendi seisukohta heaks, võtab ta vastu oma esimese lugemise seisukoha ning edastab selle Euroopa Parlamendile.
6. Nõukogu teavitab Euroopa Parlamenti täielikult kõikidest põhjustest, mis viisid esimese lugemise seisukoha vastuvõtmiseni. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti täielikult oma seisukohast.

Teine lugemine

7. Kui kolme kuu jooksul pärast sellist teavitamist Euroopa Parlament:
 - a) kiidab nõukogu esimese lugemise seisukoha heaks või pole otsust teinud, loetakse asjaomane õigusakt vastuvõetuks nõukogu seisukohale vastavas sõnastuses;
 - b) lükkab oma liikmete enamusega nõukogu esimese lugemise seisukoha tagasi, loetakse kavandatav õigusakt vastu võtmata jäetuks;
 - c) paneb oma liikmete enamusega ette nõukogu esimese lugemise seisukoha muudatused, edastatakse muudetud tekst nõukogule ja komisjonile, kes esitab nende muudatuste kohta oma arvamuse.
8. Kui kolme kuu jooksul pärast Euroopa Parlamendi tehtud muudatuste kättesaamist nõukogu, kes teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega:
 - a) kiidab kõik need muudatused heaks, loetakse asjaomane õigusakt vastuvõetuks;
 - b) ei kiida kõiki muudatusi heaks, kutsub nõukogu eesistuja kokkuleppel Euroopa Parlamendi presidendiga kuue nädala jooksul kokku lepituskomitee.
9. Nõukogu otsustab ühehäälselt muudatuste üle, mille suhtes komisjon on negatiivsel arvamusel.

Lepitamine

10. Nõukogu liikmetest või nende esindajatest ja võrdsest arvust Euroopa Parlamendi liikmete esindajatest koosneva lepituskomitee ülesanne on jõuda kokkuleppele ühise teksti suhtes, tehes kuue nädala jooksul alates kokkukutsumisest Euroopa Parlamendi ja nõukogu teise lugemise seisukohtade alusel otsuse nõukogu liikmete või nende esindajate kvalifitseeritud häälteenamusega ja Euroopa Parlamenti esindavate liikmete enamusega.

11. Komisjon võtab lepituskomitee menetlusest osa ning teeb kõik vajalikud algatused selleks, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu seisukohti lähendada.

12. Kui lepituskomitee kuue nädala jooksul alates kokkukutsumisest ühise teksti heaks ei kiida, loetakse asjaomane õigusakt vastuvõtmata jäetuks.

Kolmas lugemine

13. Kui lepituskomitee kiidab nimetatud ajavahemiku jooksul heaks ühise teksti, jääb antud häälte enamusega otsustavale Euroopa Parlamendile ja kvalifitseeritud häälteenamusega otsustavale nõukogule kummalegi heakskiitmisest alates kuuenädalane tähtaeg, et asjaomane õigusakt ühise teksti kohaselt vastu võtta. Vastasel korral loetakse õigusakt vastuvõtmata jäetuks.

14. Käesolevas artiklis osutatud kolmekuulisi ja kuuenädalasi tähtaegu võib Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendada maksimaalselt vastavalt ühe kuu ja kahe nädala võrra.

Erisätted

15. Kui aluslepingutes sätestatud juhtudel kasutatakse seadusandliku akti vastuvõtmiseks liikmesriikide rühma algatusel, Euroopa Keskpanga soovitusel või Euroopa Kohtu taotlusel seadusandlikku tavamenetlust, siis lõiget 2, lõike 6 teist lauset ja lõiget 9 ei kohaldata.

Sellistel juhtudel edastavad Euroopa Parlament ja nõukogu komisjonile õigusakti eelnõu ning oma esimese ja teise lugemise seisukohad. Kogu menetluse jooksul võib Euroopa Parlament või nõukogu taotleda komisjonilt arvamust, mida komisjon võib avaldada ka omal algatusel. Kui komisjon peab seda vajalikuks, võib ta samuti osa võtta lepituskomitee menetlusest vastavalt lõikele 11.

Artikkel 295

Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon konsulteerivad üksteisega ning korraldavad oma koostööd ühisel kokkuleppel. Selleks võivad nad kooskõlas aluslepingutega sõlmida institutsioonidevahelisi kokkuleppeid, mis võivad olla siduva iseloomuga.

Artikkel 296

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 253)

Kui aluslepingutes ei täpsustata vastuvõetava õigusakti liiki, otsustavad institutsioonid selle igal üksikul juhul, lähtudes kohaldatavast menetlusest ja proportsionaalsuse põhimõttest.

Õigusaktides esitatakse nende vastuvõtmise põhjused ja osutatakse aluslepingutega ettenähtud ettepanekutele, algatustele, soovitustele, taotlustele või arvamustele.

Kui Euroopa Parlamendile ja nõukogule on esitatud seadusandliku akti eelnõu, jätavad nad vastu võtmata sellised õigusaktid, mida ei ole asjaomases valdkonnas rakendatava seadusandliku menetlusega ette nähtud.

Artikkel 297

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 254)

1. Seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastuvõetud seadusandlikele aktidele kirjutavad alla Euroopa Parlamendi president ja nõukogu eesistuja.

Seadusandliku erimenetluse kohaselt vastuvõetud seadusandlikele aktidele kirjutab alla need vastu võtnud institutsiooni president või eesistuja.

Seadusandlikud aktid avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*. Need jõustuvad neis kindlaks määratud kuupäeval või selle puudumisel kahekümnnendal päeval pärast avaldamist.

2. Muudele kui seadusandlikele aktidele, mis on vastu võetud määruste, direktiivide või otsuste vormis, juhul kui viimastes ei ole adressaati märgitud, kirjutab alla need vastu võtnud institutsiooni president või eesistuja.

Määrused ja direktiivid, mis on adresseeritud kõigile liikmesriikidele, ja otsused, milles ei ole adressaati märgitud, avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*. Need jõustuvad neis kindlaks määratud kuupäeval või selle puudumisel kahekümnnendal päeval pärast avaldamist.

Muud direktiivid ja otsused, milles on märgitud adressaat, tehakse teatavaks neile, kellele need on adresseeritud, ning jõustuvad sellisel teatavakstegemisel.

Artikkel 298

1. Liidu institutsioone, organeid ja asutusi abistab nende ülesannete täitmisel avatud, tõhus ja sõltumatu Euroopa halduskorraldus.

2. Kooskõlas artikli 336 alusel vastu võetud personalieeskirjade ning teenistustingimustega kehtestavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt määruste abil sel eesmärgil asjaomased sätted.

Artikkel 299

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 256)

Nõukogu, komisjoni või Euroopa Keskpanga õigusaktid, mis panevad rahalise kohustuse muudele isikutele peale riikide, saab pöörata täitmisele.

Täitmist reguleerivad selles riigis kehtivad tsiviilkohtumenetluse normid, mille territooriumil täitmine aset leiab. Korralduse otsuse täitmise tagamise kohta ilma muude formaalsusteta peale otsuse autentse tõestamise lisab otsusele riigi ametiasutus, kelle iga liikmesriigi valitsus selleks otstarbeks määrab ning komisjonile ja Euroopa Liidu Kohtule teatavaks teeb.

Kui need formaalsused on asjassepuutuva poole avalduse põhjal lõpetatud, võib nimetatud pool taotleda täitmist kooskõlas siseriiklike õigusaktidega, saates küsimuse otse pädevale asutusele.

Täitmist võib peatada ainult kohtu otsusega. Asjassepuutuva riigi kohtute pädevusse kuuluvad siiski kaebused täitmise ebaõige viisi kohta.

3. PEATÜKK

LIIDU NÕUANDVAD ORGANID

Artikkel 300

1. Euroopa Parlamenti, nõukogu ja komisjoni abistavad nõuandva pädevusega majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komitee.
2. Majandus- ja sotsiaalkomitee koosneb tööandjate organisatsioonide esindajatest ja töötajate organisatsioonide esindajatest ning muudest kodanikuühiskonna esindajatest, eelkõige majandus- ja ühiskonnaelu, kodanikutegevuse, kutsetegevuse ja kultuuri alal.
3. Regioonide komitee koosneb piirkondlike ja kohalike organite esindajatest, kellel on piirkondlike või kohalike organite valimistel saadud mandaat või kes kannavad poliitilist vastutust valitud kogu ees.
4. Majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komitee liikmeid ei seo mingid kohustuslikud juhised. Liidu üldistes huvides on nad oma kohustuste täitmisel täiesti sõltumatud.
5. Lõigetes 2 ja 3 osutatud komiteede koosseisu reguleerivad sätted vaadatakse regulaarselt läbi, et võtta arvesse liidu majanduslikku, sotsiaalset ja demograafilist arengut. Nõukogu võtab komisjoni ettepaneku põhjal vastu asjakohaseid otsuseid.

1. JAGU

MAJANDUS- JA SOTSIAALKOMITEE

Artikkel 301

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 258)

Majandus- ja sotsiaalkomitee liikmete arv ei või olla suurem kui 350.

Komitee koosseisu määrab kindlaks nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal ühehäälselt vastu võetud otsusega.

Nõukogu määrab kindlaks komitee liikmete hüvitised.

Artikkel 302

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 259)

1. Komitee liikmed nimetatakse ametisse viieks aastaks. Nõukogu võtab vastu liikmete nimekirja, mis on koostatud kõigi liikmesriikide ettepanekute põhjal. Komitee liikmeid võib uueks ametiajaks tagasi nimetada.

2. Nõukogu teeb otsuse pärast konsulteerimist komisjoniga. Ta võib küsida arvamusi Euroopa organisatsioonidelt, mis esindavad liidu tegevusega seotud majandus- ja sotsiaalsektoreid ning kodanikuühiskonda.

Artikkel 303

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 260)

Komitee valib oma liikmete hulgast kaheks ja pooleks aastaks presidendi ja juhatuse.

Ta võtab vastu oma kodukorra.

Komitee kutsub kokku selle president Euroopa Parlamendi, nõukogu või komisjoni taotlusel. Komitee võib kokku tulla ka omal algatusel.

Artikkel 304

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 262)

Euroopa Parlament, nõukogu või komisjon konsulteerivad komiteega aluslepingutes ettenähtud juhtudel. Need institutsioonid võivad konsulteerida komiteega kõikidel juhtudel, kui nad peavad seda asjakohaseks. Komitee võib omal algatusel avaldada arvamust juhul, kui ta peab niisugust sammu asjakohaseks.

Kui Euroopa Parlament, nõukogu või komisjon peab vajalikuks, määrab ta komiteele oma arvamuse esitamiseks tähtaja, mis ei tohi olla lühem kui üks kuu alates kuupäevast, millal asjast teatatakse komitee presidendile. Tähtaja möödumisel ei takista arvamuse puudumine edasist tegutsemist.

Komitee aramus koos arutelu protokolliga edastatakse Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile.

2. JAGU

REGIOONIDE KOMITEE

Artikkel 305

(endine EÜ asutamislepingu artikli 263 teine, kolmas ja neljas lõik)

Regioonide Komitee liikmete arv ei või olla suurem kui 350.

Komitee koosseisu määrab kindlaks nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal ühehäälselt vastu võetud otsusega.

Komitee liikmed ja sama palju asendusliikmeid nimetatakse viieks aastaks. Neid võib ametisse tagasi nimetada. Nõukogu võtab vastu liikmete ja asendusliikmete nimekirja, mis on koostatud kõigi liikmesriikide ettepanekute põhjal. Komitee liikmete ametiaeg lõppeb automaatselt artikli 300 lõikes 3 osutatud mandaadi lõppedes, mille põhjal neid liikmeks soovitati, ning nad asendatakse ülejäänud nimetatud ametiajaks sama korra kohaselt. Ükski komitee liige ei või samal ajal olla Euroopa Parlamendi liige.

Artikkel 306

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 264)

Regioonide komitee valib oma liikmete hulgast kaheks ja pooleks aastaks presidendi ja juhatuse.

Ta võtab vastu oma kodukorra.

Komitee kutsub kokku selle president Euroopa Parlamendi, nõukogu või komisjoni taotlusel. Komitee võib kokku tulla ka omal algatusel.

Artikkel 307

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 265)

Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon konsulteerivad regioonide komiteega aluslepingutes ettenähtud juhtudel ning kõigil muudel, eriti piiriülese koostööga seotud juhtudel, kui üks neist institutsioonidest seda vajalikuks peab.

Kui Euroopa Parlament, nõukogu või komisjon vajalikuks peab, määrab ta komiteele oma arvamuse esitamiseks tähtaja, mis ei tohi olla lühem kui üks kuu alates kuupäevast, millal asjast teatatakse komitee presidendile. Tähtaja möödumisel ei takista arvamuse puudumine edasist tegutsemist.

Kui tulenevalt artiklist 304 konsulteeritakse majandus- ja sotsiaalkomiteega, siis informeerib Euroopa Parlament, nõukogu või komisjon niisuguse arvamuse taotlemisest regioonide komiteed. Kui see on seisukohal, et asi puudutab regionaalseid erihuve, võib ta selle küsimuse kohta avaldada arvamuse.

Regioonide komitee võib arvamuse avaldada omal algatusel juhul, kui ta peab niisugust sammu asjakohaseks.

Komitee aramus koos arutelu protokolliga edastatakse Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile.

4. PEATÜKK

EUROOPA INVESTEERIMISPANK

Artikkel 308

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 266)

Euroopa Investeeringispank on juriidiline isik.

Euroopa Investeeringispanga liikmeteks on liikmesriigid.

Euroopa Investeeringispanga põhikiri on aluslepingutele lisatud protokollis. Nõukogu võib Euroopa Investeeringispanga taotlusel pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ja komisjoniga või komisjoni ettepaneku põhjal pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ja Euroopa Investeeringispangaga teha seadusandliku erimenetluse kohaselt ühehäälselt muudatusi panga põhikirjas.

Artikkel 309

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 267)

Euroopa Investeeringispanga ülesanne on kapitalituru vahenditega ja omavahendeid kasutades kaasa aidata siseturu tasakaalustatud ja kindlale arengule liidu huvides. Sel eesmärgil annab pank kasumit taotlemata laene ja garantiisid, mis hõlbustavad järgmiste projektide rahastamist kõigis majandussektorites:

- a) projektid vähemarenenud piirkondade arendamiseks;
- b) projektid ettevõtjate moderniseerimiseks või reorganiseerimiseks või uute tegevusalade arendamiseks, mis on vajalikud siseturu loomiseks või toimimiseks, kui need projektid on sellise ulatusega või sellist laadi, et neid ei saa täielikult rahastada üksikutes liikmesriikides kättesaadavate vahenditega;
- c) mitmele liikmesriigile ühist huvi pakkuvad projektid, mis on sellise ulatusega või sellist laadi, et neid ei saa täielikult rahastada üksikutes liikmesriikides kättesaadavate vahenditega.

Oma ülesannete täitmisel hõlbustab pank investeerimisprogrammide rahastamist koos struktuurifondidest ja liidu muudest rahastamisvahenditest saadava abiga.

II JAOTIS

RAHANDUSSÄTTED

Artikkel 310

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 268)

1. Kõik liidu tulu- ja kuluartiklid võetakse arvesse igaks eelarveaastaks koostatavates kalkulatsioonides ja näidatakse ära eelarves.

Liidu aastaeelarve kinnitavad Euroopa Parlament ja nõukogu vastavalt artiklile 314.

Eelarve tulud ja kulud peavad olema tasakaalus.

2. Eelarves näidatud kulud kinnitatakse aastaseks eelarveperioodiks vastavalt artiklis 322 osutatud määrusele.

3. Eelarves näidatud kulutuste tegemiseks on vaja eelnevalt vastu võtta õiguslikult siduv liidu õigusakt, mis annab õigusliku aluse liidu tegevusele ja asjakohase kulutuse tegemisele kooskõlas artiklis 322 osutatud määrusega, välja arvatud selles ettenähtud erandid.

4. Eelarvedistsipliinist kinnipidamiseks ei võta liit vastu ühtegi õigusakti, mis võib eelarvet märgatavalt mõjutada, sealjuures tagamata, et sellisest õigusaktist tulenevat kulu saab rahastada liidu omavahendite piires ja kooskõlas artiklis 312 osutatud mitmeaastase finantsraamistikuga.

5. Eelarvet täidetakse kooskõlas usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttega. Liikmesriigid teevad liiduga koostööd, et tagada eelarvesse kavandatud assigneeringute kasutamine kooskõlas selle põhimõttega.

6. Liit ja liikmesriigid võitlevad pettuste ja muu liidu finantshuve kahjustava ebaseadusliku tegevuse vastu kooskõlas artikliga 325.

1. PEATÜKK

LIIDU OMAVAHENDID

Artikkel 311

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 269)

Liit varustab end oma eesmärkide saavutamiseks ja poliitika elluviimiseks vajalike vahenditega.

Eelarvet rahastatakse täielikult omavahenditest, ilma et see piiraks muid tulusid.

Nõukogu võtab seadusandliku erimenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ühehäälselt vastu otsuse, millega määratakse kindlaks liidu omavahendite süsteemi suhtes kohaldatavad sätted. Nende sätetega võidakse kehtestada uusi omavahendeid või tunnistada kehtetuks mõni olemasolev. Nimetatud otsus jõustub alles pärast seda, kui liikmesriigid on selle kooskõlas oma põhiseadusest tulenevate nõuetega heaks kiitnud.

Nõukogu sätestab seadusandliku erimenetluse kohaselt määruste abil liidu omavahendite süsteemi rakendusmeetmed selles ulatuses, mis on ette nähtud kolmanda lõigu alusel vastu võetud otsuses. Nõukogu teeb otsuse pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist.

2. PEATÜKK

MITMEAASTANE FINANTSRAAMISTIK

Artikkel 312

1. Mitmeaastane finantsraamistik tagab liidu kulude korrapärase kujunemise selle omavahendite piires.

Mitmeaastane finantsraamistik kehtestatakse vähemalt viieaastaseks perioodiks.

Liidu aastaeelarve vastab mitmeaastasele finantsraamistikule.

2. Nõukogu võtab seadusandliku erimenetluse kohaselt vastu määruse, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik. Nõukogu teeb ühehäälse otsuse pärast Euroopa Parlamendilt selle liikmete enamusega antud nõusoleku saamist.

Euroopa Ülemkogu võib ühehäälselt vastu võtta otsuse, millega lubatakse nõukogul esimeses lõigus osutatud määruse vastuvõtmisel teha otsus kvalifitseeritud häälteenamusega.

3. Finantsraamistikuga määratakse kindlaks kulukohustuste assigneeringute iga-aastased piirmäärad iga kululiigi kohta ning maksete assigneeringute iga-aastane piirmäär. Kululiigid, mille arv on piiratud, vastavad liidu peamistele tegevusvaldkondadele.

Finantsraamistikuga kehtestatakse kõik muud sätted, mida on vaja iga-aastase eelarvemenetluse sujuvaks toimimiseks.

4. Kui nõukogu ei ole eelmise finantsraamistiku kehtivuse lõpuks vastu võtnud määrust, millega määratakse kindlaks uus finantsraamistik, kehtivad eelmise finantsraamistiku viimase aasta piirmäärad ja muud sätted kuni asjaomase õigusakti vastuvõtmiseni.

5. Kogu finantsraamistiku vastuvõtmise menetluse jooksul võtavad Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon kõik vajalikud meetmed asjaomase vastuvõtmise hõlbustamiseks.

3. PEATÜKK

LIIDU AASTAEELARVE

Artikkel 313

(endine EÜ asutamislepingu artikli 272 lõige 1)

Eelarveaasta kestab 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini.

Artikkel 314

(endised EÜ asutamislepingu artikli 272 lõiked 2 - 10)

Euroopa Parlament ja nõukogu kinnitavad seadusandliku erimenetluse kohaselt liidu aastaeelarve vastavalt järgmistele sätetele.

1. Iga institutsioon, välja arvatud Euroopa Keskpank, koostab enne 1. juulit oma järgmise eelarveaasta kulude kalkulatsiooni. Komisjon koondab need kalkulatsioonid eelarveprojekti, mis võib sisaldada erinevaid kalkulatsioone.

Eelarveprojekt sisaldab tulude kalkulatsiooni ja kulude kalkulatsiooni.

2. Komisjon esitab eelarveprojekti sisaldava ettepaneku Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt selle aasta 1. septembril, mis eelneb aastale, mil eelarve tuleb täita.

Komisjon võib menetluse käigus eelarveprojekti muuta kuni lõikes 5 osutatud lepituskomitee kokkukutsumiseni.

3. Nõukogu võtab eelarveprojekti kohta vastu oma seisukoha ja edastab selle Euroopa Parlamendile hiljemalt selle aasta 1. oktoobril, mis eelneb aastale, mil eelarve tuleb täita. Nõukogu teavitab Euroopa Parlamenti täielikult kõikidest põhjustest, mis viisid seisukoha vastuvõtmiseni.

4. Kui neljakümne kahe päeva jooksul pärast sellist edastamist Euroopa Parlament:

- a) kiidab nõukogu seisukoha heaks, on eelarve vastu võetud;
- b) pole otsust teinud, loetakse eelarve vastuvõetuks;
- c) võtab oma liikmete enamusega vastu muudatused, edastatakse muudetud eelnõu nõukogule ja komisjonile. Euroopa Parlamendi president kutsub kokkuleppel nõukogu eesistujaga viivitamata

kokku lepituskomitee koosoleku. Kui nõukogu siiski teatab kümne päeva jooksul pärast eelnõu edastamist Euroopa Parlamendile, et ta on kõik muudatused heaks kiitnud, siis lepituskomitee kokku ei tule.

5. Nõukogu liikmetest või nende esindajatest ja võrdsest arvust Euroopa Parlamenti esindavatest liikmetest koosneva lepituskomitee ülesanne on jõuda kahekümne ühe päeva jooksul alates kokkukutsumisest Euroopa Parlamendi ja nõukogu seisukohtade alusel kokkuleppele ühise teksti suhtes, tehes otsuse nõukogu liikmete või nende esindajate kvalifitseeritud häälteenamusega ja Euroopa Parlamendi esindajate häälteenamusega.

Komisjon võtab lepituskomitee menetlusest osa ning teeb kõik vajalikud algatused selleks, et lähendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu seisukohti.

6. Kui lepituskomitee lepib lõikes 5 osutatud kahekümne ühe päeva jooksul kokku ühise teksti osas, on nii Euroopa Parlamendil kui ka nõukogul selle kokkuleppe kuupäevast alates neliteist päeva aega ühine tekst heaks kiita.

7. Kui lõikes 6 osutatud neljateistkümne päeva jooksul:

- a) nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu kiidavad ühise teksti heaks või ei võta otsust vastu, või üks neist institutsioonidest kiidab ühise teksti heaks, samas kui teine otsust vastu ei võta, loetakse eelarve lõplikult vastuvõetuks vastavalt ühisele tekstile, või
- b) nii Euroopa Parlament oma liikmete enamusega kui ka nõukogu lükkavad ühise teksti tagasi, või üks nendest institutsioonidest lükkab ühise teksti tagasi, samas kui teine ei võta otsust vastu, esitab komisjon uue eelarveprojekti, või
- c) Euroopa Parlament oma liikmete enamusega lükkab ühise teksti tagasi, samas kui nõukogu selle kinnitab, esitab komisjon uue eelarveprojekti, või
- d) Euroopa Parlament kiidab ühise teksti heaks, samas kui nõukogu lükkab selle tagasi, võib Euroopa Parlament neljateistkümne päeva jooksul alates tagasilükkamisest nõukogu poolt otsustada oma liikmete enamusega ning antud häälte kolmeviendikulise enamusega kinnitada kõik või mõned lõike 4 punktis c osutatud muudatused. Kui mõnda Euroopa Parlamendi muudatust ei kinnitata, jääb kehtima lepituskomitees kokkulepitud seisukoht eelarvejao kohta, mille suhtes muudatusetepanek esitati. Eelarve loetakse sellega lõplikult vastuvõetuks.

8. Kui lepituskomitee ühise teksti osas lõikes 5 osutatud kahekümne ühe päeva jooksul kokkuleppele ei jõua, esitab komisjon uue eelarveprojekti.

9. Kui käesolevas artiklis ettenähtud menetlus on lõpule viidud, kuulutab Euroopa Parlamendi president eelarve lõplikult vastuvõetuks.

10. Iga institutsioon kasutab talle käesoleva artikliga antud volitusi vastavalt aluslepingutele ja selle alusel vastu võetud õigusaktidele, eelkõige sellistele õigusaktidele, mis on vastu võetud liidu omavahendite ning tulude ja kulude vahelise tasakaalu valdkonnas.

Artikkel 315

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 273)

Kui eelarveaasta alguses eelarvet ei ole veel kinnitatud, siis ei või üheski kuus kulutada suuremat summat kui üks kaheteistkümnendik eelneva eelarveaasta eelarve kõnealuses peatükis kavandatud assigneeringutest ükskõik millise eelarvepeatüki osas kooskõlas artikli 322 alusel kehtestatud määruste sätetega; asjaomane summa ei või siiski ületada üht kaheteistkümnendikku eelarveprojekti samas peatükis kavandatud assigneeringutest.

Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal ja kooskõlas artikli 322 alusel kehtestatud määruste sätetega lubada kulutusi üle ühe kaheteistkümnendiku eeldusel, et peetakse kinni teistest esimeses lõigus esitatud tingimustest. Nõukogu edastab otsuse viivitamata Euroopa Parlamendile.

Teises lõigus osutatud otsuses nähakse ette käesoleva artikli kohaldamiseks vajalikud meetmed ressursside osas kooskõlas artiklis 311 osutatud õigusaktidega.

Otsus jõustub kolmkümmend päeva pärast selle vastuvõtmist, kui Euroopa Parlament ei ole selle aja jooksul oma liikmete enamusega otsustanud asjaomast kulutust vähendada.

Artikkel 316

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 271)

Kooskõlas artikli 322 alusel kehtestatavate tingimustega võib eelarveaasta lõpus kõik kasutamata assigneeringud peale personalikulutustega seotud assigneeringute üle kanda ainult järgmisse eelarveaastasse.

Assigneeringud liigendatakse peatükkidesse, rühmitades kuluartiklid vastavalt nende eesmärgile või iseloomule alajaotuste kaupa kooskõlas artikli 322 alusel kehtestatud määrustega.

Euroopa Parlamendi, Euroopa Ülemkogu ja nõukogu, komisjoni ning Euroopa Liidu Kohtu kulud esitatakse eelarves eraldi osadena, ilma et see piiraks erikorda teatud ühiste kuluartiklite suhtes.

4. PEATÜKK

EELARVE TÄITMINE JA TÄITMISE KINNITAMINE

Artikkel 317

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 274)

Komisjon täidab eelarvet koostöös liikmesriikidega omal vastutusel ja määratud assigneeringute piires kooskõlas artikli 322 alusel kehtestatud määruste sätetega ning võttes arvesse usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtteid. Liikmesriigid teevad komisjoniga koostööd, et tagada nende assigneeringute kasutamine usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtete kohaselt.

Määruses sätestatakse liikmesriikide kontrolli- ja auditeerimiskohustused eelarve täitmisel ning sellest tulenev vastutus. Selles sätestatakse samuti iga institutsiooni vastutus ja üksikasjalikud eeskirjad enda kulutuste tegemisel.

Eelarve piires võib komisjon artikli 322 alusel kehtestatud määrustes sätestatud ulatuses ja tingimustel kanda assigneeringuid üle ühest peatükist teise või ühest alajaotusest teise.

Artikkel 318

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 275)

Komisjon esitab igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule eelmise eelarveaasta eelarve täitmise aruande. Samuti saadab komisjon nendele liidu varade ja kohustuste bilansi.

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule samuti liidu rahanduse hindamisaruande, mis põhineb eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu artikli 319 alusel antud juhiste rakendamise tulemustel.

Artikkel 319

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 276)

1. Nõukogu soovitusel põhjal annab Euroopa Parlament heakskiidu komisjoni tegevusele eelarve täitmisel. Selleks vaatavad nõukogu ja Euroopa Parlament kordamööda läbi artiklis 318 märgitud eelarve täitmise aruande, bilansi ja hindamisaruande, kontrollikoja aastaaruande koos auditeeritud institutsioonide vastustega kontrollikoja märkustele, artikli 287 lõike 1 teises lõigus osutatud kinnitava avalduse ja kõik kontrollikoja esitatud asjassepuutuvad eriaruanded.

2. Enne komisjoni tegevusele heakskiidu andmist või mingil muul eesmärgil seoses oma volituste kasutamisega eelarve täitmisel võib Euroopa Parlament soovida komisjoni ära kuulata kulutuste tegemise või finantskontrollisüsteemide toimimise kohta. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile viimase taotlusel vajalikku informatsiooni.

3. Komisjon astub kõik vajalikud sammud, et reageerida märkustele heakskiitu andvates otsustes ja Euroopa Parlamendi muudele kulutuste tegemisega seotud märkustele, samuti kommentaaridele, mis kaasnevad nõukogu vastuvõetud soovitustega heakskiidu suhtes.

Euroopa Parlamendi või nõukogu taotlusel kannab komisjon ette nende märkuste ja kommentaaride põhjal võetud meetmetest ja eriti juhtnööridest, mis on antud eelarve täitmise eest vastutavatele ametiasutustele. Need ettekanded edastatakse ka kontrollikojale.

5. PEATÜKK

ÜHISÄTTED

Artikkel 320

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 277)

Mitmeaastane finantsraamistik ja aastaeelarve koostatakse eurodes.

Artikkel 321

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 278)

Eeldusel, et komisjon teatab sellest asjassepuutuvate liikmesriikide pädevatele asutustele, võib ta oma hoiused kanda ühe liikmesriigi valuutast üle teise liikmesriigi valuutasse sellises ulatuses, kui see on vajalik, et võimaldada hoiuste kasutamist aluslepingutes ettenähtud eesmärkidel. Komisjon hoidub niipalju kui võimalik niisuguste ülekannete tegemisest, kui ta valdab sularaha või likviidseid varasid talle vajalikes valuutades.

Komisjon suhtleb iga liikmesriigiga asjaomase liikmesriigi määratud ametiasutuse kaudu. Finants-tehingute tegemisel kasutab komisjon asjaomase liikmesriigi emissioonipanga või mõne teise selle riigi poolt heakskiidetud rahaasutuse teenuseid.

Artikkel 322

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 279)

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist kontrollikojaga määruste abil vastu:

a) finantseeskirjad, millega määratakse kindlaks eelkõige eelarve koostamise ja täitmise ning aruannete esitamise ja auditeerimise kord;

- b) eeskirjad finantshalduses osalejate, eelkõige eelarvevahendite käsutajate ning arvepidajate vastutuse kontrollimise kohta.

2. Komisjoni ettepaneku põhjal ning pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ja kontrollikojaga määrab nõukogu kindlaks meetodid ja menetluse, mille kohaselt liidu omavahendeid käsitleva korraga ette nähtud eelarvetulud tehakse komisjonile kättesaadavaks, ning määrab meetmed, mida vajaduse korral võetakse sularahanõudluse rahuldamiseks.

Artikkel 323

Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon tagavad rahaliste vahendite olemasolu liidu seaduslike kohustuste täitmiseks kolmandate isikute suhtes.

Artikkel 324

Käesolevas jaotises osutatud eelarvemenetluse käigus korraldatakse komisjoni algatusel korrapäraselt Euroopa Parlamendi presidendi, nõukogu eesistuja ning komisjoni presidendi kohtumisi. Euroopa Parlamendi president, nõukogu eesistuja ning komisjoni president võtavad kõik vajalikud meetmed selleks, et edendada vastastikust konsulteerimist ja nende juhitud institutsioonide seisukohtade lähendamist eesmärgiga hõlbustada käesoleva jaotise rakendamist.

6. PEATÜKK

PETTUSTE VASTANE VÕITLUS

Artikkel 325

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 280)

1. Liit ja liikmesriigid võitlevad kelmuste ja muu liidu finantshuve kahjustava ebaseadusliku tegevuse vastu käesoleva artikli kohaselt võetavate meetmetega, mis toimivad tõkestavalt ja tagavad liikmesriikides ning liidu institutsioonides, organites ja asutustes tõhusa kaitse.

2. Liikmesriigid võtavad liidu finantshuve kahjustavate kelmuste vastu samu meetmeid, mida nad kasutavad omaenda finantshuve kahjustavate kelmuste vastu.

3. Ilma et see piiraks aluslepingute teiste sätete kohaldamist, kooskõlastavad liikmesriigid oma meetmeid, mille eesmärk on kaitsta liidu finantshuve kelmuste eest. Selleks organiseerivad nad koos komisjoniga tiheda ja regulaarse koostöö pädevate asutuste vahel.

4. Toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist kontrollikojaga võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu vajalikud meetmed liidu finantshuve kahjustavate kelmuste ennetamiseks ja nende vastu võitlemiseks, pidades silmas tõhusa ja võrdväärse kaitse võimaldamist liikmesriikides ning liidu institutsioonides, organites ja asutustes.

5. Koostöös liikmesriikidega esitab komisjon igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva artikli rakendamiseks võetud meetmete kohta.

III JAOTIS

TÕHUSTATUD KOOSTÖÖ

Artikkel 326

(endised EL lepingu artiklid 27a-27e, 40-40b, 43-45 ning EÜ asutamislepingu artiklid 11 ja 11a)

Mis tahes tõhustatud koostöö vorm peab olema kooskõlas liidu aluslepingute ja õigusega.

Selline koostöö ei tohi kahjustada siseturgu ega majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust. See ei tohi olla takistavaks ega diskrimineerivaks teguriks liikmesriikidevahelises kaubanduses ega moonutada nendevahelist konkurentsi.

Artikkel 327

(endised EL lepingu artiklid 27a-27e, 40-40b, 43-45 ning EÜ asutamislepingu artiklid 11 ja 11a)

Mis tahes tõhustatud koostöö austab nende liikmesriikide pädevust, õigusi ja kohustusi, kes selles ei osale. Need liikmesriigid ei takista osalevate liikmesriikide koostööd.

Artikkel 328

(endised EL lepingu artiklid 27a-27e, 40-40b, 43-45 ning EÜ asutamislepingu artiklid 11 ja 11a)

1. Kui seatakse sisse tõhustatud koostöö, on see avatud kõikidele liikmesriikidele, eeldusel et nad vastavad koostööd lubavas otsuses seatud osalemistingimustele. Koostöö on liikmesriikidele avatud ka mis tahes muul ajal, eeldusel et peale nimetatud tingimuste täidetakse koostöö raames juba vastu võetud õigusaktide nõudeid.

Tõhustatud koostöös osalevad komisjon ja liikmesriigid tagavad selle, et nad soodustavad võimalikult paljude liikmesriikide osalemist.

2. Komisjon ning, kui see on asjakohane, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja teavitavad Euroopa Parlamenti ja nõukogu regulaarselt tõhustatud koostöö arengust.

Artikkel 329

(endised EL lepingu artiklid 27a-27e, 40-40b, 43-45 ning EÜ asutamislepingu artiklid 11 ja 11a)

1. Liikmesriigid, kes soovivad sisse seada omavahelise tõhustatud koostöö mõnes aluslepingutega hõlmatud valdkonnas, välja arvatud liidu ainupädevusse kuuluvad valdkonnad ning ühine välis- ja julgeolekupoliitika, esitavad komisjonile taotluse, milles täpsustatakse kavandatava tõhustatud koostöö ulatus ja eesmärgid. Komisjon võib teha nõukogule selle kohta ettepaneku. Juhul kui komisjon ettepanekut ei tee, teatab ta asjaomastele liikmesriikidele selle põhjustest.

Loa esimeses lõigus osutatud tõhustatud koostöö alustamiseks annab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist.

2. Liikmesriigid, kes soovivad sisse seada tõhustatud koostöö ühise välis- ja julgeolekupoliitika valdkonnas, esitavad taotluse nõukogule. Taotlus edastatakse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, kes annab arvamuse selle kohta, kas kavandatav tõhustatud koostöö on kooskõlas liidu ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga, ning komisjonile, kes annab arvamuse eelkõige selle kohta, kas kavandatav tõhustatud koostöö on kooskõlas liidu muude poliitikavaldkondadega. Taotlus edastatakse teadmiseks Euroopa Parlamendile.

Loa tõhustatud koostöö alustamiseks annab nõukogu ühehäälselt.

Artikkel 330

(endised EL lepingu artiklid 27a-27e, 40-40b, 43-45 ning EÜ asutamislepingu artiklid 11 ja 11a)

Kõik nõukogu liikmed võivad osaleda nõukogu aruteludel, kuid hääletamisel osalevad vaid tõhustatud koostöös osalevaid liikmesriike esindavad nõukogu liikmed.

Ühehäälsuseks otsuseks on vaja ainult osalevate liikmesriikide esindajate hääli.

Kvalifitseeritud häälteenamust määratletakse vastavalt artikli 238 lõikele 3.

Artikkel 331

(endised EL lepingu artiklid 27a-27e, 40-40b, 43-45 ning EÜ asutamislepingu artiklid 11 ja 11a)

1. Iga liikmesriik, kes soovib osaleda käimasolevas tõhustatud koostöös mõnes artikli 329 lõikes 1 osutatud valdkonnas, teatab oma kavatsusest nõukogule ja komisjonile.

Komisjon kinnitab nelja kuu jooksul alates sellise teate saamisest asjaomase liikmesriigi osalemise. Vajaduse korral märgib komisjon, et kõik osalemingimused on täidetud, ning võtab vastu kõik üleminekumeetmed, mis on vajalikud tõhustatud koostöö raames juba vastuvõetud õigusaktide kohaldamiseks.

Kui komisjon siiski leiab, et osalemistingimusi ei ole täidetud, osutab ta meetmetele, mis asjaomaste tingimuste täitmiseks tuleb võtta, ning määrab tähtaja taotluse uuesti läbivaatamiseks. Asjaomase tähtaja lõppemisel vaatab ta taotluse läbi kooskõlas teise lõiguga. Kui komisjon leiab, et osalemistingimusi ei ole ikka veel täidetud, võib asjaomane liikmesriik pöörduda nõukogu poole, kes teeb taotluse kohta otsuse. Nõukogu teeb otsuse kooskõlas artikliga 330. Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal vastu võtta teises lõigus osutatud üleminekumeetmeid.

2. Kui liikmesriik soovib osaleda käimasolevas tõhustatud koostöös ühise välis- ja julgeolekupoliitika valdkonnas, teatab ta oma kavatsusest nõukogule, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ning komisjonile.

Nõukogu kinnitab asjaomase liikmesriigi osalemise pärast konsulteerimist liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindajaga ning vajaduse korral pärast märkimist, et osalemistingimused on täidetud. Nõukogu võib liidu kõrge esindaja ettepaneku põhjal vastu võtta üleminekumeetmeid, mis on vajalikud tõhustatud koostöö raames juba vastu võetud õigusaktide kohaldamiseks. Kui nõukogu siiski leiab, et osalemistingimusi ei ole täidetud, osutab ta meetmetele, mis asjaomaste tingimuste täitmiseks tuleb võtta, ning määrab tähtaja osalemistaotluse uuesti läbivaatamiseks.

Käesoleva lõike kohaldamisel teeb nõukogu otsuse ühehäälselt ja kooskõlas artikliga 330.

Artikkel 332

(endised EL lepingu artiklid 27a-27e, 40-40b, 43-45 ning EÜ asutamislepingu artiklid 11 ja 11a)

Tõhustatud koostöö rakendamisest tulenevad kulud, välja arvatud institutsioonide halduskulud, kaetakse osalevate liikmesriikide eelarvevahenditest, kui nõukogu kõik liikmed ei otsusta pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ühehäälselt teisiti.

Artikkel 333

(endised EL lepingu artiklid 27a-27e, 40-40b, 43-45 ning EÜ asutamislepingu artiklid 11 ja 11a)

1. Kui aluslepingute säte, mida võidakse kohaldada tõhustatud koostöö raames, näeb ette, et nõukogu teeb ühehäälselt otsuse, võib nõukogu artiklis 330 sätestatud korra kohaselt võtta ühehäälselt vastu otsuse, mis näeb ette kvalifitseeritud häälteenamuse kasutamise.

2. Kui aluslepingute säte, mida võidakse kohaldada tõhustatud koostöö raames, näeb ette, et nõukogu võtab õigusakte vastu seadusandliku erimenetluse kohaselt, võib nõukogu artiklis 330 sätestatud korra kohaselt võtta ühehäälselt vastu otsuse, mis näeb ette seadusandliku tavamenetluse kasutamise. Nõukogu teeb otsuse pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata sõjalise või kaitsepoliitilise tähendusega otsuste suhtes.

Artikkel 334

(endised EL lepingu artiklid 27a-27e, 40-40b, 43-45 ning EÜ asutamislepingu artiklid 11 ja 11a)

Nõukogu ja komisjon tagavad tõhustatud koostöö raames toimuva tegevuse ühtsuse ja selle vastavuse liidu poliitikaga ning teevad selleks koostööd.

SEITSMES OSA ÜLD- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 335

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 282)

Liidul on igas liikmesriigis kõige laialdasem õigus- ja teovõime, mis vastavalt selle riigi seadustele antakse juriidilistele isikutele; eelkõige võib liit omandada ja võõrandada vallas- ja kinnisasju ning olla kohtus menetlusosaliseks. Sel eesmärgil esindab liitu komisjon. Iga institutsioon esindab liitu siiski oma haldusliku iseseisvuse alusel oma tegevusalaga seotud küsimustes.

Artikkel 336

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 283)

Euroopa Parlament ja nõukogu kinnitavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste institutsioonidega määruste abil Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjad ning liidu muude teenistujate teenistustingimused.

Artikkel 337

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 284)

Nõukogu poolt kooskõlas aluslepingute sätetega lihthäälteenamusega kindlaksmääratud piirides ja tingimustel võib komisjon koguda informatsiooni ja korraldada kontrollimisi, mis on vajalikud temale antud ülesannete täitmiseks.

Artikkel 338

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 285)

1. Ilma et see piiraks Euroopa Keskpanga Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja käsitleva protokolli artikli 5 kohaldamist, võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt meetmeid statistika koostamiseks, kui see on vajalik liidu tegevuseks.

2. Liidu statistika koostamine on kooskõlas erapooletuse, usaldusväärsuse, objektiivsuse, teadusliku sõltumatuse, tasuvuse ja andmete konfidentsiaalsusega; see ei too majandustegevuses osalejatele kaasa ülemäärast koormat.

Artikkel 339

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 287)

Liidu institutsioonide liikmed, komiteede liikmed ja liidu ametnikud ning muud teenistujad ei tohi isegi pärast oma ametikohustuste lõppemist avalikustada ametisaladuse pidamise kohustuse alla kuuluvat informatsiooni, iseäranis informatsiooni, mis puudutab ettevõtjaid, nende ärisuhteid või nende kulutuste komponente.

Artikkel 340

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 288)

Liidu lepinguliste kohustuste suhtes kehtib õigus, mida kohaldatakse vastava lepingu suhtes.

Lepinguvälise vastutuse korral heastab liit kõik oma institutsioonide või oma teenistujate poolt ülesannete täitmisel tekitatud kahjud vastavalt liikmesriikide seaduste ühistele üldprintsipidele.

Erandina teisest lõikest heastab Euroopa Keskpank kõik Euroopa Keskpanga või selle teenistujate poolt ülesannete täitmisel tekitatud kahjud vastavalt liikmesriikide õiguse ühistele üldprintsipidele.

Teenistujate isiklik vastutus liidu ees on reguleeritud nende personalieeskirjade või nende suhtes kohaldatavate teenistustingimuste sätetega.

Artikkel 341

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 289)

Liidu institutsioonide asukoht määratakse liikmesriikide valitsuste ühisel kokkuleppel.

Artikkel 342

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 290)

Eeskirjad liidu institutsioonide keelte kohta määrab määruste abil ühehäälselt kindlaks nõukogu, ilma et see piiraks Euroopa Liidu Kohtu põhikirjas sisalduvate sätete kohaldamist.

Artikkel 343

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 291)

Liidul on liikmesriikide territooriumil oma ülesannete täitmiseks vajalikud privileegid ja immuuniteedid vastavalt tingimustele, mis on sätestatud 8. aprilli 1965. aasta Euroopa Liidu privileegide ja immuuniteetide protokollis. Seesama kehtib Euroopa Keskpanga ja Euroopa Investeerimispanka kohta.

Artikkel 344

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 292)

Liikmesriigid kohustuvad aluslepingute tõlgendamist või kohaldamist käsitlevaid vaidlusi lahendama ainult aluslepingutes ettenähtud meetoditega.

Artikkel 345

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 295)

Aluslepingud ei mõjuta mingil viisil omandi õiguslikku režiimi liikmesriikides.

Artikkel 346

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 296)

1. Aluslepingute sätted ei välista järgmiste eeskirjade kohaldamist:

- a) ükski liikmesriik ei ole kohustatud andma informatsiooni, mille avalikustamist ta peab oma oluliste julgeolekuhuude vastaseks;
- b) iga liikmesriik võib võtta selliseid meetmeid, mida ta peab vajalikuks oma oluliste julgeolekuhuude kaitseks ja mis on seotud relvade, laskemoona või sõjavarustuse tootmise või kaubandusega; need meetmed ei või avaldada ebasoovitavat mõju selliste toodete konkurentsitingimustele siseturus, mis ei ole mõeldud spetsiaalselt sõjaliseks otstarbeks.

2. Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal ühehäälselt muuta nimekirja, mille ta koostas 15. aprillil 1958 niisugustest toodetest, mille suhtes kohaldatakse lõike 1 punkti b sätteid.

Artikkel 347

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 297)

Liikmesriigid konsulteerivad omavahel, et astuda koos vajalikke samme, selleks et takistada siseturu toimimise kahjustamist meetmete tõttu, mida mõni liikmesriik võib olla sunnitud tarvitusele võtma tõsiste õiguskorda kahjustada võivate riigisiseste häirete puhul, sõja või endas sõjaohu kätkeva tõsise rahvusvahelise pinge korral või selleks, et täita endale rahu ja rahvusvahelise julgeoleku säilitamiseks võetud kohustusi.

Artikkel 348

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 298)

Kui artiklites 346 ja 347 märgitud asjaoludel võetud meetmetest tulenevalt kahjustatakse konkurent-sitingimusi siseturus, siis uurib komisjon koos asjaomase riigiga, kuidas nimetatud meetmed viia vastavusse aluslepingutes sätestatud eeskirjadega.

Erandina artiklites 258 ja 259 sätestatud menetlusest võib komisjon või iga liikmesriik anda asja otse Euroopa Kohtusse, kui ta on arvamisel, et mingi teine liikmesriik kasutab ebaõigesti artiklites 346 ja 347 ettenähtud volitusi. Euroopa Kohus teeb oma otsuse kinnisel istungil.

Artikkel 349

(endine EÜ asutamislepingu artikli 299 lõike 2 teine, kolmas ja neljas lõik)

Võttes arvesse Guadeloupe'i, Prantsuse Guajaana, Martinique'i, Réunioni, Saint-Barthélemy, Saint-Martini, Assooride, Madeira ja Kanaari saarte struktuurilist ühiskondlikku ja majanduslikku olukorda, mida tingivad nende kaugus, isoleeritus, väike pindala, rasked looduslikud olud, majanduslik sõltuvus mõnest tootest, mille püsivus ja koosmõju piiravad nende arengut, võtab nõukogu pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga komisjoni ettepaneku põhjal erimeetmed, mis on suunatud eriti aluslepingute kohaldamise tingimuste sätestamisele nendes piirkondades, kaasa arvatud ühine poliitika. Kui nõukogu võtab asjaomased erimeetmed vastu seadusandliku erimenetluse kohaselt, teeb nõukogu samuti otsuse komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

Esimeses lõigus osutatud meetmed on seotud eelkõige selliste valdkondadega nagu tolli- ja kaubanduspoliitika, maksupoliitika, vabatsoonid, põllumajandus- ja kalanduspoliitika, toorainete ja hädavajalike tarbekaupadega varustamise tingimused, riigiabi ning struktuurifondidele ja liidu horisontaalprogrammidele ligipääsu tingimused.

Nõukogu võtab esimeses lõigus osutatud meetmed, võttes arvesse äärepoolseimate piirkondade erilisi iseärasusi ja piiranguid, õõnestamata liidu õiguskorra, sealhulgas siseturu ja ühise poliitika terviklikkust ja sidusust.

Artikkel 350

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 306)

Aluslepingute sätted ei välista regionaalliitude olemasolu või süvendamist Belgia ja Luksemburgi vahel või Belgia, Luksemburgi ja Madalmaade vahel niivõrd, kuivõrd nende regionaalliitude eesmärgid ei ole saavutatavad aluslepingute kohaldamise kaudu.

Artikkel 351

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 307)

Aluslepingute sätted ei mõjuta õigusi ja kohustusi, mis tulenevad enne 1. jaanuari 1958 või ühinevate riikide puhul enne nende ühinemise kuupäeva sõlmitud lepingutest ühe või mitme liikmesriigi ja ühe või mitme kolmanda riigi vahel.

Kui nimetatud lepingud ei ole kooskõlas aluslepingutega, kasutavad asjassepuutuvad liikmesriigid kõiki vajalikke vahendeid kindlakstehtud vastuolude kõrvaldamiseks. Sel puhul abistavad liikmesriigid vajaduse korral üksteist ning kui see on põhjendatud, võtavad vastu ühise seisukoha.

Esimeses lõigus märgitud lepingute kohaldamisel võtavad liikmesriigid arvesse tõsiasja, et aluslepingute põhjal moodustavad iga liikmesriigi võimaldatud eelised liidu rajamise lahutamatu osa ning on seetõttu lahutamatult seotud ühiste institutsioonide loomisega, nendele volituste andmisega ning kõikide liikmesriikide poolt ühesuguste eeliste andmisega.

Artikkel 352

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 308)

1. Kui aluslepingutes määratletud poliitika raames osutub aluslepingute mõne eesmärgi saavutamiseks vajalikuks liidu meede ning aluslepingutes ei ole sätestatud selleks vajalikke volitusi, võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast Euroopa Parlamendilt nõusoleku saamist ühehäälselt vastu kohased sätted. Kui nõukogu võtab asjaomased sätted vastu seadusandliku erimenetluse kohaselt, teeb nõukogu samuti otsuse ühehäälselt komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast Euroopa Parlamendi nõusoleku saamist.

2. Kasutades Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõikes 3 osutatud subsidiaarsuse põhimõtte järgimise kontrolli menetlust, juhib komisjon riikide parlamentide tähelepanu käesoleva artikli põhjal tehtavatele ettepanekutele.

3. Käesoleva artikli alusel võetud meetmed ei saa kaasa tuua liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamist juhtudel, kui aluslepingud välistavad sellise ühtlustamise.

4. Käesolevat artiklit ei saa kasutada ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga seotud eesmärkide saavutamise alusena ning mis tahes asjaomase artikli kohaselt vastu võetud õigusaktis tuleb pidada kinni Euroopa Liidu lepingu artikli 40 teises lõigus sätestatud piiridest.

Artikkel 353

Euroopa Liidu lepingu artikli 48 lõiget 7 ei kohaldata järgmiste artiklite suhtes:

- artikli 311 kolmas ja neljas lõik,
- artikli 312 lõike 2 esimene lõik,
- artikkel 352 ja
- artikkel 354.

Artikkel 354

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 309)

Liidu liikmelisusest tulenevate teatud õiguste peatamist käsitleva Euroopa Liidu lepingu artikli 7 kohaldamisel ei osale asjaomast liikmesriiki esindav Euroopa Ülemkogu või nõukogu liige hääletamisel ning asjaomast liikmesriiki ei arvestata asjaomase artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud ühe kolmandiku või nelja viiendiku liikmesriikide hulka. Isiklikult kohal viibivate või esindatud liikmete hääletamisest hoidumine ei takista asjaomase artikli lõikes 2 osutatud otsuste vastuvõtmist.

Euroopa Liidu lepingu artikli 7 lõigetes 3 ja 4 osutatud otsuste vastuvõtmisel määratletakse kvalifitseeritud hääleteenamust vastavalt käesoleva lepingu artikli 238 lõike 3 punktile b.

Kui nõukogu teeb aluslepingute sätete alusel kvalifitseeritud hääleteenamusega otsuse pärast Euroopa Liidu lepingu artikli 7 lõike 3 alusel hääleõiguse peatamise otsuse vastuvõtmist, määratletakse kvalifitseeritud hääleteenamust vastavalt käesoleva lepingu artikli 238 lõike 3 punktile b, või kui nõukogu teeb otsuse komisjoni või liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ettepaneku põhjal, vastavalt artikli 238 lõike 3 punktile a.

Euroopa Liidu lepingu artikli 7 kohaldamisel teeb Euroopa Parlament otsuse antud hääle kahekolmandikulise enamusega, mis esindab tema liikmete enamust.

Artikkel 355

(endised EÜ asutamislepingu artikli 299 lõike 2 esimene lõik ja lõiked 3-6)

Lisaks aluslepingute territoriaalset kohaldatavust käsitlevatele Euroopa Liidu lepingu artikli 52 sätetele kohaldatakse järgmisi sätteid:

1. Aluslepingute sätteid kohaldatakse Guadeloupe'i, Prantsuse Guajaana, Martinique'i, Réunioni, Saint-Bartélemy, Saint-Martini, Assooride, Madeira ja Kanaari saarte suhtes, kooskõlas artikliga 349.
2. Neljandas osas määratud assotsieerimise erikorda kohaldatakse II lisas loetletud ülemeremaade ja -territooriumide suhtes.

Aluslepinguid ei kohaldata nende Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigiga erisuhetes olevate ülemeremaade ja -territooriumide suhtes, mis puuduvad eespool mainitud loetelust.

3. Aluslepingute sätteid kohaldatakse Euroopa territooriumide suhtes, mille välissuhete eest vastutab liikmesriik.

4. Aluslepingute sätteid kohaldatakse Ahvenamaa suhtes kooskõlas sätetega, mis on fikseeritud Austria Vabariigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi ühinemistingimuste aktile lisatud protokollis nr 2.

5. Erandina Euroopa Liidu lepingu artiklist 52 ja lõigetest 1–4:

- a) ei kohaldata aluslepinguid Fääri saarte suhtes;
- b) ei kohaldata aluslepinguid Ühendkuningriigi suveräänsete baasipiirkondade Akrotiri ja Dhekelia suhtes Küprosel, välja arvatud sel määral, kui see on vajalik, et tagada kord, mis on esitatud Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi Euroopa Liiduga ühinemise tingimusi käsitlevale aktile lisatud protokollis Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi suveräänsete baasipiirkondade kohta Küprosel ning kooskõlas nimetatud protokollis tingimustega;
- c) kohaldatakse aluslepinguid Kanalisaarte ja Mani saare suhtes üksnes sel määral, kui see on vajalik, et tagada neid saari käsitlev kord, mis on esitatud 22. jaanuaril 1972 allakirjutatud lepingus uute liikmesriikide astumise kohta Euroopa Majandusühendusse ja Euroopa Aatomienergiaühendusse.

6. Euroopa Ülemkogu võib asjaomaste liikmesriikide algatusel võtta vastu otsuse, millega muudetakse lõigetes 1 ja 2 osutatud Madalmaade, Prantsusmaa või Taani maa või territooriumi staatust liidu suhtes. Euroopa Ülemkogu teeb ühehäälse otsuse pärast konsulteerimist komisjoniga.

Artikkel 356

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 312)

Käesolev leping sõlmitakse määramata ajaks.

Artikkel 357

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 313)

Käesoleva lepingu ratifitseerivad kõrged lepinguosalisel kooskõlas nende riikide põhiseadusest tulenevate nõuetega. Ratifitseerimiskirjad antakse hoiule Itaalia Vabariigi valitsusele.

Käesolev leping jõustub viimase allakirjutanud riigi poolt ratifitseerimiskirja hoiuleandmisele järgneva kuu esimesel kuupäeval. Kui aga hoiuleandmine toimub vähem kui viisteist päeva enne järgmise kuu algust, ei jõustu käesolev leping enne kui nimetatud hoiuleandmisele järgneva teise kuu esimesel kuupäeval.

Artikkel 358

Euroopa Liidu lepingu artikli 55 sätteid kohaldatakse käesoleva lepingu suhtes.

SELLE KINNITUSEKS on nimetatud täievolilised esindajad aluslepingutele alla kirjutanud.

Sõlmitud kahekümne viiendal märtsil tuhande üheksasaja viiekümne seitsmendal aastal Roomas.

(täievoliliste esindajate nimekirja ei esitata)
